

9 ANDRAJAGET

9.1 INLEDNING

¹Denna avdelning om andrajaget behandlar icke endast andrajagets natur, dess livs- och verklighetsuppfattning, verksamhet, relationer etc. Den handlar även om villkoren för monadens övergång från förstajaget till andrajaget.

²När individen blivit sökare, strävar han att nå högre. Det är också först då, som det är mening med att upplysa honom om villkoren. Han bör få veta, att det är andrajaget han strävar efter, om än omedvetet.

³Förstajaget saknar esoterisk kunskap och intresserar sig i regel icke för esoterik. Hithörande insikter vinnas sällan, förrän människan är i det närmaste färdig för övergången till andrajaget. Det är då hon har möjlighet att förstå den urgamla visdomen. På mänsklighetens nuvarande allmänna utvecklingsstadium tycks förstajaget ha svårt att fatta även enkla och kända sanningar.

⁴Med esoteriker menas icke mystiker eller fantasispekulanter utan mentaljag med sunt förnuft, vilka förstå det de godtaga och veta vad de veta, icke bara tro.

⁵Nya ideer och fakta äro, tagna i och för sig, "aforismer". För att icke bli misstolkade måste de insättas i sina rätta sammanhang. Det blir då en fortlöpande text. Somliga författare breda ut sig i ett ordsvall, så att deras läsare måste äga upptäckareförmåga för att se "poängen", det väsentliga. Särskilt är detta fallet i vår tid, då konsten att läsa (själv begripa textinnehållet) ersatts med snabbbläsning, så att läsaren efteråt icke vet vad han läst.

ANDRATRIADEN

9.2 *Andratriadens tre enheter*

¹Andratriadens tre enheter motsvara i departementshänseende de tre första departementen: Första departementets energier (energiaspekten) komma från värld 45; andra departementets (medvetenhetsaspekten) från värld 46 och tredje departementets (materieaspekten) från kausalvärlden. Ifråga om de tre aspekterna inom andratriadens världar använder man sedan gammalt beteckningarna "viljeaspekten", "visdoms- och enhetsaspekten", "intelligensaspekten". Att även dessa hjälpbeteckningar äro "alltför mänskliga", torde inses. Endast andrajaget, som upplever dessa världars tre aspekter, fattar vad de innebära.

²För att antyda, var andratriadens tre enheters slag av ideer bäst göra sig gällande, kan man säga, att viljeaspekten berör de olika naturrikerna samt, ifråga om mänskligheten, raser och nationer; visdomsaspekten uppfostran, utbildning, pedagogiska, psykologiska och religiösa problem; intelligensaspekten civilisations- och kulturproblemen. Därtill kommer problemet att finna de individer i mänskligheten som äga största förutsättningarna att fatta och förverkliga hit-hörande ideer inom ramen för det möjliga på mänsklighetens allmänna utvecklingsstadium. Dessa individer, som utgjort mänsklighetens pionjärer, banbrytare, vägvisare, äga också möjlighet uppfatta ideerna, när de "inspireras" med dessa eller uppleva dem i visionens form. Oftast äro de också lärjungar till planethierarkien.

9.3 *Andratriadens energier*

¹Energierna från andratriadens superessentialmolekyl (45:4) påverka via aggregathöljenas (mental-, emotional- och eterhöljenas) hjässcentra organismens nervsystem och hjärna.

²Energierna från essentialatomen (46:1) påverka hjärtcentrum och blodmassan.

³Energierna från triadens mentalatom (47:1) påverka strupcentrum och organismens celler. Hos individer på lägre stadier gå dessa energier direkt till sakralcentrum och stimulera sexuallivet.

⁴Förstatriadens energier kunna motverka andratriadens energier. Inser man detta, lösa sig omedelbart en massa psykologiska, teologiska etc. (sken)problem. Endast energierna från andratriaden (genom kausalhöljet) möjliggöra evolutionen och alldeles särskilt högre medvetenhetsutveckling. Det är "kausalenergierna", som möjliggöra människans förvärv av kausalmedvetenhet. Mer än så. De möjliggöra för oss att hjälpa varandra i "andligt" avseende (allt som hör samman med medvetenheten). Förstajagets energier duga icke därtill.

⁵Det har alltid funnits förbindelse mellan första- och andratriaden: livstråden (sutratma) och medvetenhetstråden (antahkarana). Denna förbindelse är dock icke tillräcklig för att monaden i förstatriaden skall kunna överflytta till andratriaden, från mentalmolekylen till mentalatomen. Monaden måste själv slå en brygga av kausalmaterial mellan de två triaderna. Denna brygga går icke genom kausalhöljets centra utan är en särskild, direkt förbindelse. Också denna brygga har på sanskrit haft beteckningen antahkarana. Den kallas annars "regnbågsbron" men kan även kallas "triadbryggan". Att bygga den är ett mödosamt arbete, som sedan gammalt indelats i sex stadier i en medvetenhetsprocess, vars teknik man undervisas i såsom lärjunge till planethierarkien. Genom denna process blir jaget ett kausaljag, kan monaden definitivt överflytta till andratriaden, som då tar sitt säte i kausalhöljet.

⁶En annan process följer senare, när monaden i andratriaden skall överföras från kausalhöljet till essentialhöljet, varvid gamla kausalhöljet upplöses. Genom den processen blir kausaljaget ett essentialjag.

9.4 *Andratriadens tre huvudslag av medvetenhet*

¹Sammanfattningsvis kan man säga, att det finns tre huvudslag av medvetenhet i förstatriaden, tre i kausalhöljets centra och tre i andratriaden. Medvetenhetsutvecklingen består i att undan för undan aktivera dessa allt högre slag av medvetenhet.

²Andratriadens tre huvudslag av medvetenhet äro knutna till denna triads tre enheter. Centrat i andratriadens mentalatom kan jaget studera objektiva företeelserna i lägre världar, i essentialatomen medvetenhetsinnehållet hos alla de lägre världarna, i superessentialmolekylen (45:4), som utom sin speciella förmåga möjliggör en syntes av mentala och essentiala subjektiva och objektiva medvetenheterna, är jaget suveränt i världarna 46–49. Med varje högre molekylarslag (45:3, 45:2, 45:1 etc.) blir viljeenergien allt mäktigare.

³Andratriadens tre medvetenheter utgöra i själva verket en enhetlig medvetenhet, emedan det högre innefattar det lägre. Det lägre mottar energier från det högre, och i den mån kausalmedvetenheten med mottagna energier aktiverar essentialatomen, kunna essentiala ideer uppfattas och essentialintuitionen utvecklas.

⁴Andratriadens tre huvudslag av medvetenhet har man kallat “intelligens” (47:1-3), “kärlek” (46:1-7) och “vilja” (45:4-7). Dessa beteckningar äro analogier med mänskliga förmågor och äro missvisande, ifall de tagas bokstavligt. Det saknas ännu begripliga beteckningar, eftersom hithörande slag av medvetenhet och energi ligga utanför möjlig mänsklig erfarenhet. I sin högsta potents innebär “intelligens” (47:1) suverän förståelse för alla objektiva materiella företeelser inom mänskliga världarna. “Kärlek” (46:1) är enhetsmedvetenhet, gemensamhetsmedvetenhet med förståelse för alla slag av medvetenhet inom världarna 46–49. “Vilja” (45:4) är en syntes av samtliga energier och medvetenheter inom världarna 46–49 och allmakt inom dessa världar. De matematiska beteckningarna ha den fördelen, att de exakt ange inbördes förhållanden mellan olika världar, atomslag, molekylarslag etc. Indirekt antyda de också, hur förfelat det är att ge de tre aspekterna i högre världar termer, med vilka företeelserna icke en gång kunna klassificeras.

⁵Att förnuft, visdom (= enhet) och vilja äro möjliga att uppfatta i de lägsta världarna, beror på närvaron av mentalatomer, essentialatomer och superessential-atomer även i lägsta materia (fysiska atomen).

⁶Det finns en viss analogi mellan det fysiska och det kausala (materieaspekten), det emotionala och det essentiala (medvetenhetsaspekten), det mentala och det superessentiala (vilje-aspekten), samtidigt som det finns direkta relationer mellan det superessentiala och det fysiska, samt mellan det kausala och det mentala. Det är i det fysiska som energien måste finna sitt utlopp.

⁷Andratriadens tre huvudslag av medvetenhet möjliggöra hos förstajaget illumination genom energien, imagination genom enheten och inspiration genom intellektet; möjliggöra kontroll av fysiska höljena genom det mentala, av det emotionala genom enhetsmedvetenheten och av det mentala genom viljan.

⁸Idel möjligheter, varom våra dagars psykologer (för att icke tala om teologer) äro aningslösa och även komma att förbli länge än. Hur gärna de än ville, kunna de icke förstå den saken. Typiskt är, att samtliga kausaljag och högre jag utskrikits som sitt tidevarvs största bedragare: Paracelsus, Francis Bacon, Saint Germain, Cagliostro, Blavatsky etc. Typiskt också för värdet av våra historiska sanningar. Det finns endast ett alltomfattande sanningsvittne, omöjligt att förfalska: vår planets kausala klotminne (symboliskt kallat “mind of god”).

ANDRAJAGET

9.5 Inledning

¹Monaderna kan icke såsom förstajag förvärva andrajagets medvetenhet. Men monaden kan bli ett andrajag och är då icke längre i människoriket. Därtill behövs ingen "frälsare", utan mänskligheten måste "frälsa sig själv" genom att själv aktivera sin medvetenhet och förvärva högre slag av medvetenhet (före kultur- eller mystikerstadiet i stort sett automatiskt).

²Därför är det deras uppgift, som äro äldre bröder än övriga mänskligheten och således kommit före de andra i sin medvetenhetsutveckling, att hjälpa dem på lägre stadier att inhämta försprånget. Förfela de denna sin uppgift, kunna de icke påräkna att själva få hjälp med övergången från fjärde till femte naturriket. De på högre nivåer ha att hjälpa dem på lägre i stället för att som hittills utnyttja dem. Självfallet är detta en frivillighetens sak och icke något de på lägre nivåer kunna anse som sin rätt att kräva av dem på högre. Yrkesförpliktelser eller självåtagna plikter äro en helt annan sak. (Egentligen onödigt tillägg, som i härskande begreppsförvildningen kan vara befogat.)

³Gnostikerna kallade tredjejaget för "fadern", andrajaget för "sonen" och förstajaget för "modern". Det är på modern det kommer an att "föda sonen". Det är förstajaget, som så långt det kan måste förvärva de egenskaper och förmågor som erfordras för att bli ett kausaljag. Och det sker i fysiska världen. När "sonen", kausaljaget, är född, har modern fullgjort sin uppgift. Men icke förr. Det är förstajaget, som måste göra allt det någonsin kan för att bli ett andrajag. När det gjort vad det kan, får det behövlig hjälp till att också bli det, hjälp med kunskap och hjälp av Augoeides. Vad mera hjälp som behövs får det av en lärare i planethierarkien.

⁴Det är denna sanning, som så otroligt förfuskats av alla livsokunnighetens förkunnare. Man förstår mer än väl gnostikern Paulus varning: "Bliven icke många lärare", alla vi som sakna kunskapen om verkligheten och livet. Hittills har kyrkan varit den falska vägvisaren. Nu uppträda allsköns ockulta samfund. Det behövs inga dylika samfund. Det finns andra sätt för esoteriker att finna varandra, ifall så skulle befinnas önskvärt. Alla samfund urarta på grund av dels "proselyters" omognad, dels ledares diktatorsfasoner, dels evigt närvarande intolerans av bättrevetare, dels splittringstendenser. Det blir bara allt fler sekter av alla sekter.

9.6 Vad andrajaget är

¹Andrajaget är monaden i andratriaden. Centrad i andratriadens mentalatom är monaden ett kausaljag, centrad i essential-atomen ett essentialjag (46), i superessentialmolekylen ett superessentialjag (45).

²Andrajagen (46- och 45-jagen, eller essential- och superessentialjagen) utgöra i sin kollektivitet femte naturriket, essentialriket. Femte naturrikets världar, 46- och 45-världarna, äro desamma som andrajagets världar. Till femte naturriket hör den lägre delen av planethierarkien.

³Femte naturriket är samtidigt det rike i vilket medvetenhetsaspekten förvärvar den fundamentala kapacitet som möjliggör kosmisk medvetenhetsexpansion, förvärvar insikt om sin uppgift i manifestationsprocessen och förutsättning för medvetet tillgodogörande av dynamiska universalenergien.

⁴Andrajaget har tre höljen: ett kausalväsen, ett essentialväsen och ett superessentialväsen. Kausalväsendet är det hölje som formas av andratriadens mentalatom, sedan det gamla höljet blivit upplöst.

⁵Ett fulländat andrajag (45-jag) har tre olika huvudslag av medvetenhet till sitt förfogande: kausala, essentiala och superessentiala medvetenheten. Den kausala avser närmast materiaspekten, den essentiala medvetenhetsaspekten och den superessentiala dynamiseffekten i rörelsespekten.

⁶I människoriket skiljer man mellan fyra huvudslag av energi: atomenergi (primärenergi i alla atomslag), eterenergi, emotionalenergi och mentalenergi. Hos kausaljaget tillkommer kausalenergi och hos essentialjaget essentialenergi. När individen kan bemästra dessa, är han ett andrajag.

⁷Människans utvecklingsstadium anger, vilka av dessa hon kan kontrollera, vilka som behärska henne.

⁸Fulländade andrajag ha världarna 45–49 till sitt fria förfogande. Eftersom värld 45 är gemensam för hela solsystemet, ligga även andra planeter inom deras aktionsradie. Dessa andrajag äro oberoende av planeternas rum och tid, varför det för dem icke finns förfluten tid utan allt ligger i “nuet”.

⁹Andrajagen äro kollektivjag. På grund av universella kollektivmedvetenheten ingå alla lägre slag av medvetenhet i högre. Det betyder, att andrajagen äro delägare i sina lägre världars kollektivmedvetenhet.

¹⁰Man förstår, varför medvetenhetsaspekten för dem är den dominerande. Materieaspekten har för dem förlorat all betydelse. Materien i världarna 45–49 förefaller automatiserad, så ringa motstånd gör den för hithörande medvetenheter.

¹¹Såsom andrajag (essentialjag) blir individen medveten om sin gudomlighet, om allt livs gudomlighet, gud immanent, delaktigheten i kosmiska totalmedvetenheten. Endast intuitionen ger oss verklig kunskap. Det var detta Platon med sin undervisning om idévärlden ville antyda, och det har man utan esoteriken icke kunnat förstå. Det räcker icke att blott översätta Platons skrifter. De måste tolkas av en esoteriker.

¹²Förstajaget är individualistiskt och måste vara det för att kunna utvecklas till individ med självbestämd medvetenhetsaktivitet. Denna utveckling är avslutad med att monaden blivit ett kausaljag (isolerad i sitt kausalhölje) och därmed förvärvat oförlorbar självidentitet i kollektivmedvetenheten. Nästa steg blir att tillägna sig denna gemensamhetsmedvetenhet med hithörande energier och med dessas hjälp förvärva allt större delaktighet i kosmiska totalmedvetenheten undan för undan i allt högre riken. Det är med allt högre världars allt mäktigare energier monaden förmår förvärva allt mer vidgad medvetenhet. Förstajaget blir ett andrajag genom att metodiskt och systematiskt tillägna sig andrajagets energier. När människan såsom mentaljag förvärvat förutsättningarna för hithörande metoder, blir hon automatiskt lärjunge till planethierarkien.

¹³All indelning har sina brister, emedan medvetenhetskapaciteten är individuell och beroende av egenartens förvärv av förmågor. Angivna gränser mellan de olika jagen ska därför icke uppfattas såsom skarpa.

¹⁴Sålunda innehar kausaljaget en mellanställning mellan förstajaget och andrajaget. Visserligen är dess monad centrad i andratriadens mentalatom. Men dess kausalhölje är fortfarande det gamla hölje monaden haft genom evolutionen i människoriket. Först när detta hölje upplösts vid monadens överflyttning till andratriadens essentialatom, har monaden ingått i femte naturriket.

¹⁵Likaledes står 45-jaget på gränsen mellan andra- och tredjejaget genom sin delaktighet i 45-världens kollektivmedvetenhet.

¹⁶När man lärt sig skilja på första- och andrajagets olika slag av medvetenhet, ser man den väsentliga skillnaden mellan de två jagen och behöver endast dessa två beteckningar, vilket ofantligt förenklar föreställnings- och framställningssättet.

9.7 De tre jagen och de tre aspekterna

¹Hos förstajaget dominerar materieaspekten, hos andrajaget medvetenhetsaspekten, hos tredjejaget viljeaspekten.

²På motsvarande sätt skiljer man mellan de mänskliga världarnas energier (47:4–49:7), i vilka materieaspekten dominerar, andrajagets energier (45:4–47:3) med medvetenhetsaspektens -

dominans och tredjejagets energier (43:4–45:3) vari viljeaspekten härskar.

³Samma schema går igen hos andratriadens tre enheter, sålunda att kausaljaget är suveränt i de tre lägsta atomvärldarnas (47–49) materieaspekt, essentialjaget i samma världars medvetenhetsaspekt och 45-jaget är lika suveränt i alla tre aspekterna.

⁴Alldeles särskilt visar sig detta, ifall kausaljaget tillhör tredje departementet, essentialjaget andra och 45-jaget första departementet. Detta får icke tydas så, att kausaljaget skulle sakna vilja. Kausaljaget måste kunna använda dynamis så mycket som denna kan komma till uttryck i kausalmaterien. Motsvarande gäller för alla tre aspekterna. Alla tre måste utvecklas till den fulla kapacitet som är möjlig i de olika världarnas olika molekylarslag och departement. Och detta är intet lätt arbete. Ingenting fås till skänks i något rike, även om den fortsatta evolutionen betydligt underlättar mödan för efterkommande. Allt måste vara självförvärvat. En tröst är att ingen förvärvat egenskap eller förmåga kan gå förlorad, även om den blir latent vid förlusten av medvetenhetskontinuiteten.

⁵Det är först hos andrajaget verklighetens tre aspekter komma till sin rätt: kausaljagets objektiva medvetenhet i de tre lägsta atomvärldarna (47–49); essentialjagets kollektivmedvetenhet (dess förmåga av identifikation med medvetenheten hos alla väsen i lägre världarna); superessentialjagets fulla suveränitet i såväl förstajagets som andrajagets världar. Därav framgår, att det är andrajaget som har kunskap om verkligheten. Förstajaget är, frånsett dess fysiska objektiva medvetenhet, hänvisad till att leva i emotionalvärldens illusivitet och mentalvärldens fiktivitet. Mänskligheten kan icke lösa verklighets- och livsproblemen. Men även detta är en sak den saknar möjlighet inse. Den saknar förutsättningarna att ställa problemen rätt, inse sin egen oerhörda begränsning. Förstajaget kan icke lösa sina världars verklighetsproblem, kan icke förvärva exakt verklighetsuppfattning ens i sina världar.

9.8 Andrajagets medvetenhet

¹Andrajagets tre huvudslag av medvetenhet äro kausalmedvetenhet, essential-medvetenhet (46-medvetenhet) och superessentialmedvetenhet (45-medvetenhet). Kausalmedvetenheten är av tre slag (47:1-3), 46-medvetenheten av sju slag (46:1-7) och 45-medvetenheten av fyra slag (45:4-7).

²Till tredjejaget höra 45-medvetenhetens tre högsta slag (45:1-3), som jaget under sin utveckling till fulländat 45-jag jämförelsevis lätt tillägnar sig.

³Frånsett lägsta slag av kausalmedvetenhet (47:3) är andra- jagets medvetenhet samtidigt individual- och kollektivmedvetenhet. Att även högre kausalmedvetenhet är kollektivmedvetenhet, beror på att förbindelsen mellan kausalhöljets enhets- (47:2) och viljemedvetenheter (47:1) aktualiseras av energier från andratriaden.

⁴Kausalmedvetenhet är objektiva medvetenhetens förmåga att konstatera fakta i människans planetvärldar (47–49) i både rum och tid (oberoende av rum och tid). Det är således materieaspekten med dess rum och tid som avses.

⁵Essentialmedvetenheten är enhetsmedvetenhet. Den medför befrielse från all förnimmelse av avskildhet, isolering, utan förlust av självidentitet men med befrielse från individualmedvetenhet.

⁶Essentialmedvetenhet lever i själva medvetenhetsaspekten. Genom medvetenheten i atomerna och materiehöljerna samt världarnas kollektivmedvetenhet konstaterar den såväl materiens som medvetenhetens skeenden (också givetvis oberoende av rum och tid) sådana de uppfattas eller uppfattades i de olika naturrikena alltifrån mineralriket.

⁷Den mycket använda och på grund av okunnighetens spekulationer meningslösa beteckningen “intuition” motsvarar i sak något slag av andrajagsmedvetenhet: kausalt, essentialt eller superessentialt.

⁸Förmågan av “intuition” är ingenting som lätt förvärvas. Det tar flera inkarnationer att utveckla den från en spädbegynnelse. Fullt utvecklad är den först hos 45-jaget.

⁹Det är mycket som okunnigheten tagit för intuition: återerinring av, infall från det undermedvetna, utslag av förvärvat livsinstinkt, telepatiskt uppsnappande av ideer i emotionala och mentala världarna, inspirationer från Augoeides, således upplevelse av alla möjliga slag av medvetenhetsföreteelser från det omedvetna.

¹⁰Det är särskilt teosoferna, som använt beteckningen "intuition" om såväl kausal som essential medvetenhet. Man kan skilja de båda slagen av intuition med tillägget kausal, essential. Men för undvikande av begreppsförvirring torde det vara lämpligast undvika den oklara beteckningen och sätta exakta i dess ställe.

9.9 Andrajaget är kollektivjag

¹Att andrajaget är ett kollektivjag betyder även, att andrajaget kan ingå i vilken grupp som helst med gemensamhetsmedvetenhet inom uppnådd medvetenhetsvärld och samtliga lägre världar. För essentialjaget stå planetkedjans samtliga världar 46–49 till förfogande. Men eftersom arbetet med de olika manifestationsprocesserna sköts av grupper med fördelade uppgifter, tillhör essentialjaget alltid en grupp, som inom gemensamma världsmedvetenheten bildar ett kollektivväsen. Dessutom tillhör essentialjaget alltid ett av de sju departementen. Det finns sålunda många kollektivväsen inom essentialvärlden, ehuru alla essentialjag äro ett och dessutom ett med alla monadmedvetenheter i samtliga lägre världar. Det finns ingen gräns nedåt för kollektivmedvetenheten. Vad som utgör ett kollektivväsen bestäms av en visserligen urskiljbar men icke skiljande gräns mot andra departement och andra arbetsuppgifter (paradoxalt uttryckt: en enhet för sig i enheten). Alla monader i ett kollektivväsen äro självidentiteter med egenart, vilkas särskilda förmågor bli gemensamma och kunna utnyttjas av andra, ifall arbetet i specialfunktionen så kräver. Kollektivväsen garanterar gemensam, allsidig kapacitet hos alla och frihet från egenarters begränsningar.

9.10 Andrajaget lever i medvetenheten

¹Andrajaget lever helt i sina olika slag av medvetenhet: kausal-, essential- eller superessentialmedvetenheten. Eftersom lägre slag av medvetenhet ingå i högre, behöver denna monad icke sin förstatriad. Men i regel bibehåller jaget förstatriaden för att lättare kunna forma höljen i mänskliga världarna, ifall monaden förlagt sitt arbete till dessa världar med deras fyra naturriken. Det finns många uppgifter att välja emellan.

²Den som lever i materiaspekten, den för vilken materiella formen är det enda väsentliga, är aldrig trygg. Ty formen riskerar alltid att angripas av otal fiender. Men den som lever i medvetenhetsaspekten är oangriplig.

9.11 Andrajagets syn på verkligheten och livet

¹Andrajaget är ett kollektivjag. Detta faktum har en allt avgörande betydelse för andrajagets livs- och verklighetsuppfattning. Det betyder bland annat, att andrajaget insett allt livs enhet, att det uppgått i enheten, att det lever för att hjälpa alla som sträva efter enheten att uppnå enheten, på alla utvecklingsstadier befrämja medvetenhetsutvecklingen, vars mål är enheten. Som alla kollektivjag i allt högre världar söker det dessutom självt alltmer utvecklas för att kunna tjäna bättre, tjäna såväl högre som lägre jag. Motivet är tjänandet av utvecklingen, eftersom utveckling är livets mening: alla ska nå högsta kosmiska riket. Det är genom tjänande, som alla för utvecklingen erforderliga egenskaper och förmågor bäst och snabbast utvecklas.

²Alla i högre riken ha det fundamentala gemensamt. Att uppfattningarna av de tre verklighetsaspekterna, sådana de yttra sig i högre dimensioner, måste vara olika, är en helt annan sak. Vars och ens egenart gör sig gällande i individuell behandling av givna problem. Åsikterna rörande lämpligheten av åtgärder ifråga om för alla giltiga allmänna företeelser (t.ex. rörande

mänskligheten) kunna avvika sinsemellan och bli diskuterade, tills enighet nås.

³Andra jagets syn på jaget skiljer sig i grunden från förstajagets. Andra jaget betraktar nämligen monaden (uratomen) såsom det urjag den är, såsom ett potentiellt högsta kosmiskt jag och ser allting "uppifrån" under det att förstajaget ser allting "nedifrån", från mineralriket och evolutionsprocessen. Andra jaget och högre jag se på expansionsprocessen: jaget såsom återvändande till sitt "urhem" (högsta kosmiska värld), såsom delägare i kosmiska totalmedvetenheten. Man ser på potentialiteten och icke aktualiteten. Monaden såsom förstajag är alltså ett potentiellt andra jag, ett potentiellt tredje jag etc. Själva tidsuppfattningen är en helt annan, vidgas med varje högre värld, tills i högsta riket allting blir ett evigt nu, alla manifestationsprocesser infalla i nuet, eftersom i den stora kosmiska planen vid kosmos tillkomst alla processerna, allt som skall förverkligas, ses från början till slutet.

⁴För andra jaget finns ingen auktoritet, som det "tror på". Det kan använda högre jags större verklighetskunskap såsom "arbetshypoteser" men godtar ingenting, som det ej självt förstår genom egen upplevelse och bearbetning av egna erfarenheter.

9.12 Andra jagets subjektivism

¹I behandlingen av den filosofiska subjektivismens problem bör man klart hålla isär den exoteriska och den esoteriska subjektivismen och ej förväxla dem.

²Exoteriska subjektivismen förnekar materiens existens, att det finns en värld utom oss. Verklighetsokunniga filosofer i öster- och västerland ha ivrigt förkunnat, att yttervärlden endast är "illusion". Detta är rena galenskapen, stridande mot identitetslagen och sunt förnuft, hur många filosofer eller ockultister eller christian scientists i nutid eller i framtid som än komma att förkunna denna subjektivism och illusionism. Esoterikerna, i varje fall hylozoikerna, räkna icke våra dagars ockultister till de verkliga esoterikerna.

³Illusionsfilosofien har uppstått under inflytande från esoteriska subjektivistiska filosofien, utformad av andra jag. Men de två slagen av subjektivism äro varandra totalt olika. Den esoteriska subjektivismen förutsätter kännedom om verklighetens tre aspekter: materie-, rörelse- och medvetenhetsaspekterna. Detta faktum är självklart och behöver aldrig diskuteras. De tre aspekterna äro omedelbart givna och kunna konstateras av alla, av enklaste "fysiska förstånd".

⁴Den esoteriska subjektivismen är förklarlig såsom uttryck för andra jagets verklighetsuppfattning. För andra jagen (46-jagen och 45-jagen) är medvetenheten den dominerande aspekten. Andra jagen utgå från medvetenhetsaspekten, böra och måste göra det och kunna riskfritt göra det, eftersom de behärska alla tre verklighetsaspekterna. De kunna alltså aldrig förneka materiens existens, ehuru de måste betrakta materien såsom oväsentlig. För andra jagen äro materiens former intressanta endast såsom bärare av medvetenheten, och det är de olika världarnas och höljenas medvetenheter som de beakta, alltmedan de bortse från materieaspekten.

⁵För förstajagen däremot är materien den dominerande aspekten. De böra därför utgå ifrån materieaspekten såsom grund för världsåskådningen. Annars riskera människorna att förlora den logiska balansen, den smula förnuft de ha. Sunt förnuft har olika grader och är resultat av självförvärvat livserfarenhet under totala antalet inkarnationer.

⁶Utan riktig världsåskådning saknas även erforderlig grund för livsåskådningen. Yogafilosoferna äro tillräckliga bevis på detta, ty det är just på grund av okunnighet om materieaspekten som deras livsåskådning är felaktig. Den är subjektiv spekulation med ursprungligen esoteriska fakta, som de totalt förvanskade, vilket de icke hade behövt göra, om de haft hylozoiken såsom grund. När yogierna i framtiden utgå från hylozoiken, blir deras subjektiva erfarenhet av medvetenhetsaspekten särdeles värdefull för västerländska psykologer.

⁷Subjektivismen, som utgår från medvetenhetsaspekten, hör alltså till andra jagets domäner. Därför faller det sig naturligt för andra jagen att även i sin förkunnelse utgå ifrån subjektivistiska betraktelsesätt. Att lärjungarna till planethierarkien uppmanas att i möjligaste mån bortse från

materieaspekten, beror på att de förutsätts redan ha godtagit hylozoiken såsom världsåskådning och alltså icke behöva vidare beakta den. Världar och höljen äro givna.

⁸Men innan hylozoiken allmänt godtagits såsom enda förnuftiga och hållbara arbetshypotesen, finns risk att lärarnas ensidiga betonande av medvetenhetsaspekten förvillar eleverna och vållar deras återgång till den filosofiska subjektivism som alltsedan sofisterna dominerat i filosofien.

⁹Det må vara beklagligt, att läsarens tid måste upptas med detta. Men tyvärr har saken visat sig vara nödvändig för att avliva en fundamental missuppfattning även hos så kallade esoteriker.

9.13 Andrajagets vilja

¹Samtliga inkarnationshöljen utom kausala triadhöljet äro robotar, påverkade av energier både inifrån, från högre höljen, och hos de flesta framför allt utifrån. Mentalhöljet påverkas av mentala vibrationer, emotionalhöljet av emotionalvärldens (vilket betyder andra människors) vibrationer, eterhöljet och organismen av så kallade kosmiska energier (alla slags atomenergier). Först när individen blivit andrajag (essentialjag), kan han göra sig oberoende av andra slag av energier än han själv bestämmer. De flesta människor äro slavar under sina robotar, vilket betyder att "människan saknar fri vilja", ett esoteriskt uttryck, som okunnigheten fått tag på och naturligtvis som alltid oundvikligen idiotiserat. Jaget är icke fritt, så länge det behärskas av höljen. Det är esoterikern förbehållet att inse förstajagets oerhörda begränsning och var gränsen går för möjlig förståelse (genom kontakt med kausala och essentiala världarna via centra i kausalhöljet).

²Andrajag tillhörande första departementet arbeta med "dynamisk vilja", de i andra departementet med "inklusiv radiatorisk vilja", de i tredje departementet med "magnetisk vilja"; de tre slag av vilja som lättast yttra sig i andratriadens medvetenhetsaspekt.

³"Sjukdomar" kunna förekomma i vilket som helst av inkarnationshöljen (utom triadhöljet) hos alla, även kausaljag. Först essentialjag kunna icke angripas av sjukdomar. Hos dem avföras förbrukade celler automatiskt ur organismen och fungera alla organen perfekt.

9.14 Andrajag ge sig icke till känna

¹Andrajag ge sig icke till känna. De låta icke ens indirekt veta sin verkliga status. Ifall man kan se på ett helgon, att det är ett helgon, så är det intet helgon. Ett helgon är något helt annat än vad folk tror sig kunna spåra i yttre åthävor. Ett helgons mest utmärkande drag är dess väsens frihet, enkelhet, omedelbarhet och glädjeutstrålning utan högtidliga dystra miner inför all världens syndfullhet. Vi äro alla på väg, och även om vägen är olika lång, så nå vi alla målet. Det är livstillit och glädjekällan.

²Även om andrajag ibland inkarnera för att lättare kunna arbeta med sina lärjungar, förbli de oåtkomliga för nyfikenheten och framträda aldrig inför offentligheten. De som så göra äro inga andrajag utan bedragare. Först i samband med planethierarkiens återframträdande blir det möjligt för enskilda andrajag att framträda. Icke ens lärjungar vittna om sitt lärjungaskap. Det är meningslöst, innan mänskligheten i överväldigande majoritet godtagit esoteriken såsom enda förnuftiga arbetshypotes och alltså har möjlighet att förstå dem i högre riken.

³Att energiskt understryka detta blir allt nödvändigare, eftersom varje dag allt fler framträda som utge sig för andliga storheter, alltid vilseledande en mängd lättrogna och omdömeslösa. Bedragare äro också de som skryta om sin bekantskap med dem i planethierarkien, Shamballa etc.

9.15 Andrajagens arbete

¹Alla i högre riken äro experter inom något visst kunskapsområde, och dessa tillhandahålla givetvis sitt vetande för dem i samma rike inom såväl planethierarkien som devahierarkien. Ett 45-jag har således möjlighet att omedelbart erhålla kunskap om allt han vill ifråga om företeelser i lägre världar, varmed han besparas onödigt arbete.

²Med förvärvad kunskap om verkligheten ter sig livsuppgiften såsom en “oändlig” utveckling av medvetenheten i 44 allt högre världar. Med varje högre atomvärld följa ny dimension, ny tidsuppfattning, nya slag av medvetenheter och nya slag av energier. Att förvärva allt detta ter sig för högre jag lika svårt som för ett emotionaljag att bli ett mentaljag och ett mentaljag att bli ett kausaljag. Fordringarna för ökad kapacitet i alla avseenden växa i enorm skala.

³Andrajaget är en förmedlare av energier från högre riken till de fyra lägsta naturrikerna. Detta förutsätter kännedom om Lagen och utvecklingsprocesserna, så att distributionen sker på rätt sätt.

⁴Andrajagen välja själva sitt verksamhetsområde, mycket beroende på sitt väsentligaste intresse såsom förstajag, till exempel inom mineral-, växt-, djur- eller människoriket. Alla monader i alla riken behöva hjälp med sin medvetenhetsutveckling. Ju mer förtrogen man är med ett visst naturrike, desto större förutsättningar har man att hjälpa monaderna i detta att nå högre existensform.

⁵Mänskligheten har sig själv ovetande gjort mycket för denna utveckling genom bearbetning av mineral och metaller, växt- och djurförädling. Den väsentliga hjälpen få dessa monader av dem som lärt sig tekniska förfaringssättet att överföra monaderna till högre rike genom att “spränga” deras lägsta gruppshölje eller att hjälpa högsta djurarts individer att kausalisera. Det blir en uppgift för människorna i framtiden, när de lärt sig samarbeta med planethierarkien.

⁶Andrajagen ha sannerligen tillräckligt med arbetsuppgifter. Antagandet, att andrajagen utslutande skulle vara till för fjärde naturriket, tillhör den obotliga inbilskheten om mänskliga individens (denna i stort sett misslyckade kugge i kosmiska maskineriet) omätliga och enastående betydelse. Andrajagen intressera sig för förstajagets problem endast för att kunna hjälpa mänskligheten.

9.16 Först andrajaget äger kunskap

¹Det är först såsom andrajag individen kan förvärva kunskap om verkligheten. Då kan han själv konstatera fakta i de fem lägsta atomvärldarna (45–49) och dessutom erhålla vetskap om högre riken, förmedlad genom planetregeringen, vilken har egen erfarenhet av de tre lägsta kosmiska rikerna (29–35, 36–42, 43–49) och möjlighet till direkt eller indirekt kontakt med övriga fyra högre riken (1–7, 8–14, 15–21, 22–28). De högsta kosmiska jagen (1–7) övertyga sig om att inga misstag begås inom den kosmiska organisationen, att alla veta vad de behöva veta och kunna fullgöra sina funktioner. Det är för övrigt en genomgående kontroll utförd av speciella kontrollanter (sanskrit: nirmanakayaer) mellan de olika rikerna; kontrollanter, som även övervaka distributionen av energierna från högre till lägre riken.

²Allt skeende är samtidigt treenigt: materia, medvetenhet, energi. Materieaspekten kan konstateras av kausaljag, som kunna objektivt studera materieenergierna, dessas orsak och verkan i de mänskliga världarna. Lägre jags konstateranden äro principiellt otillförlitliga, de må sedan verka hur övertygande som helst. Verklig kunskap kan finnas endast hos andrajag.

³Kunskapen är summan av framlagda fakta. Kausaljaget behärskar dessa och på ett suveränt sätt. Just suveräniteten medför att kausaljaget icke alltid skiljer mellan kausala kunskapen och den intuition, som förmedlar den nya kunskapen, de nya idéerna från essentialmedvetenheten. Detta har vållat en hel del missförstånd ifråga om kausal och essential “intuition”, två helt olika förmågor. Ju mer kunskap vi få från hierarkien, desto mer visar det sig, att de gamla esoteriska betraktelsesätten äro alltför primitiva på ett ofta missvisande sätt. Icke minst därför är skenbart ohjälpliga tendensen att dogmatisera totalt förfelad. Framställningssättet (mentala utformningen av kunskapssystemet) ändras oavbrutet, visserligen ofrånkomligt på grund av den steg för steg begreppsmässigt arbetande mentalmedvetenheten. När en gång mänskligheten i stället för begreppstänkande kan arbeta med idétänkande, behöver den inga system.

⁴Vid bedömning av människor (analys är icke kritik) finns det mycket att taga hänsyn till, som endast andrajaget kan fastställa: utvecklingsstadiet, horoskopet, departementen i höljena, extravert

(1–3–5–7-typen) eller introvert (2–6–4–6-typen), vartill komma fysiska inflytanden, vilkas fulla betydelse i främjande eller hämmande avseenden för individen icke kunnat uppskattas: ras, nation, klass, släkt, familj, med egenheter, fördomar, traditioner. Av betydelse är allmänna tidsandan.

⁵Alla förstajag ha olika verklighetsuppfattning, och alla andrajag ha en enda och för dem alla gemensam.

⁶Det bör en gång för alla hävdas, att mänskliga förnuftet icke kan lösa några verklighetsproblem. I den mån dylika lösta förekomma i exoteriska vetandet, ha de erhållits antingen från någon i kontakt med idévärlden eller direkt från planethierarkien. All spekulatión är förfelad.

⁷Vill man drastiskt uttrycka saken, kan man säga, att vi människor äro hjälplöst desorienterade livsidioter, tills vi förvärvat kausal kunskap och befriat oss från beroendet av emotionala illusionerna och mentala fiktionerna.

9.17 Andra jagets vetenskaper

¹Inser man, att svagaste medvetenhetsyttring även innebär energiyttring, förstår man även att studiet av energieffekten i alla materiella sammanhang är en av de många fundamentala vetenskaperna för andrajagen.

²Medvetenheten kan genom kunskapen om natur- och livslagar och om erforderliga metoder för deras tillämpning behärska materien och ändamålsenligt använda energierna. Magien är denna kunskap om energierna och deras användning. Den gamla uppdelningen i vit och svart magi var väl motiverad. Den vita magien använder energierna från enhetens världar. Det är energier vilka gagna evolutionen. Den svarta magien använder de involutionsenergierna som finnas lagrade i materiesammansättningen. Dessa energier motverka evolutionen.

³Att sammansätta urmaterien till allt grövre materieslag av involveringsmateria kräver ett oerhört uppbåd av energi. Den energin finns sedan latent i sammansättningen och frigöres vid dess upplösning. Beviset på detta äro sådana företeelser som radioaktivitet och s.k. kärnklyvning. De medvetenhetsenergierna, som finnas lagrade i involutionsmateria, ha motsvarande mäktighet.

⁴Med vetskap om mänsklighetens oförmåga att rätt använda dessa energier förstår man, hur nödvändigt det var att hemlighålla denna kunskap, att anförtro den enbart åt dem som definitivt förbundit sig att använda enbart energier som främja evolutionen, att aldrig använda kunskapen för egen del och att aldrig använda den utan tillåtelse i varje särskilt fall.

⁵Av det sagda torde man inse, att magien är en vetenskap för andrajagen och icke för förstajagen.

⁶Det högsta vi kunna nå i sammanfattning är matematiska symboler, kraftord och aforismer. I högre världar fås något som kan liknas vid symboler: tankeblixtar – dirigerade atomer eller molekyler med energi- och medvetenhetseffekt; i ju högre värld, desto kortare, mer koncentrerat och mäktigare. Ju kortare, desto kraftigare dynamis.

⁷Högre världars materier yttra sig såsom ljus och färg. Endast högre jag kunna iakttaga och analysera dessa materier. (Olika materiers rörelseaspekt yttrar sig som olika slags ljud.) Med varje högre atomslag blir ljuset allt mer intensivt och bli färgerna allt mer utsökta. Esoterikern skiljer mellan involutionsfärger (de svartas) och evolutionsfärger. Till involutionsfärgerna höra bland andra svart, brunt, grått, vissa nyanser av purpur och av grönt. Lyckligtvis ha hithörande problem börjat uppmärksammas av psykologer och medicinare. De färger som omge individen äro av stor betydelse för hans fysiska och emotionala välbefinnande.

⁸Ljus är en materiens egenskap, som yttrar sig olika i olika materier. Det är en av esoteriska vetenskapens uppgifter att förena de olika slagen av ljus med varandra.

⁹Enligt D.K. finnas "tekniskt sett två ljuskroppar", kausalhöljet och eterhöljet, och äro de människans två viktigaste höljen.

¹⁰Enligt D.K. sysselsätter sig antahkaranas vetenskap särskilt med ljusets manifestationer, medvetenhetskontinuiteten och därmed sammanhängande problemet om liv och död.

¹¹Enligt D.K. kommer lärjungarnas studium av antahkarana att medföra en fullständig revolution av nuvarande uppfostran och utbildning, som visat sin inkompetens.

¹²Endast andrajag kunna förstå religionens natur, vetenskapens uppgift och uppfostrans mål. De äro icke det människorna anse i dag.

¹³Den esoteriska historien, skildrad av individer i femte natur- riket med tillgång till planetminnet (kausala, mentala, emotionala och fysiska världens kollektivminnen), är enda tillförlitliga världshistorien. Den är tillgänglig för kausaljaget beträffande materieaspekten och för essentialjaget ifråga om medvetenhetsaspekten.

¹⁴Våra historikers världshistoria är till stor del en konstruktion. Men det komma historikerna icke att erkänna, förrän den esoteriska historien en gång läggs fram. Då få de tillfälle konstatera, vilka krafter som verkat i det förflutna.

9.18 Integration

¹I esoteriken förekommer termen "integration" som benämning på flera olika slags processer. Gemensamt för dem alla är att individen genom ett högre hölje lär sig behärska alla lägre. Man kan tala om förstajagets, kausaljagets, essentialjagets etc. integration.

²Förstajagets integration är den process vari individen lär sig behärska medvetenheten och energien i emotionala och fysiska höljena. Därtill fordras att vara ett mentaljag. Särskilt viktigt är att behärska emotionalhöljet. Därvid gäller det icke att söka döda känslorna eller vägra dem beaktande. Det fordras att kunna behärska dessa energier och använda dem på rätt sätt. Hos integrerade förstajaget är förbindelsen mellan mentalmedvetenheten och hjärnan omedelbar. Individen kan icke förvärva andrajagsmedvetenhet, förrän han blivit ett integrerat förstajag.

³Kausaljagets integration är den process, vari kausalhöljet genomtränger inkarnationshöljerna allt mer, tills individen blivit kausaljag. Hos kausaljaget är direkt förbindelse mellan det kausal-mentala och hjärnan.

⁴Essentialjagets integration tillgår delvis på motsvarande sätt. Hos essentialjaget är obruten förbindelse mellan andratriaden och hjärnan.

⁵Enär självaktiveringen av allt högre medvetenhet även innebär successivt förverkligande av enheten, kan man med integration även mena dels uppgående i familj, nation och slutligen mänskligheten; dels uppgående i femte naturriket, i enhetens värld (46), vilket möjliggör identifiering med alla monader i de fem lägsta naturrikerna. Individen har då ingått i enheten, allas enhet. Enheten har alltid varit en ofrånkomlig verklighet. Men först nu, när man upplevat den, kan man själv konstatera detta faktum.

9.19 Suveränitet

¹Fysiska etermedvetenheten behärskas med emotionalmedvetenheten, det emotionala med det mentala, det mentala med det kausala etc. Däremot kan man icke med det kausala behärska det emotionala. Det fulländade andrajaget, som självt med sin förstatriad formar sina inkarnationshöljen, behärskar givetvis automatiskt även medvetenheten i dessa.

²Förstajaget har uppnått sin högsta förmåga, när det blivit ett mentaljag och behärskar medvetenheten i sina inkarnationshöljen genom medvetenheten i de två högsta mentala molekylarlagerna (47:4,5). Detta kan kallas suveränitet i inskränkt bemärkelse. Individen är då färdig för lärjungaskapet, vars syfte är att möjliggöra för monaden att förvärva medvetenhet i andratriaden.

³I människoriket finns risk för att betrakta varje högre slag av erövrade medvetenhet såsom något definitivt: i stil med neofytens ofta hörda utrop inför ny överväldigande insikt, "detta är ju allt man behöver veta". Vi ha så lätt att taga delen för det hela, vara nöjda med förstajagets

möjligheter, "allt vi behöva". Men därmed ha vi icke förvärvat kosmisk insikt och makt, icke ens förvärvat atommedvetenhet. Det finns 49 slag av atommedvetenhet och många högre riken.

⁴Verklig suveränitet inom varje värld uppnår monaden i denna världs högsta slag av medvetenhet, atommedvetenheten. Först essentialjaget kan göra detta.

9.20 Esoteriken är andrajagens kunskap

¹På mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium är esoteriken andrajagens kunskap. Mycket av det självklara borde annars höra till förstajagens nivåer. Vore mänskligheten icke så livsokunnig, skulle andrajaget icke behöva syssla med sådant för vilket det är överkvalificerat utan på helt annat sätt kunna använda sina möjligheter. Esoteriska lärare få ännu syssla med sådant som en vanlig skolmästare borde kunna bibringa människorna.

²Alla tänkande förstajag göra sig sin egen livsåskådning med det kunskapsmaterial de förfoga över. Icke förrän de inse, att rätta kunskapen endast kan vara en enda, börja de på allvar söka denna kunskap, som är gemensam för alla i femte naturriket och högre riken.

³Vad som av denna kunskap meddelas i Laurencys skrifter rör uteslutande förstajagets möjligheter till begriplig världs- och livsåskådning såsom underlag för påbyggnad. Det lärjungarna till planethierarkien erhålla av vetande för förvärv av andrajagets livssyn är något annat och kunna de icke förstå utan att först bemästra förstajagets riktiga livsuppfattning.

⁴Människans uppfattning av det hon får lära sig i teoretiska esoteriken (t.ex. om hur monaden i sin atomkedja når högre riken och därunder identifierar sig med allt större kollektivs medvetenhet) består väl närmast i vad man skulle kunna kalla en vision. Förstå kunna vi endast i den mån vi förvärva förmåga att såsom allt högre jag uppleva dessa verkligheter och delta i hithörande manifestationsprocesser.

⁵Esoteriken vill ge människorna en riktig uppfattning av verkligheten, visa människan vägen att nå högre och visa henne vad som fordras för att bli lärjunge till planethierarkien, ty det är endast såsom lärjunge människan kan bli ett kausaljag, ett andrajag.

⁶Esoterikens problem höra till andrajaget (åtminstone kausalmedvetenheten, platoniska idévärlden). Därför kunna endast de, som erhållit kontakt med idévärlden, förut invigda, förstå problemen. Förstajaget kan ej förstå dessa problem. Det sagda innebär, bland annat, att varje försök till spekulation med numera offentliggjorda esoteriska fakta och ideer är absolut förfelat och att ockultisternas hypoteser och teorier äro felaktiga, missvisande och idiotiserande. Endast fakta och ideer direkt från planethierarkien böra därför godtagas av dem som icke av sig själva kunna avgöra saken. Ockultisternas uppgifter äro endast förfelade gissningar, ifall de icke (som tyvärr blir allt vanligare) äro beräknade att förvilla och desorientera. De svarta ta noga vara på alla chanser, och numera offentliggjorda esoteriken har öppnat ett nytt och tacksamt fält för deras verksamhet.

9.21 Förstajaget är otillräckligt

¹Att vara skolsnille med högsta betyg i alla ämnen tyder på möjligheten att bli ett fulländat förstajag. Det kan vara en tillgång för blivande esoteriker såsom grund att bygga på. Tyvärr medför det ingen särskild förståelse för andrajagets verklighets- och livsuppfattning. Finns icke latent esoteriskt vetande, äro utsikterna mycket små. I de flesta fall är förstajagets genialitet rentav ett hinder. Ofta visa sig gamla invigda vara utpräglade medelmåttor i skolan. De sakna intresse för förstajagets vetande, vars fiktivitet (frånsett fysiska världens fakta) de i föregående inkarnationer insett och därför instinktivt värja sig emot.

²Det räcker icke med förstajagets integrering av höljena, så att mentalmedvetenheten behärskar det emotionala och det emotionala behärskar det fysiska. Förstajaget såsom sådant saknar sinne för högre jagets objektivitet, saknar möjlighet till intuition och är odugligt till "andlig" verksamhet. Och den monad, som nått kontakt med högre slag av medvetenhet, är i sin förstatriad

snarast “ett hus söndrat mot sig självt”. Det vill till många inkarnationers sökande och bearbetning av gjorda erfarenheter, innan intellektet kan utforma ett mentalsystem, som tillgodoser både fysiska och “andliga” behov. Det är många trossystem, som jaget på sitt osjälvständighetsstadium matas med under tusentals inkarnationer. Det tar många inkarnationer, innan jaget nått därhän, att det ställer frågor om livets mening och vågar på egen hand söka lösningen på det problemet och innan det kan inse det omöjliga i försöket. Då som först har intellektet utvecklats så, att det kan självt pröva tillförlitligheten av det system, som tillhandahålles av femte naturrikets individer, vilka i sin medvetenhetsutveckling äro långt före mänskligheten.

³“It is not safe for human beings, poor foolish things, to tamper with unknown forces.” (D.K.) Det är ett 45-jags värdesättning av mänsklig kapacitet.

9.22 Förstajaget är problemet

¹Förstatriaden med dess inkarnationshöljen är själva huvudproblemet för jaget. När jaget löst problemet, är jaget färdigt för högre uppgifter. Den som inser detta har därmed också fått fast grund för världs- och livsåskådningen. Han har löst livets gåta och är fri från beroendet av andras uppfattningar och fantasispekulationer, befriad från att behöva deltaga i den allmänna uppskattningen av det märkvärdiga, kära “egna jaget”. Hur oändligt mycken tid och energi har icke ödslats på det problemet och kommer att ödslas i miljoner år?

²Såsom förstajag är monaden motverkad i sin utveckling av otalet slags hinder i alla sina höljen: fysiska arvet från föräldrar, eget arv av föregående inkarnationers sådd, av allsköns dåliga eller otillräckliga egenskaper och förmågor, av livsokunnig omgivning, av inympade vanföreställningar och fördomar, av defekterna i de kollektiviteter individen hamnat i etc. Det gäller att aldrig ge upp, att härda ut, att betrakta misslyckanden såsom nödvändiga lärdomar.

³Sålänge monaden identifierar sig med sin förstatriad eller med något av medvetenhetsinnehållet i sina höljen, är monaden ett förstajag.

⁴Sålänge människan för uppfattning av verkligheten och livet låter sig påverka av härskande okunnighetens ideologier, saknar hon förutsättning tillgodogöra sig esoteriska kunskapen, inspirationerna från Augoeides, uppnå kontakt med sin egen subjektiva kausalmedvetenhet. Hon måste frigöra sig från traditionella betraktelsesätt, teologiska, filosofiska och vetenskapliga dogmer.

⁵Det är stor skillnad på vår möjlighet både att ge och mottaga, om vi intressera oss för innehållet i en annans tillfälliga inkarnationsväsen eller i hans kausalväsen. Men finns ej möjlighet till kontakt ens med lägsta slag av subjektiv kausalmedvetenhet (har individen ej uppnått högre emotionalstadium), så äro vi ju hänvisade till hans förstajag.

⁶Det krävs många inkarnationers erfarenhet, innan monaden såsom förstajag förvärvat självtillit och självbestämmdhet såsom nödvändiga förutsättningar för den målmedvetna offervilja, som strävan att bli ett kausaljag innefattar. Det hör med till livets paradoxer att förvärva självbestämmdhet för att inse förstajagets otillräcklighet. Innan dess står förstajaget i vägen för sin egen fortsatta utveckling, och det gör jaget vanligtvis under en lång serie inkarnationer, innan det lärt sig lita till sin Augoeides. Vetskapen om dennes existens borde kunna underlätta frigörelsen från förstajagets begränsning.

⁷Alla leva vi ett dubbelliv, om vi veta därom eller ej, och detta därför, att människor bestå av “kropp och själ”, första- och andratriaden. Ju mer koncentrerat förstajag vi äro, desto mer klivna äro vi. Ju mer vi känna oss ett med allt, enhet och gemenskap, desto friare äro vi. Det är enheten som frigör.

⁸Hur stor, hur väldig en “andlig ledare” än är, hur omfattande hans inflytande, sålänge han är ett förstajag, så är han icke ett andrajag. En truism, men hur många genomskåda den i livet? Han blir alltför lätt alltför stor, stor även i egna ögon.

9.23 Förstajaget är ovetande om andrajaget

¹Det är givetvis omöjligt för ett förstajag, som förfogar över endast objektiv fysisk och subjektiv emotional och mental medvetenhet, att veta om sitt andrajag, att det kan finnas något utöver det mentala. Normalindividen, som saknar fysisk-eterisk syn och emotional klärvoajans (objektiv medvetenhet), kan icke ens veta, att det finns något utöver det "synliga" (fysiska materiens tre lägsta molekylarslag). Klärvoajanten kan icke veta, att det finns en mentalvärld, eftersom han icke kan förvärva mental objektiv medvetenhet. Det räcker icke med subjektiv medvetenhet, utan orubblig kunskap fås endast genom objektiv medvetenhet.

²Såsom lärjunge till planethierarkien lär sig individen förvärva såväl mental som kausal objektiv medvetenhet, blir därmed suverän i de mänskliga världarna och inser, att det är omöjligt för ett förstajag att begripa, ens kunna rätt bedöma, företeelserna i dessa världar. Den subjektiva essentialmedvetenhet han samtidigt förvärvat är av sådant slag, att han blir förvissad om att det finns ännu högre världar. Såsom kausaljag i sitt gamla kausalhölje, som han fått till skänks av sin Augoeides, kan han icke förvärva essential objektiv medvetenhet. För att kunna bli ett essentialjag måste han offra sitt kausalhölje. Därefter blir han för första gången subjektivt medveten i tillvarons kollektivmedvetenhet och därmed också medveten om sin potentiella gudomlighet.

³Icke nog med att han numera, såsom kausaljag, har verklig kunskap om verkligheten. Han kan också i fortsättningen tänka i överensstämmelse med verkligheten och blir aldrig mer offer för okunnighetens fantasispekulationer och konstruktioner. Han vet, att han vet vad han vet och kan alltid skilja på vad han vet och icke vet. Det kunna icke människorna, endast kausaljag. Människorna kunna icke avgöra, om deras överfysiska vetande är i överensstämmelse med verkligheten. Kunde de det, så skulle det icke finnas sådant otal olika uppfattningar. Verkligheten är en och kunskapen om verkligheten kan endast vara en och för alla giltig.

9.24 När förstajaget upptäcker andrajaget

¹På lägre utvecklingsstadierna är innehållet i det lägre mentala (47:6,7) och i det lägre emotionala (48:4-7) det enda fattbara, självklara; det må vara verkligt eller ej. På mystikerstadiet famlar jaget efter "sanna verkligheten" (enheten) via kausala enhets-centrum. På högre mentala (47:4,5) stadiet söker jaget kontakt med sin "själ", kausalmedvetenheten, och därmed omedvetet eller medvetet med Augoeides. Kontakten kan uppnås i det högsta mentala (47:4).

²Esoterikern lär sig snart skilja förstajagets fysiska, emotionala och mentala medvetenhet från andrajagets kausala, essentiala och superessentiala, sådana de subjektivt yttra sig för jagmedvetenheten långt innan de kunna objektivt konstateras såsom energiyttringar i de båda triadernas olika materiehöljen.

³I och med att människan förvärvar begynnande subjektiv kausal och essential medvetenhet via kausalhöljets förmedlingscentra, börjar hon också bli medveten om sig själv såsom ett "dubbeljag": ett "mänskligt" och ett "andligt" jag, vilka tyckas kunna "kämpa om herraväldet" i hennes jagmedvetenhet. Det är en motsättning, som börjar i och med emotionala attraktionsstadiet, fortsätter under högre mentalstadiet, tills individen blivit ett kausaljag.

⁴Det är givet, att teologerna, utan kunskap om de båda triadernas olika höljesmedvetenheter, totalt feltolkat dessa subjektiva företeelser i jagmedvetenheten. Endast esoterikern kan förklara dem och varpå de bero. Hur oändligt mycken djupsinnig och skarpsinnig gallimatias ha icke teologerna producerat under århundraden alltifrån de så kallade paulinska breven i nya testamentet? Hur många miljoner människors liv ha icke religiösa fanatismens strider om olika åsikter kostat? Alltmedan förklaringen fanns hos de i esoteriska kunskapsordnarna invigda. Och dessa måste tåga för att icke bli torterade och brända på bål. Kunskapen finns men aldrig där folk tror och aldrig hos dem som makten hava. Det torde i detta sammanhang kunna tilläggas: aldrig i kyrkor och ej heller i ockulta sekter. Där det finns två olika åsikter, två samfund, två kyrkor, finns icke kunskapen.

9.25 *Insikter på vägen*

¹Har man väl insett livets mening – förvärv av allt högre slag av materiehöljen med dessas allt högre slag av medvetenhet –, så förstår man varför “de gamle” talade om livets illusioner: detta att hålla fast vid det lägre såsom enda verkligheten, då i själva verket just det högre är ett högre slag av verklighet och högsta kosmiska rike är livets mål. Själva evolutionsprocessen består i en serie frigörelser från det lägre för att kunna övergå till det högre. “Att avstå” känns för den livsokunnige såsom ett offer men är för den verklighetskunnige glädjande tecken på att han är färdig med detta lägre och får göra ett utbyte mot något oändligt mycket värdefullare. Evolutionen ter sig nerifrån som en serie offer och uppifrån som en serie vinster. Offer, avstående, frigörelse, elimination äro samma sak och förutsättning för fortsatt medvetenhetsförvärv.

²Inga livsformer bestå. Alla slags materieformer äro förgängliga och kunna alltid bli utsatta för angrepp, både utifrån och inifrån. Endast monaden är osårbar och oåtkomlig. Människorna tala om “att taga liv”. Men detta är omöjligt, ty monaden är evig, odödlig, oförstörbar, och ingenting är vissare än att alla en gång ska bli högsta kosmiska jag. Det garanterar ödeslagen.

³Vår fruktan avser endast formen, icke individen–jaget, som aldrig har någonting att frukta. Vi frukta endast så länge vi äro beroende av formen, av höljena, av materieaspekten. När vi inse, att jaget icke är sina höljen, inse vi att jaget ingenting har att frukta. Vi frukta så länge vi identifiera oss med formen, tro oss vara höljena. Och alltid finns något av denna identifiering kvar, tills vi blivit kausaljag, befriade från förstajaget.

⁴Så länge själva livsformen betraktas såsom det väsentliga, går den livserfarenhet förlorad som formen eljest kunde ge. Uppmärksamheten är riktad åt fel håll: åt materieaspekten i stället för medvetenhetsaspekten. Ifall jaget såsom förstajag insåge detta, skulle det ojämförligt snabbare kunna bli ett andrajag.

⁵Vi måste vilja leva och vilja leva för att tjäna utvecklingen, mänskligheten och enheten. Det finns ingen död utan endast avläggande av utslitna inkarnationshöljen. Livet är en oavbruten kontinuitet, om vi se den ur reinkarnationens synpunkt och veta att nya livet i själva verket tar vid där det förra slutade. (Vi födas i samma soltecken vi “dö” i och i samma uppgångstecken, med orsakskedjan oavbruten; en sak vi finna när vi såsom kausaljag kunna följa reinkarnationskedjan. Det är ett oavbrutet liv, symboliskt talat ett femhundraårigt liv, där varje dag är en ny inkarnation.)

⁶Viktig är insikten, att det icke finns någon “genväg” till andrajaget. Individen måste själv ha löst förstajagets problem, bemästrandet av medvetenheten och energierna i sina inkarnationshöljen, genom teori och experiment själv insett illusionernas och fiktionernas ohållbarhet. I det fallet hjälper det icke att tro sig om att kunna det, tro sig om att redan ha gjort det. Alla dylika antaganden äro illusioner, tills jaget definitivt blivit ett kausaljag. In i det sista är förstajaget i alla fall ett förstajag. Alltid är det något som fattas.

VÄGEN TILL ANDRAJAGET

9.26 Förutsättningar för att bli andrajag

¹Ingen kan bli ett andrajag utom såsom lärjunge till planethierarkien; medveten om sitt lärjungaskap i vissa inkarnationer, omedveten i de flesta; medveten sedan han i de omedvetna förverkligat vad han vetat i sin undermedvetenhet eller övermedvetenhet; lärt sig lyssna till Augoeides råd och följt dem. Såsom kausaljag är han fortfarande lärjunge, vilket han förblir tills han blivit fulländat andrajag.

²I ordets absoluta betydelse äro alla i högre riken "lärjungar", tills de nått högsta kosmiska riket, och betrakta sig även såsom sådana. Men det är alltså i en annan mening än människors lärjungaskap.

³Det hör till livets paradoxer, att människan för att bli ett andrajag först måste bli ett fulländat förstajag och därefter befria sig från detta, glömma att det existerar. Det har då fyllt sin uppgift i de mänskliga världarna, möjliggjort förvärv av kunskap om dessa och rätt användning av deras energier. Därefter gäller det att förvärva medvetenhet i femte naturrikets världar.

⁴Det är genom att "offra" förstajaget (med allt vad det innebär), som vi kunna bli andrajag. Det är enda vägen, som mänskligheten en gång kommer att välja. Tills detta sker kommer lidandet att vara människans lott. När hon offrat sitt förstajag, finns intet lidande mer, annat än frivilligt deltagande i andras lidanden.

⁵Monaderna i förstatriaden når andratriaden, när den icke längre behöver förstatriaden för sin utveckling. Hela utvecklingsvägen genom människariket består i allt större förståelse för högre slag av medvetenhet och intressen som tillhöra högre slaget. Det är en kontinuerlig eliminering av lägre intressen för högre intressen. Individerna lär sig inse, att livets mening är utveckling, att han för sin utveckling är beroende av energier från högre riket, att förutsättning för att erhålla dessa är tjänande av livet, att hela livet är ett tagande och givande tills alla nått högsta riket. I femte - naturriket lär han sig, att utveckling betyder uppgående i allt mer omfattande kollektiv. Han blir med bevarad självständighet delägare i kollektivet och dess gemensamhetsmedvetenhet. Detta fortsätter, tills han i högsta riket nått kosmiska totalmedvetenheten. I kollektivet fullgör han sin del av gemensamma arbetet, har sin speciella funktion, som svarar mot hans egenart och den kapacitet, alla de egenskaper och förmågor han förvärvat i samtliga lägre riken.

⁶Många läsare av esoteriken önska så fort som möjligt nå högre världar. Men ingen kan hoppa över något utvecklingsstadium med dess nivåer. Däremot kan den, som föresätter sig att arbeta på sin utveckling och gör detta målmedvetet, passera "graderna" på jämförbart kortare tid än de som endast teoretiskt intressera sig för saken. Snabbast utvecklas den hos vilken processen blir automatisk genom odlandet av kärleksfulla förståelsen för allt levande, självglömska och tjänande av livet. Därvid utvecklas alla erforderliga egenskaper och förmågor på enklast möjliga sätt.

⁷Kommer därtill att individen lärt sig tänka i överensstämmelse med kunskaperna om livslagarna (särskilt enhetslagen och aktiveringslagen), undergå hans höljen automatiskt allt större förfining med ständigt utbyte av lägre materielag mot högre och därmed allt högre slag av medvetenhet. Energi följer tanken med ofrånkomlig effekt, om vi veta om det eller ej. Det är vårt tänkande, som gjort oss till det vi äro (med våra höljens beskaffenhet) och som kan förändra oss till det vi ska bli. För den, som menar allvar med sin önskan om utveckling, gäller det alltså att alltid tänka rätt.

⁸Vilja till enhet, känslan av allt livs gemenskap (enhet), kärlek till allt, är nyckeln till medvetenhetsaspekten, nyckeln till psykologisk förståelse av andras medvetenhet. Utan kärlek finns ingen förståelse. Den som vill förstå måste lära sig älska.

⁹Förstajaget kan förvärva förståelse av tillvarons materielaspekt, kulminerande i kausala medvetenheten. Andrajagets speciella uppgift är att förvärva förståelse för medvetenhetsaspekten, vilket sker i essentialvärlden, enhetens, gemensamhetens värld. För att fullt förstå måste man

kunna identifiera egna medvetenheten med andras medvetenhet. Innan man nått därhän, är den opersonliga människokärleken nödvändig för förståelsen. Den kärleken begär ingenting för egen del, vill söka förstå endast för att om möjligt kunna hjälpa andra med deras problem (göra andras problem till sina egna). När psykoanalytikerna inse detta, komma de att slå in på en annan väg.

9.27 Hur strävan blir medveten

¹Långsamt genom inkarnationerna lär sig människan att tänka allt mer självständigt och kritiskt, inse att mänsklighetens historia i politiskt och socialt hänseende i stort sett uppvisar företeelser tillhörande barbarstadiet. Detta innebär, att hon blir allt mer medveten i sina höljens allt högre molekylarslag. När hon väl förvärvat förmåga att förnimma de högre slagen av attraherande emotionalvibrationer, upptäcker hon, att mänskligheten fortfarande behärskas av repulsionens vibrationer i emotionalvärldens lägre regioner.

²Människan börjar medvetet sträva att leva efter vad hon anser vara rätt. "Den gyllene medelvägen" mellan ytterligheterna är från början ganska bred. Den blir allt smalare, då individen blir allt känsligare för vad som är rätt och orätt och allt noggrannare vid valet av motiv. (Det är ingenting som angår moralister, utan envar har att finna sin väg utan inblandning.) Därvid räcker icke mentala eller kausala urskillningen, utan därtill behövs även essentiala enhetsmedvetenheten.

³Hon blir också allt mer mottaglig för och påverkad av energier från essentialvärlden. Därmed uppnår hon mystikerstadiet och kommer under inflytande av Augoeides, vilkens uppgift är att låta individen genom erforderliga erfarenheter förvärva de egenskaper och förmågor som äro nödvändiga för att han skall kunna bli ett andrajag. Människan "vandrar i mörkret" men ser det icke, förrän andrajagets "ljus" strömmar ner i jagmedvetenheten. Då börjar hon "söka ljuset".

9.28 Frigörelsen från förstajaget

¹När människan gjort tillräckliga erfarenheter för att inse värdelösheten av rikedom, ära och makt, kommer en dag, då hon vill bli befriad från alla dessa illusioner och önskar sig förintelsen. Eftersom jaget är odödligt, är den önskan fåfäng. Då får hon söka uppnå samma resultat genom att glömma sig själv.

²Men vid närmare eftertanke inser man, att även denna önskan är självbedrägeri. Man vill bort från det outhärdliga, och det är jagets själviskhet. Endast steg för steg kan man befria sig från "jaget" med dess inrotade tendenser. Och det gör man genom att kärleksfullt förstå allt och alla och leva för att förvärva den förmågan, leva för att tjäna livet. Det är vägen. Hos dem i högre världar är själva tanken på egna jaget en orimlighet. De ha ingått i enheten, där det finns endast ett enda liv, och det är för detta de leva, obegränsad makt och obegränsade tillfällen att ställa denna i livets tjänst.

³Det är lättare att glömma sig själv, ifall man inser, att förstajaget är ett hinder, står i vägen för andrajaget, att förstajaget icke är någonting annat än ett mycket bristfälligt redskap. Människan har ett kausalhölje, och hennes uppgift är att bli ett kausaljag. Innan dess är hon icke fullt ut människa, ty kausaljaget är den egentliga människan, och det kan monaden icke bli, förrän den upphört att vara ett förstajag.

⁴Så länge människan lever i sitt förstajag, så länge det är hon som talar eller handlar, känner sig lycklig eller olycklig, märkvärdig eller en nolla etc. i det oändliga, är hon ett förstajag. När hon blivit ett redskap för andrajaget, upphör hon att vara något annat. Sedan är det totalt ligkiltigt vad hon är och var hon står och vad som händer henne. Hon är då icke längre sina lägre höljen. Hon är ett jag, som vill bli ett med allt därför att hon redan är det, även om hon icke kan uppleva det.

⁵Det är genom tjänande monaden frigör sig från förstajaget med dess anspråk och krav.

⁶Frigörelsen från beroendet av vad som finns i mänskliga världarna medför en känsla av isolering, som varar tills människan upplever gemenskapen i enheten. När hon väl kommit dit, fullföljer hon sina uppgifter och åtaganden men bindes ej av omständigheter och människor och

upphör att ängslas för dem. Hon har då förvärvat “gudomlig likgiltighet” för vad som sker i henne och med henne i yttre avseende. Hon är då även färdig för övergången till andrajaget.

9.29 Rätt inställning

¹De flesta sökare skaffa sig kunskap om hur de ska bli andrajag och utforma en intressant världs- och livsåskådning och äro nöjda med detta. De glömma varför de skaffat sig kunskap och att den ej var självändamål. Kunskapen är till för att lära oss leva; den är till för att omsättas i levande liv. Annars är den föga mer än dålig sådd till dålig skörd, ty kunskap medför ansvar, och vi ha icke fått kunskapen för att vara nöjda med den. Vi ha fått kunskapen från femte naturriket för att vi ska sträva att uppgå i detta rike och icke längre utgöra en belastning för våra vägvisare.

²Genom att förvärva esoterisk kunskap, bli mentaljag och kausaljag fjärrar man sig icke från övriga mänskligheten. Man endast ytterligare ökar förmågan att tjäna mänskliga medvetenhetsutvecklingen, blir allt lämpligare redskap för Augoeides och planethierarkien.

³Det är icke fråga om att vilja bli fort frälst från reinkarnationerna, vilket just är tecken på motsatsen till självglömska, utan att kunna hjälpa andra till förståelse av verkligheten och förmåga att leva i överensstämmelse med livslagarna. Vi utvecklas snabbast genom att hjälpa andra att förverkliga livets mening. Det är osjälviskhetens stora kompensation.

⁴Att avstå från egen utveckling för att i stället använda energierna på att hjälpa andra utvecklas innebär i längden ingen förlust. Dels kvittas gammal skuld, som alltid finns. Dels medför det enligt kompensationens lag snarare en snabbare utveckling än annars vore möjligt. Men den, som tror sig egoistiskt vinna på dylik “upppoffring”, förstärker egoismen. Enda rätta motivet är att man av sin vilja till enhet (“kärleken”) tvingas därtill, emedan man “icke kan annat”. Denna vilja till enhet beror på att man kunnat tillgodogöra sig energien från de essentialmolekyler, som planethierarkien öser ut över mänskligheten (symboliskt den så kallade välsignelsen). Dessa högre materielag tillhandahållas planethierarkien av de uppsamlare av kosmisk energi som i esoteriska kunskapsordnarna hade sanskritbeteckningen nirmanakayaer. De äro källor, som ständigt flöda.

⁵Tjänandet är intet “offer” utan baserat på insikten, att alla äro ett, viljan till enhet med alla man kan tjäna, en oemotståndlig drift att leva för alla, något oundvikligt och spontant utan tanke på egna jaget och dess utveckling. Det finns för andrajaget ingenting som kan kallas “offer”, även om det kan te sig så för andra och därav beteckningen. Glömska av egna jaget innebär befrielse från beroendet av förstatriaden, senare andratriaden, därefter tredjetriaden och så vidare genom hela kosmos. Monaden måste tillgodogöra sig de olika slagen av medvetenhet och den möjlighet till förståelse av verkligheten de ge, med hithörande förmågor att rätt använda energierna, men detta sker med tanke på att kunna bättre tjäna livet, icke med tanke på egna jaget. Detta är själva grundinställningen för alla i högre riken och förutsättningen för monaden i förstatriaden att nå andratriaden. Till detta hör naturligtvis insikten om var man bäst kan tjäna med sina små och allt större förmågor, göra sin lilla och allt större insats för mänskligheten, evolutionen och enheten. Genom att troget tjäna i det lilla, där man befinner sig, förvärvar man de förmågor som möjliggöra allt större insats. Detta hör till ödeslagen och det oundvikliga i själva evolutionsprocessen. Utvecklingstempot bestäms av viljan till enhet och dess målmedvetenhet och i övrigt av egenartens möjligheter till förvärv av förmågor. Alla i högre riken göra så gott de förmå utan tanke på förtjänst eller erkännande. De förmågor de förvärva genom tjänande visa var de ha att göra sin insats i manifestationsprocesserna.

9.30 Byggandet av bron

¹Genom mentalmedvetenheten erövra vi kausalmedvetenheten och genom emotionala attraktionens energier essentialmedvetenheten. Intellectuella få lätt för sig, att intellektet är allt, vilket är stort misstag. Vi hjälpa andra genom kärleksfull förståelse, icke genom att undervisa. För att bli andrajag måste vi utnyttja både emotionala och mentala energierna. Det emotionala är den -

väsentliga drivkraften, men vi behöva det mentala för att ändamålsenligt använda det emotionala. Eller med andra ord: det mentala visar vägen, det emotionala tillhandahåller energien. Detta ha teologerna icke förstått.

²Erövringen av andrajagets medvetenhet består objektivt sett i att individen bygger en förbindelseled mellan förstatriadens mentalmolekyl och andratriadens mentalatom. Med skapande fantasi och med mentala ideer bygger monaden stycke för stycke den bro på vilken den kan färdas mellan första- och andratriaden. Individen bygger själv denna förbindelseled genom självinitierad medvetenhets-aktivitet, genom självständigt skapande i enlighet med livslagarna.

³Det gör han genom att själv förvärva kunskap om verkligheten och livet enligt lagen för självförverkligande. Det gör han genom att hjälpa andra till större livsförståelse på deras nivå, till större förståelse för enhetens eller kärlekens lag. Det gör han genom att tjäna alla på de sätt han äger förutsättning för eller såsom tillfällen erbjuda sig. Det gör han genom kärleksfull förståelse för allt och alla, vilket är något helt annat än omdömeslös sentimentalitet eller personlig tillgivenhet.

⁴Byggandet av bron är intet lätt arbete, och det kan ta flera inkarnationer, beroende på förstajagets emotionala attraktionsförmågor och mentala verklighets- och livsförståelse. För högsta emotionala och mentala kapacitet kan det lyckas under en inkarnation, om jaget, befriat från emotionala illusiviteten och mentala fiktiviteten, vill nå målet för att bättre kunna tjäna mänskligheten och enheten.

⁵När individen byggt bron, kan han genom att vitalisera hjärtcentrum förvärva medvetenhet i andratriadens essentialatom, visserligen till att börja med endast lägsta slag av essential molekyllmedvetenhet (46:7).

⁶Byggandet av bron är en skapande verksamhet, som ter sig olika i de sju departementen. För dem, som följa visdomslinjen i essentialvärlden, är det verksamhet i något av departementen 1, 3, 5 eller 7. För dem, som följa enhetslinjen (kärlekslinjen), är det verksamhet i departementen 2, 4 eller 6.

⁷Ett par exempel. Musikern bygger med rytm-, harmoni- och melodivibrationerna, konstnären med skönhetsformer. Musikern identifierar sig med energiernas rytm och harmoni. Konstnären, som längtar efter den fulländade skönhetsformen, når slutligen fram till kausalvärldens skönhetsformer. Skådespelaren, som identifierar sig med andra, når genom kärleksfull förståelse slutligen enheten. Dessa antydningar må räcka för att visa, hur långt mänskligheten är från förståelse av verkligheten och livet.

⁸Att mänsklig skönhet är en makt, veta alla. Tyvärr är i de flesta fall på mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium denna makt snarast till skada eller fördärv. Mindre känt torde däremot vara, att skönheten i största allmänhet (naturens former, färger etc.) är en maktfaktor. Genom beundran av skönheten väckas attraktionsenergier, som i högsta potens förbinda medvetenheten med skönhetskällans kausalenergier. Det är den sanna konstnärens väg till kausalvärlden. Formernas värld (rytm, harmoni och melodi) är essentialvärlden, eviga harmoniens värld och livets rytm. Härav torde framgå moderna konstens totala förvillelse i stil med all annan förvillelse inom politik, ekonomi etc. "Sanningens" överensstämmelse med verkligheten visar sig ofelbart i kollektiva glädjen och lyckan. Var finns den i vår tid?

9.31 Övergången från första- till andrajaget

¹Övergången från första- till andrajaget sker icke med en gång. Innan monaden kan överflytta från mentalmolekylen till mentalatomen måste förstatriaden ha centrat sig i kausalhöljet. När detta skett, tro sig många ha blivit kausaljag, ett förklarligt misstag hos både individen och omgivningen.

²Emellertid räcker icke ens kausalmedvetenhet för att bli ett andrajag. För övergången från första- till andratriaden fordras även förvärv av essentialmedvetenhet. Och första steget mot denna

är förvärvet av gruppmedvetenhet, gemensamhetsmedvetenhet hos alla i utvald grupp. Detta innebär, att alla äro medvetna om de andras fysiska, emotionala och mentala medvetenhetsyttringar. Denna gruppmedvetenhet utsträcker därefter till att omfatta allt fler grupper såsom övergång till essential enhetsmedvetenhet, som omfattar alla inom samma essentiala molekylarslag i essentialvärlden.

³Utvecklingen består i förvärv av allt högre slag av medvetenhet. Det är därför kunskap om dessa högre slag är nödvändig förutsättning. Längre än så kom man icke i de esoteriska kunskapsordnarnas lägre grader. I de högre graderna (vars existens lägre graders invigda icke ens anade) fick man kunskap om väsentlig-heter, nämligen rörelseaspektens allt dominerande betydelse, och därmed fick begreppet utveckling ett annat innehåll. I och med att individen förvärvar högre slag av mentalmedvetenhet (47:5), nalkas han kausalvärlden och har relativt lätt att (såsom lärjunge) komma i kontakt med kausal subjektiv medvetenhet samt den kausalenergi som absorberar, dominerar och begagnar förstajagets energier (i de olika höljena). Steg för steg med aktiveringen av dessa höljens högre slag av medvetenhet ökas monadens förmåga absorbera andrajagets energier, och därmed ökas efterhand allt mer beroendet av dessa, nödvändiga för monadens uppgående i andratriaden.

⁴Essential- och kausalenergierna aktiveras genom energierna från dessa världar genom Augoeides förmedling. När människan utvecklats därhän, att hon kan tillgodogöra sig dessa energier (vilket sker genom att de få aktivera motsvarande atomer i hennes lägre höljen), bygges antahkarana mellan första- och andratriaden och kan monaden överflytta från första- till andratriaden.

⁵Augoeides tillser att människan får göra de livserfarenheter som äro nödvändiga för allt mer ökad livsförståelse. Och när tiden är inne för "slutsputten", träder läraren i femte naturriket till och övertar ledningen. Den svåraste fasen i denna utveckling är monadens självförvärv av livsförståelse. I esoteriken användas uttrycken målmedvetet arbete, kamp, kriser, konflikt mellan lägre och högre (på grund av vibrationerna i de olika molekylarslagen), ensamhetskänsla, övergivenhet, varmed klargöres, att det icke är något lekverk att ila normala utvecklingen under miljontals år i förväg.

9.32 Slutord

¹Enhetsmedvetenhet är vägen till andrajaget, och viljeenergi är vägen till tredjejaget. Dessa äro två "förmågor", som måste odlas, förverkligas: det enklaste och svåraste av allt. Och vad som sagts därom har verkat förvillande och förlamande. Icke att undra på, när alla ska predika om vad de icke förstått. Den som förverkligar kan alltid räkna med att få all den hjälp därtill som han behöver. Han blir mött "på halva vägen". Det vore meningslöst att hjälpa den som ej vill bli hjälpt eller visar, att han icke menar allvar med sitt förverkligande.

²Det är så oändligt mycket mer som skulle kunna sägas. Och det kommer efterhand, när mänskligheten tillgodogjort sig vad den redan fått veta. Innan dess vore det meningslöst att hopa massor av vetande till ingen nytta. De, som icke använda det de fått veta, endast öka egna ansvaret.

LIVSLAGAR

9.33 *Lagens begrepp*

¹Med objektiva lagar förstås förefintligheten av konstanta energiströmmar i konstanta materierelationer. Det är denna stabilitet, som möjliggör världarnas bestånd och manifestationsprocesserna. Vad lag för övrigt "egentligen är", är en fråga som sysselsätter även planethierarkien, torde endast högsta slag av kosmisk medvetenhet kunna uppfatta.

²Ännu tycks det dröja, innan begreppet lag blivit en grundmurad realitet i mänskliga verklighetsuppfattningen. Vi äro ett stycke på väg mot detta första mål, och det är naturforskningen vi ha att tacka för att begreppet allt mer tränger igenom. Till dess bli vi offer för alla slags vidskepelser och hugskott hos allsköns fantaster inom så gott som alla livsområden och i alla trossystem, till vilka vi numera ha att räkna även ockultisternas spekulatönsystem.

³Det värsta av alla laglöshetens begrepp är kristna läran om synden såsom brott mot ett kosmiskt väsen, som kan godtyckligt förlåta. Det betyder att man ostraffat kan begå vilka förbrytelser som helst, bara man har "den rätta tron" och som katolik får syndaförlåtelse av sin bikt-fader eller som protestant bekänner sin synd och ber om förlåtelse för Kristi skull. Att annars förnuftiga människor kunna godtaga dylikt, visar, att de förvara religiösa systemet i särskilt fack, oåtkomligt för förnuftskritik.

9.34 *Livslagar*

¹De viktigaste livslagarna äro frihetslagen, lagen för självförverkligande och aktiveringslagen. De ge människan fritt val.

²Frihetslagen garanterar individens lagenliga frihet.

³Självlagen låter individen få själv bestämma sitt utvecklingstempo.

⁴Aktiveringslagen anger sättet för individens utveckling genom självinitierad medvetenhetsaktivitet.

⁵De fyra övriga livslagarna – enhetslagen, utvecklingslagen, ödeslagen och skördelagen – har hon endast att finna sig i och så taga konsekvenserna av eget handlande.

⁶Enhetslagen garanterar, att allt livs enhet en gång skall förverkligas. Utvecklingslagen och ödeslagen garantera allt livs eviga utveckling. Skördelagen garanterar livets oblidkeliga rättvisa.

⁷Dessa sju livslagar ha hos Laurency fått en sådan formulering, att de äro begripliga för dem på kulturstadiet och kunna tjäna till deras orientering och vägledning. De äro i full överensstämmelse med de lagar planethierarkien annorlunda formulerat för dem som genom lärjungaskapet blivit invigda i esoteriska kunskapen.

⁸Livslagarna äga absolut giltighet. Individen kan mycket väl vägra dem beaktande. Men därmed endast ökar han antalet inkarnationer, tills han en dag tillämpar dem. Livslagarna falla under nödvändighetens lag, varmed menas att de äro ofrånkomliga.

⁹Det finns många tillfälliga lagar, som gälla under speciella förutsättningar, en nödvändig följd av frihetslagen i alla naturriken, särskilt det fjärde, i vilket förnuftet vaknat, varmed individen själv (om än omedvetet) påtar sig ansvaret för sina handlingar.

¹⁰Esoteriska historien om mänskliga medvetenhetens utveckling till allt större förståelse av verkligheten är i grunden en ständig omformulering av de evigt giltiga livslagarna, anpassad efter mänsklighetens fattningsförmåga. Först i vår tid finns förutsättning att inse ideernas makt och betydelsen av den form ideerna erhålla på de olika utvecklingsstadierna.

9.35 *Livslagarna äro grunden för vårt liv*

¹De, som tänka sig in i livslagarna och dessas betydelse för utvecklingen och mänskligheten, finna i dessa det säkraste rättesnöret för självförverkligandet (föreningen med andra jaget,

överflyttningen till andratriaden).

²Uttalandet “från den som intet har skall tagas även det han har” har naturligtvis, som de flesta dylika yttranden, misstolkats. Det innebär att den, som icke frågar efter livslagarna och dessas tillämpning, blir allt mer desorienterad. Naturligtvis behöva vi icke äga exakt kunskap om livslagarna, men väl vara laglydiga medborgare och rättskaffens människor, som handla rätt så långt vi se.

³“Reinkarnation och karma” (återfödelse och öde) voro de två första och ojämförligt viktigaste fakta, som planethierarkien lät förkunna för mänskligheten, när den beslöt låta esoteriska kunskapen få offentliggöras. Återfödelsens lag kunna människorna ingenting göra åt. Den är ofrånkomlig, vad folk än tycker och tror. Men framtida ödet är deras egen sak. Det väver individen stund för stund med sina medvetenhetsyttringar: tankar, känslor, ord och handlingar. Människan är icke ansvarig för de “tankar”, som komma utifrån, fara genom hennes hjärna och spontant registreras. Men dröjer hon vid dem och återutsänder dem förstärkta i “tankevärlden”, blir ansvaret (effekten) oundvikligt.

⁴Man kan studera individens förflutna inkarnationer med särskild hänsyn till dels fysiska och sociala förhållanden, dels sådd och skörd, dels medvetenhets-utvecklingen. Leadbeaters undersökningar berörde i huvudsak första slaget. I dylika studier kunna visserligen spår av skördelagens verkningar upptäckas, men ingenting av medvetenhetsaspekten, och de äro de två viktigaste, som alltså återstå att konstatera.

9.36 Ansvar

¹Genom okunnighetens användning och följaktligen missbruk av orden ha de flesta förlorat sitt egentliga innehåll och sin effekt. Till de mest missbrukade hör ordet “ansvar” i en tid av allmän ansvarslöshet i alla avseenden. Men Lagen är lag, även om de flesta icke fråga efter den. Och effekten blir kollektiv och individuell. Livsansvaret enligt ödeslagen inträder visserligen först med förståelsen av livslagarna. Men påföljd enligt skördelagen är alltid oundviklig.

²Med ökad insikt följer ökat ansvar, vilket envar måste kunna inse, som alls äger förutsättningar att uppfatta den kunskap om verkligheten vi erhållit från femte naturriket.

³Man kan icke kasta ansvaret för egen delaktighet på andra. Livslagarna veta icke av något sådant som “att två sina händer”. Det är på eget ansvar, som vi låta oss påverkas av andra. Vid sidan av kollektiva ansvaret finns alltid det individuella. Det är på vars och ens ansvar det ankommer att vägra lojalitet ifråga om det man inser vara orätt. Högre livets lagar gälla även i det lägre, om man än icke inser det, ty alla äro vi delar av ett helt.

⁴Livet är en lång serie av erbjudna tillfällen och tillfällen att fatta beslut. Människan ställs inför ständiga val, och det är hennes avgöranden, som sammanfogade bli hennes sådd och hennes framtida öde. Ofta beröra besluten även andra i deras förhållanden, och ju vaknare människan är, desto mer inser hon sitt ansvar. Ju större inflytandet, desto fler påverkas direkt eller indirekt av beslutet.

9.37 Esoterisk livsåskådning

¹Det är livsåskådningen, icke världsåskådningen, som är det väsentliga, kunskapen om livslagarna för medvetenhetsutvecklingen, för allt livs medvetenhetsutveckling. Denna kunskap är icke i första hand för egen utveckling, som egoisten alltid tror, utan för att hjälpa alla att utvecklas. Vi utvecklas snabbast genom att glömma vår egen utveckling och leva för andras, för enheten i vilken vi själva ha del. Att leva och förverkliga är livets mening, icke att teoretisera och spekulera.

²Pytagoreiska hylozoikens mentalsystem (KOV 1.4–41) är fullt tillräcklig såsom världsåskådning, i all enkelhet allt vi behöva för att kunna leva rätt. Det för människan viktiga är icke att lösa världsåskådningens problem utan livsåskådningens, levnadskonstens problem,

konsten att tänka rätt för att leva rätt, förvärva förmågan av kärleksfull förståelse för alla. Den förmågan måste vi själva förvärva genom outröttligt, målmedvetet arbete. I denna hatets epok kräver detta mer energi än någonsin och därtill självglömska, glömska av denna idiotiska, för oss så kära personlighet, en kort inkarnation, en dag i vårt långa liv.

³Det väsentliga i esoteriska livsåskådningen är kunskapen om att allting praktiskt taget är energi, enär materien verkar såsom energi. Vi leva i en kosmisk värld av energier. Att upptäcka dessa energier och använda dem på rätt sätt är esoterikerns förnämsta uppgift. Det är en sak de flesta så kallade esoteriker föga beaktat. Individens själ är en aggregation av energier, som gjort honom till vad han är och bestämma vad han skall bli. Det är mycket få av de livsenergierna, som upptäckts, vilka begagnas på rätt sätt. Och människorna äro även i det hänseendet aningslösa om sin stora okunnighet, en sak de flesta stora auktoriteterna, sprängfyllda av bibliotekers vetande, ha så svårt att inse.

⁴I den kosmiska rörelsen strömmar energi från högsta till lägsta värld. Denna ström möjliggör atomernas materiesammansättning och sammansatta materiens aktivitet. Atomerna taga emot och avge i sin tur energi. Det är ett oavlåtligt tagande och givande. Det är livets lag och gäller allt mäktigare i allt högre riken. Den, som vill behålla för egen del av det livet ger utan att dela med sig av det undfångna, blir ett hinder för friktionsfria energidistributionen och därmed för evolutionen. Detta är centrala livsproblemet. Allt är lån och ingenting är vårt med självtagen äganderätt. "I haven fått för intet, given för intet."

⁵De genom kausalhöljet nedströmmande energierna, som hålla lägre höljena vid liv, verka olika på olika individer, eftersom allting är unikt: individens höljen, materien i dessa höljen, medvetenheten i höljena (beroende på unik erfarenhet i alla involverings-, involutions- och evolutionsprocesser). De nedströmmande energierna äro unika, eftersom dessa strömmars sammansättning av atomer alltid är unik. Det generella är gemensamt, det individuella är särart. Icke två uppfattningar äro absolut lika i alla avseenden. Men det väsentliga är gemensamt. Allt detta gör sig gällande i frihetslagen och enhetslagen, två fundamentala livslagar, både ömsesidigt beroende och ofrånkomliga: alltings egenart och alltings enhet

9.38 Livets mening

¹Livets mening är monadernas medvetenhetsutveckling. Det är därför kosmos med dess organisation kommit till, solsystemet med dess planetorganisation. Redan den vetenskapen borde räcka för att visa människorna att livet är till även för deras skull och att allt skall bli bra till slut, när människorna börja intressera sig för medvetenhetsutvecklingen, kunna antagas som lärjungar, få kunskap om verkligheten och livet och kunna hjälpa planethierarkien med att hjälpa alla att nå samma mål. Vi ha fått bli människor. En dag ska vi vara kausaljag. Det beror på oss själva, när det blir möjligt. Varför oroa sig för livet, när man vet, att allting övervakas och ledes efter eviga livslagar och att målet är visst?

²Vi äro icke här för att roa oss utan för att utvecklas. Och det göra vi genom att arbeta, envar efter sin förmåga och sina möjligheter. Naturligtvis kan man gradera arbetet efter dess vetenskapliga, sociala eller allmänt ekonomiska betydelse. Men det bör energiskt betonas, att allt arbete, som gagnar mänskligheten (allt arbete som måste göras, gör det lättare att leva), utvecklingen och enheten, är "andligt" arbete.

³Ett mycket omtyckt ord i esoteriska litteraturen är "offer". I själva verket finns ingenting av offer i hela manifestationen, även om det för okunnigheten ser så ut. Man offerar det lägre för att nå ett högre och mer värdefullt. Kompensationens lag klargör, att talet om "offer" är missvisande. De som offerat mest, allt de ha, ha vunnit på den "affären". Men naturligtvis vore det förfelat att offera i avsikt att vinna därpå, ty motivet är det väsentliga och livets lag gynnar icke själviskheten.

9.39 Livsförståelse är lagförståelse

¹En filosofers verk, *Grundregler för vår samvaro*, täcker den ena delen av vår livsinställning, nämligen vårt förhållande till medmänniskan, det man i regel menar med "moral". Men utan kunskap om livslagarna förblir människan desorienterad i tillvaron.

²Den, som gör det goda för att därav skörda vinning, begår ett allvarligt livsmisstag och blir allt mer egoistisk. Endast den, som gör det rätta för det rättas skull, har förstått livets lag.

³Den livsokunnige önskar intet hellre än att få inkarnera hos dem som äro i besittning av rikedom och makt, uppnått högre social nivå. Kulturmänniskan söker sig till den miljö, där hon kan få kunskap om verkligheten och livets lagar.

⁴Individens evolution genom alla naturriken är en sammanflätad kedja av orsaker och verkningar enligt natur- och livslagar. Den väg han gått är hans eget verk. Har det varit en slingrande väg genom inkarnationerna, så har han burit sig åt som en slingerbult. Att anklaga livet för egna dumheter, som så många göra, vittnar om självmedlidande, självrättfärdighet, livsokunnighet och omdömeslöshet, vilket allt verkar hindrande på självförverkligandet. Skyll aldrig på andra, ty det kunde icke hänt dig, om det ej hört till din skörd!

9.40 Rättsuppfattning

¹"Moral" är latinska beteckningen på sedelära, och "etik" är grekiska ordet för samma sak. Ordens betydelse har på grund av okunnighetens ordmissbruk blivit allt mer oklar. Det är i själva verket fråga om rättsuppfattning (rättsbegrepp) och samlevnadsfrågor.

²Rättsuppfattningen är subjektiv i den meningen, att den är beroende av utvecklingsnivån och individens egen självförvärvade livserfarenhet (oberoende av andras individuella och kollektiva rättsuppfattning). Det hör med till självförverkligandet, att individen själv förvärvar rättsuppfattningen genom egen livserfarenhet. Det är en långsam process genom alla inkarnationerna och har givetvis ingenting att göra med barnets avsaknad av rättsuppfattning, som det åligger uppfostraren att bibringa.

³Esoterikern, som förvärvat insikt i tillvarons lagenlighet och kunskap om livslagarna, har därmed fått en orubblig grund för sin rättsuppfattning i full överensstämmelse med den självförvärvade, gemensamma livsgrunden, som alla slutligen nå fram till att inse vara den enda hållbara.

⁴Motsättningen mellan gott och ont kan bättre definieras såsom motsättningen mellan lagenlighet och laglöshet.

⁵Ordet "synd" har så idiotiserats, att det borde försvinna ur ordboken. Det borde ersättas med "misstag ifråga om livslagarna" eller, kortare, "livsmisstag".

⁶Det väsentliga i livslagarna har för livsokunnigheten begripligt formulerats i rättsbegreppen, grundade på enhetens lag (den så kallade kärlekens lag), som kan förstås av alla. Mänskligheten lever fortfarande i laglösheten, även om den nödtorftigt tillämpar vissa borgerliga rättsregler. Rätt och orätt äro alltjämt mycket oklara begrepp. De förväxlas med seder och bruk och allsköns godtyckliga konventioner. Det är livsförståelsen och rättsuppfattningen som anger kollektivitetens utvecklingsstadium (barbar-, civilisations-, kultur-, humanitets- och idealitetsstadiet) och individens utvecklingsnivå. Mänskligheten i stort befinner sig ännu på de två lägsta stadierna.

9.41 Människans okunnighet om lagen

¹Att Lagen icke är en så enkel sak, som kanske någon tror, framgår av, att den s.k. karmalagen, enligt uppgift från 43-jag, är ofattbar för mänskligt förnuft; också av att planethärskaressen vid sin sida har en lagväktare (lipika), som tillser, att regeringsbesluten äro i överensstämmelse med Lagen. Alltså innebär även för ett 29-jag Lagen vissa problem.

²Människorna hypnotisera sig själva med sina primitiva begrepp, och med sina slagord förlama

de tankeförmågan. Som nu detta tal om "frihet". Som om det icke finnes en gräns för friheten. Annars hade vi frihet att mörda, stjäla och begå vilka brott som helst. Annars vore allt tal om mänskliga rättigheter en absurditet. Annars vore ett allas krig mot alla oundvikligt. Försök använda det lilla förnuft som väl i alla fall finns och inse, att frihet utan lag skulle omöjliggöra själva livet!

³Hur skulle det vara, om undervisningen i skolorna kunde bibringa eleverna vissa fundamentala rättsbegrepp i stället för allsköns fiktioner? Att lära dem tänka vore för mycket begärt. Därtill är skolans egen enkelspårighet alltför stor.

⁴Kanske man förstår, varför dessa enkla reflexioner förts under andrajagets rubrik. Därför att först kausaljag kunna tänka. Det lär dröja, innan man kan inse, att sunt förnuft är högsta förnuft.

⁵Människorna veta icke heller, kunna icke förstå, vad andrajaget menar med "fri vilja". Utan denna fria vilja kan det icke bli någon medvetenhetsutveckling utöver det mentala. Det är icke individuellt godtycke utan förutsätter kunskap om natur- och livslagar, särskilt enhets- och utvecklingslagen: maktutövning utan bakslag.

⁶Därmed sammanhänger, att individen är en del av det hela och att det som skadar det hela skadar också individen, fränsett det enskilda ansvaret, som drabbar individen utöver vad han får skörda i kollektiva skörden.

⁷Talet om ansvarsfrihet är särdeles betecknande för mänsklighetens nästan totala livsokunnighet. Det finns intet sådant som ansvarsfrihet. Vi utgöra alla en enhet, om vi veta därom eller ej. Det innebär att vi äro ansvariga för allt som är och sker. Vår gemensamma delaktighet under våra tiotusentals inkarnationer i vad som tänkts, känts, sagts och gjorts har bidragit till att det är som det är. Redan genom våra tankar verka vi för eller mot allas medvetenhetsutveckling. Vi äro ansvariga för allt vi tänka eller ha tänkt. Såsom människor äro vi delaktiga i ansvaret för lägre riken. Att tro sig kunna vara fri från ansvar är att tro sig kunna göra sig oberoende av natur- och livslagar. Enda sättet är att rätt tillämpa dem.

9.42 Människan kan icke leva utan lag

¹Människan kan icke leva utan normer. De som påstå motsatsen veta icke om, att de omedvetet och automatiskt följa dylika. Annars skulle de utan hämningar mörda, stjäla, bedraga, förtala etc.

²Utan lag lever människan i ett rättskaos med allas godtycke och blir ordnat samhälle omöjliggjort. "Land skall med lag byggas." Denna lag är borgerlig lag, icke religiösa bud. Vår tids samhällskaos beror på att rättsuppfattningen grundas på gamla religiösa påbud. När de religiösa dogmerna visat sin fiktivitet, har själva religionen förlorat sin makt och därmed även de religiöst motiverade förbuden. Rättsordning har ingenting med religion att göra. Det räcker med Sveriges Rikes Lag. Jurister, icke teologer, borde i skolan få bibringa de unga fundamentala rättsbegreppen.

³Samhällets lagar ersättas av kunskapen om livslagarna, när mänskligheten förvärvat tillräcklig förståelse av verkligheten för att fatta innebörden av begreppet lag, något som först vetenskapen klargjort för människorna. Utan lag vore kosmos ett kaos. Utan lag finnes inga manifestationsprocesser, ingen utveckling, ty process (ordnat skeende) förutsätter lagbundenhet. Utan lag finnes ingen organisation. Frihet förutsätter kunskap om lag och rätt, lagtillämpning. Ifall frihet fattas såsom godtycke, fås socialt och politiskt kaos, vilket vår tid borde tillräckligt klargjort. Varom icke, visar det endast mänsklighetens utvecklingsstadium.

9.43 Lagfostran

¹Den moderna uppfostran, som låter barnen växa upp i frihet, skulle vara idealisk, ifall det gällde inkarnationer av individer på humanitetsstadiet. Men ifråga om lägre stadiers individer, vilka ännu ej förvärvat den livsinstinkt, som automatiskt tillämpar livslagarna, och alltså äro i stort behov av ledning och fostran, är metoden totalt förfelad och kan endast resultera i

desorientering och förvillelse. Det är icke barnens fel utan ansvarslösa föräldrarnas med dålig sådd för dem. Man sätter icke barn till världen och låter dem själva lösa samlivets problem. Livsokunnighetens psykologer med sina ständigt revolutionerande upptäckter och hugskott ha naturligtvis funnit orsakerna till kriminaliteten i materiella förhållanden, organiska orsaker. Den deterministiska fatalismen har alltid funnit utvägar att befria mänskligheten från ansvar. Men livets lag för sådd och skörd tar ingen hänsyn till okunnighet och att "Pilatus tvår sina händer". Det måste en dag gå upp för dessa vetenskapens representanter, att fysiska iakttagbara verkligheten icke är hela kosmos. Det hjälper dem icke, hur skickliga de äro i sina speciella fack, att lösa problem, som ha sin orsak i det överfysiska. Så inrotad är fördomen mot allt esoteriskt, att de vägra undersöka hållfastheten i denna enda hållbara kunskap. De motarbeta utvecklingen.

²Viktigast i uppfostran är att bibringa de unga kunskap om de sju fundamentala livslagarna: frihetslagen, enhetslagen, utvecklingslagen, lagen för självförverkligande, ödeslagen, skördelagen och aktiveringslagen.

9.44 "Andligt"

¹Vanlig missuppfattning är att endast religiöst sinnade äro "andliga". Liknande misstag göra ockultisterna. Esoteriken gör ingen skillnad mellan "andligt" och profant. Allting i hela kosmos är "andligt", all verklig kunskap om verkligheten och livet är "andlig". Allting i hela kosmos är "guds verk". Att det andliga missbrukas av människorna, tills de förvärvat kunskap och förmåga rätt tillämpa denna, är en helt annan sak.

²Allt nödvändigt arbete, t.ex. att hålla rent, allt som gagnar biologiska utvecklingen eller medvetenhetsutvecklingen är andligt arbete.

³Det finns många agnostiker, som snabbt utveckla sin mentalmedvetenhet och ha utsikt komma i kontakt med kausalvärlden. Alla, som drivas av önskan att tjäna mänskligheten, utvecklingen och enheten, äro på rätt väg, det må gälla politiskt, socialt, vetenskapligt eller annat arbete. Det är på viljan till enhet det kommer an, även hos dem som aldrig gjort klart för sig, att de äga denna "vilja". Framför allt sådant, som befrämjar självinitierad medvetenhetsaktivitet, betraktar planethierarkien såsom "andlig verksamhet". Allt som motverkar denna är av ondo.

⁴Man förstår härav hur hierarkien ser på teologien och de teologiska dogmerna. Den gör också en radikal skillnad mellan teologi och religion. Religion tillhör emotionalstadiet och är i de flesta fall nödvändig, i varje fall berättigad företeelse på detta utvecklingsstadium, emedan religionens rätta natur befrämjar förvärvet av det högre emotionala, attraktionen. Vad individer på mystikerstadiet ha för teoretisk uppfattning om tillvaron, är oväsentligt.

9.45 Kulturens väsen

¹Kulturens väsen är vilja till enhet. Där denna saknas, är all så kallad kultur endast maskerat barbari. Det är efter denna måttstock vi ha att bedöma kulturföreteelserna i emotionalt hänseende. I mentalt hänseende måste de öka vår livsförståelse och få ej, som de i vår tid göra, verka desorienterande. Vi ha icke fått esoteriska kunskapen för att spekulera. Vi kunna ändå icke med förstajagets mentalmedvetenhet lösa några övermentala problem. Vi ha fått kunskapen för att få en uppfattning av livets mening och mål och sättet att nå målet. Vi ha fått kunskapen för att leva och förverkliga, för att tjäna livet.

²Människan är den ömtåligaste av alla varelser, icke endast med avseende på fysiska organismen utan även i psykologiskt hänseende. Båda delarna bli lätteligen obotligt skadade. Ju högre kulturen står, desto mer förfinas de metoder med vilka man förebygger skadeorsakerna och skadeverkningarna, desto mer omsorgsfullt undviker man allt som hindrar individens emotionala och mentala frihet till självverksamhet, låter individen fritt få utveckla de anlag, som just den inkarnationen avser att återuppväcka. Människorna lära sig skydda varandra och skydda därmed sig själva.

FRIHETSLAGEN

9.46 Friheten är en livets lag

¹Frihetslagen är en universell lag i alla riken i kosmos.

²Såsom delägare i kosmiska totalmedvetenheten är människan potentiellt gud (med alla gudomliga möjligheter). Att monaden i lägre naturrikerna såsom huvudsakligen robot ofelbart blir offer för härskande repellerande vibrationerna, är en helt annan sak. Någon fri vilja i detta ords rätta bemärkelse kan man icke tala om, förrän människan förvärvat kunskap, insikt och omdömesförmåga. Innan dess är hon offer för sin livsokunnighets illusioner och fiktioner.

³Enligt frihetslagen har envar rätt att leva sitt eget liv och har ingen rätt att kritisera andras sätt att leva, sålänge de icke inkräkta på någons livsområde. Icke förr än människorna tillämpa denna lag, kan det bli fred på jorden.

⁴Roosevelts proklamation den 6 januari 1941 om "de fyra friheterna", hittills bästa formuleringen, är i full överensstämmelse med frihetslagen, vilken ger människan gudomlig frihet att leva, frihet att tänka, frihet att söka kunskap och frihet att planera sitt liv.

⁵Frihet medför ansvar för rätt bruk av friheten. Annars skulle friheten leda till kaos och omöjliggöra all utveckling. Uppfattas friheten såsom rätt till godtycke, självsväld, hänsynslöshet, rätt till maktmissbruk, upphäver den sig själv.

⁶Den, som kränker frihetens lag, är livets fiende. Det är vars och ens plikt att försvara friheten mot alla frihetskränkande makter av vad slag de vara må. Den, som underlåter detta, får finna sig i frihetskränkning, om icke förr så i kommande liv. Ty frihetens fiender komma att finnas, tills alla blivit kausaljag. Det är vår plikt att stå det onda emot. Annars överlämna vi makten åt frihetens fiender och få finna oss i att vara slavar. Gud gör icke något som människorna kunna göra. Mycket har i evangelierna tillagts Kristus, som han aldrig sagt. Evangelierna äro icke guds ord. Guds ord äro manifestationsprocesserna.

⁷Vad människan har för verklighets- och livsuppfattning, beror på självförvärvade livserfarenheten och är riktig på den nivån, förutsatt att den icke motarbetar medvetenhetsutvecklingen. Men ifråga om inställningen till frihetslagen är ingen kompromiss möjlig. Den, som icke godtar den lagen, är livets fiende.

⁸Vårt bruk av friheten medför följder ifråga om samtliga övriga livslagar. Det är på grund av sitt missbruk av denna lag, som mänskligheten under de senaste tolv tusen åren befunnit sig i detta nödläge med fasansfulla lidanden. Lögnen och hatet ha fått regera, och världshistorien är världsdömdstolen.

⁹"Det ondas nödvändighet" har alltid utgjort ett olösligt problem för människorna. Men lösningen är mycket enkel. Människan har enligt frihetslagen rätt att handla emot livslagarna, och mänskligheten har i största möjliga utsträckning valt den möjligheten. Ingen makt i världen kan hindra människorna att föredra det onda framför det goda. Men ingen makt kan heller hindra lagen för orsak och verkan, lagen för sådd och skörd att återställa rubbade livsbalansen. Det ondas nödvändighet är den dåliga skördens oundviklighet och detta i alla riken vid varje kränkning av frihetslagen: parasitväsen i lägre världar. Mänskligheten har valt att gå oundvikliga lidandets väg och tycks alltjämt trots årmiljonernas lärdomar föredra den vägen. Annars skulle människorna tänka, känna, säga och handla annorlunda.

9.47 Frihet är förutsättning för utveckling

¹Frihet är förutsättning för allt vad utveckling heter. Ju högre rike, desto större är friheten från de begränsningar, som äro oundvikliga i lägre världar och riken. Det är därför utvecklingen är en process mot allt större frihet.

²Friheten är nödvändig förutsättning också för självförverkligande. Endast det man själv

förverkligat, upplevat och genom bearbetning gjort till sitt, är oförlorbart ens eget. Innan vi förstå detta, ha vi i många inkarnationer sökt förstå och sökt förverkliga, allt på eget ansvar.

³Monadens-jagets egenart är i sitt slag unik och ofattbar även för jaget självt, tills det nått sitt slutmål. Detta är grunden till alla individers olikhet i absolut mening; ehuru vi alla kunna lära oss förstå allt väsentligt i de 49 atomslagens medvetenhet. Den individuella uppfattningen i allt utgör intet hinder för gemensamma förståelsen. Frihetslagen är erkännande av egenartens rätt och nödvändig förutsättning för individuell utveckling, samtidigt som den anger absoluta gränsen för allas förhållanden till alla individer i alla riken.

⁴Det är friheten, som möjliggör för alla i högre riken att oberoende av varandra, med bevarad självidentitet, ha sin egenarts uppfattning och samtidigt dela den kollektiva uppfattningen såsom den för alla gemensamma utan att därför minsta friktion kan uppkomma. Friheten garanterar egenarten. Friheten garanterar självidentiteten. Friheten garanterar lagenligheten; en sak mänskligheten ännu ej kan förstå. Endast det, som är i överensstämmelse med lag, kan vara frihet.

9.48 Fria viljan

¹Vi äga icke tillräcklig kunskap om livslagarna för att kunna ge exakt definition av dem eller av individens relation till dem: den så kallade fria viljan. Följande fakta torde emellertid ge oss en för våra behov erforderlig förståelse av hithörande företeelser.

²Den ursprungliga filosofiska definitionen av vilja var medvetenhetens relation till ett ändamål. Viljan är alltid bestämd av motiv (starkaste motivet), och däri ligger dess ofrihet. Fri vilja innebär möjlighet till fritt val av motiv. Hos primitiva, som behärskas av sina impulser, höljenas egna tendenser, saknas denna möjlighet. Ju större makt människan har över sina höljens impulser, desto större möjligheter har hon till fritt val av motiv. Hon är relativt fri, när hennes förnuft alltid kan bestämma vilket motiv hon vill följa, oberoende av höljenas egna tendenser. I praktiken är hon icke ens relativt fri, emedan hon är instinktivt, automatiskt beroende av de i undermedvetenheten liggande motiven ("komplexen").

³Viljeyttring är energiyttring. Ifall denna framkallar friktion, uppstår motstånd och reaktion, och detta i alla världar. Det är därför endast den är fri, vilkens motiv äro i överensstämmelse med livslagarna, vilkas grundlag är balanslagen och vilkas energier tillse, att rubbade balansen återställes. Annars urartar kosmos i kaos, och detta gäller i alla världar.

⁴Detsamma gäller ifråga om kunskap (om verkligheten, livet och Lagen), om insikt och förståelse. Individens frihet är i samma mån som han felfritt tillämpar natur- och livslagar. För kunskap, insikt och förmåga äro frihet och lag samma sak. Men eftersom förstajaget endast i mycket begränsad omfattning har insikt och förmåga, är det relativt ofritt.

⁵Det är förståelsen härför som esoteriskt okunniga sakna och därför icke kunna lösa problemet om viljans frihet eller problemen rörande karma, fatalismen (tron på oundvikligt öde), predestinationen (förutbestämmdheten) etc. Allt som produceras i den vägen är livsokunnighetens gissningar och trossatser.

⁶Förutseende bör icke förväxlas med förutbestämmdhet. Skeendet är icke en gång för alla fastlagt utan kan ändras, om nya faktorer tillkomma. Man kan förutse en olycka: störtande av ett flygplan, järnvägs-kollision etc.; och detta inträffar, om hänsyn icke tages till förvarning. Talet om oundviklig ödesbestämmdhet är felaktigt. I alla händelser kunna vi omöjligt på förhand avgöra skeendets oundviklighet. Det finns alla skäl att beakta en verklig siars varning.

⁷Planethierarkien inser till fullo vår mänsklighets nödläge, fysiska livets helvete såsom det nu en gång utvecklats på denna planet genom monadernas livsfientliga grundinställning och vilja till makt (livsidioterna vilja ha makt!), utvecklingens hårda villkor. Både planetregering och -hierarki göra allt de kunna. Men människan har sin så kallade fria vilja (okränkbar enligt frihetslagen). Mänskligheten måste själv genom eget arbete befria sig från sin livsokunnighet, sina illusioner och fiktioner. Vilja människorna leva kvar i dessa, förmå inga högre riken hjälpa dem.

Hierarkien har, genom att skänka människorna kunskapen om verkligheten och livet, till alla visat vägen att gå. Den, som ej vill gå den, får gå sin egen villoväg.

9.49 Livsokunnigheten kan ej förstå friheten

¹Människorna veta ännu föga om vad som menas med frihet och förstå icke vad verklig frihet innebär. Ifall människan fattar frihet såsom godtycke, utöver gränsen för allas lika rätt, är hon allas fiende. På mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium är det endast esoterikerna som inse, att frihetslagen är en ansvarets lag.

²Alla ropa på frihet. Frihet till vad? Frihet till makt, till godtycke, till självsvåld, till att få bestämma över individer och folk? Allesammans äro inkompetenta till att bruka friheten rätt. Det beklämmande är, att alla tro sig om att kunna begripa och förstå och styra och icke inse sin egen så gott som totala livsokunnighet, icke inse sin egen livsoduglighet.

³Ju mer det ropas på frihet, desto mer begränsas friheten inom snart sagt alla områden. Ju mer det göres propaganda för friheten, desto fler diktaturer blir det. Detta därför att friheten endast missbrukas till andras, till allas förfång. Det har således sina oöverskådliga risker att tala om frihet för omdömeslösa massan, som tror att frihet ger rätt till självsvåld, godtycke, hänsynslöshet, laglöshet, vilket allt ofrånkomligen leder till politiskt och socialt kaos.

⁴Detta visar bäst, att mänskligheten icke förstår, att frihet måste grundas på lag. Okunniga om livslagarna, som alla vila på frihetens grund, varför frihetslagen är den första av alla livslagar, missbruka människorna den smula frihet de ha och motverka därmed egen och andras utveckling. Kanske det bättre än något annat klargör mänsklighetens allmänna utvecklingsnivå.

⁵Man kan icke ge dem frihet, som endast duga till att förstöra vad högsta förmåga frambragt genom utbildning och ihärdig flit, genom arbete och möda. Man kan icke låta okunnighets barbari omintetgöra insikts och skicklighets insats för det helas väl. Schiller har oöverträffligt uttryckt saken med: "Weh denen, die dem ewig Blinden des Lichtes Himmelsfackel leihn. Sie kann nicht leuchten, kann nur zünden und äschert Stätt und Länder ein."

⁶Det är först andrajaget, som inser och förstår vad som menas med "frihet" och kan kalla utvecklingslagen för frigörelselagen (lagen om frigörelse från okunnighet och oförmåga). Förstajaget är ofritt, därför att det är offer för sin livsokunnighet, offer för sina illusioner och fiktioner, okunnigt om livslagarna och särskilt om skördelagen, som för lagbrytaren medför lidande. Man kan tala om verklig frihet endast ifråga om den som kan friktionsfritt förverkliga livets mening.

9.50 Tolerans

¹Frihetslagen innebär icke att man driver toleransen ända därefter, att man låter folk få bära sig åt hur som helst och överskrida gränserna för allas lika rätt. Men toleransen måste vara absolut ifråga om individernas åsikter. De få ha vilka tokiga uppfattningar som helst. Det är deras ensak. Narren har rätt att vara narr.

²Intolerans är att förmena andra ha egen åsikt, annan uppfattning. Något helt annat är saklig kritik, uppvisande av vad man själv anser vara felaktigt. Det är intet kränkande av andras rätt.

³Att människorna ha så svårt för tolerans, är typiskt för lägre utvecklingsstadier. Det är först på kulturstadiet toleransen blir märkbar. Med kunskapen om utvecklingsnivåer blir toleransen både logiskt och psykologiskt begriplig. Med kunskap om Lagen (i detta fall frihetslagen) inser man toleransens nödvändighet.

9.51 Tvång och förbud

¹Det moraliska tvånget (ett utifrån pålagt tvång) är naturligtvis lika mycket kränkning av frihetslagen som vilket annat tvång som helst. Det är ett våld på egna jaget. Allt psykiskt tvång

leder förr eller senare till neuros.

²Att uppfostraren måste uppställa förbud att gälla, tills barnet lärt sig skilja på rätt och orätt och inser gränsen för sina rättigheter, är en helt annan sak. Men dessa förbud måste vila på föräldraauktoriteten och icke på någon för barnet främmande, okänd, ofattbar makt, på sin höjd samhällets rätt till skydd mot kränkning av allas lika rätt.

³Esoteriskt sett har ingen religion rätt att förkunna bud såsom guds vilja, ty det är klar lögn. Skall man tala om guds vilja i det sammanhanget, så är Lagen, livslagarna, bestämmande även för gud själv. Ingen gud kan förbjuda något som helst. Lagen ger frihet inom de av livslagarna angivna gränserna för individuellt godtycke. Lagen är intet förbud utan grundad på lagen för orsak och verkan, klargör de absolut oundvikliga (oförlåtliga) följderna av lagkränkning. Verkan står i relation till orsak, så att absolut rättvisa råder på ett för förstajaget ofattbart sätt.

9.52 *Privatlivets helgd*

¹Varje nyfikenhets intrång på andras personlighetsområden är ett misstag ifråga om frihetslagen. Varje människa har rätt att leva sitt eget liv utan andras nyfikna intresse. Allt slags nyfikenhet är en kränkning av frihetslagen: Våra personliga omdömen om dem likaså. Vi ha ingen som helst rätt att befatta oss med andras privatliv. Allt hithörande skvaller är kränkning av frihetslagen, en fatal sak som omöjliggör enhetssträvan. När skall mänskligheten inse det fundamentala misstaget däri?

²Många gamla esoteriker kunna infödas med sådant horoskop, med sådan organism och hjärna, att de visa sig praktiskt odugliga i vanliga livet och därigenom tvingas att odla just sina gamla förmågor för esoterisk kunskap och bli experter inom detta område. De utgöra problem för sin omgivning och sina eventuella läsare, vilka aldrig respektera frihetslagen utan måste lösa även sådana nyfikenhetens problem, som de sakna möjlighet att lösa. Diskussionsämnet är lika intressant som outtömligt. Människorna tyckas ha oändligt svårt att inse egen begränsning. Frihetslagen tillämpas så sällan på andra, att de ha svårt få vara i fred för folks nyfikenhet. Esoteriker diskutera helt enkelt aldrig andra. De äro tabu. Det är personskvallret inom de ockulta sekterna, som fördärvar dessas insatser.

9.53 *Samhällsfriheten*

¹Den enda makt, människan enligt Lagen har rätt till, är makt över sig själv (över sina höljesmedvetenheter). Men den makten intresserar henne ej att förvärva. I det fallet är hon hellre slav. De misstag hon därvid begår får hon själv bära följderna av.

²Såsom samhällsmedlem har hon den makt borgerliga lagen tillerkänner henne, en makt hon som alltid missbrukar genom misstag ifråga om livslagarna i ett eller flera avseenden.

³Där frihetens gränser överskridas, där andras rätt kränkes, saknas livskunskap. Statens förnämsta uppgift är att försvara den enskildes frihet. Utan frihet blir allting robotiserat och individen en själlös maskin.

⁴Den, som förblir neutral i ett krig mellan frihetens fiender och frihetens försvarare, har dömt sig själv till slaveri i någon form i framtida inkarnationer.

⁵Diktatur är livsfientlig, ty den strider mot livslagarna (särskilt frihetslagen), motverkar utvecklingen (utvecklingslagen). Det är tydligen en sak mänskligheten har att lära sig: uppfostrare, teologer och politiker. Det är en illusion, att diktatur kan uppfostra folk till självbestämmdhet. Göra detta och hjälpa fram förståelsen kan endast en vädjan till förnuft och god vilja. Tendens till dessa förmågor och egenskaper finns hos alla, och det är de som den skicklige pedagog tillgodoser och uppmuntrar.

⁶I kommuniststyrda länder är allt det som hör till frihet förbjudet. Myndigheterna övervaka att ingen säger eller gör annat än vad de tillåta, för alltid eller vad som för tillfället passar dem, alltså absoluta godtycket. Det medför att till slut ingen vågar ens tänka fritt med risk för att kanske

försäga sig. Och så finns det folk, som hylla dylik diktatur! De visa därmed att deras förståelse för psykologi motsvarar barbarstadiets utan aning om kultur.

⁷“Det är fullständigt uteslutet att få ett lyckligt blomstrande och inom sig solidariskt samhälle med orättens medel. Slavläger alstrar ingen arbetsglädje, spioneri ingen tillit, domar över oskyldiga föder icke gemenskapskänsla.”

⁸“Enligt sovjetryska teoretiker och i handling praktiserade fruktansvärda satsen bör rätt och rättvisa inte existera såsom något skydd för den enskilde utan blott ha karaktär av lämplighetsnormer för befordrande av en socialistisk stat. Det är berättigat att låta millioner förgås i slavläger, på grund av bristande föda, brist på kläder i skydd mot kölden, brist på hygien och läkarvård bara de under sin korta levnad hinner utföra ett visst arbete vid vägbyggande, vid gruvor eller vad det må vara.” (Polisstaten Ryssland)

⁹Lika förfelad som kommunismen är anarkismen med absolut godtycke, laglöshet, socialt kaos och ett allas krig mot alla. Och båda idiologierna äro produkter av mänsklig intelligens, vilket borde säga en hel del om den förmågan på mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium. Rousseau hade skäl för sitt påstående, att verklig demokrati är omöjlig, ty den förutsätter allmän, spontan lagenlighet på frihetens grund, och den saknas hos en mänsklighet med femtio procent av individerna på barbarstadiets 400 nivåer.

¹⁰Enda möjliga statsskicket är en samhällsorganisation där diktatur, demokrati och kommunism ingått i en högre syntes. Detta förutsätter, att den styrande makten är en verklig elit i kontakt med planethierarkien eller i varje fall med kunskap om verkligheten.

ENHETSLAGEN

9.54 *Enhetens lag*

¹Livets grundlag är harmonien, livsenergiernas friktionsfria samverkan. Vi äro alla monader (uratomer). Vi äro alla delaktiga i kosmiska totalmedvetenheten. Vi befinna oss alla någonstans på vägen mot högsta kosmiska värld och rike. Vi äro alla ett.

²Enhetssträvan, enhetsvilja ("kärlek") är den största kraften inom solsystemet. Den löser alltså alla väsentliga problem. Enhetslagen är viktigaste livslagen. Det var det Christos förgäves sökte klargöra för sin samtid och alla andra misslyckats med.

³Enheten störs av repulsionen – hatet, som vållar friktion och feldirigering av energierna med sjukdom och allmän misär som följd.

⁴All söndring motverkar medvetenhetsutvecklingen. Att det onda måste tjäna det goda visar sig däri, att söndring gör uppmärksam på oförstådd felaktighet i härskande betraktelsesätt, problem som måste lösas (också blir löst någon gång), varvid arbetet med lösningen samtidigt medför ökad medvetenhetsaktivering.

⁵Enhetens lag är en kollektivitetens lag. Vi så och skörda tillsammans genom inkarnationerna. Sådan skörden är, sådan var sådden. Ingen kan få lida som ej tillfogat andra individer lidanden, och det i alla naturriken. Och alltjämt fortsätter mänskligheten i denna omätliga dårskapens livsförvändhet genom sina medvetenhetsyttringar, genom sina tankar, känslor, ord och gärningar, som alla ha sina konsekvenser.

⁶Visst är kultiverad vänlighet mot alla värdefull, men det är icke enhetsmedvetenhet, för vilken egna jaget icke existerar, även om det finns som självidentitet, vilket är något helt annat. Ett verkligt helgon vet icke om sin helgonaktighet. Han bara är sådan och "rår icke för det". Han måste tjäna, ty det är för honom själva livet. Det finns sådana människor utan teologi eller andra konstiga teorier. De ha löst livets problem utan att veta det. Det är bara så det skall vara. De leva redan i "himmelriket", och för dem är vägen öppen in i planethierarkien.

9.55 *Kärlek*

¹Ett typiskt drag hos fanatiker är, att de i likhet med kyrkofadern Augustinus helst skulle vilja avliva alla, som icke tro som de. De äro utpräglade hatmänniskor. Den totalt missförstådda, vilseledande, symboliska formuleringen "synd mot den helige ande" gäller just hatet. De troende inbilla sig att de blivit "frälsta" på sin teori och med sitt hat. I det fallet äro de flesta ockultister föga bättre. Men fri från inkarnation blir individen först, när han blivit en inkarnation av själva kärleken till allt och alla.

²Endast med kärlek kan världen "frälsas". Kärleken (enhetsenergien) är den starkaste energien i de mänskliga världarna. Människorna leva i hatet (repulsionen). "Hat övervinnes aldrig med hat, endast med kärlek" (Buddha). Människan kan förvärva kärlek, om hon vill metodiskt arbeta därpå med uppgivandet av sin egoism.

³Det är skillnad på emotional (sentimental och ofta personlig) kärlek, mental (intelligent) kärlek och essential kärlek. Den essentiala är den ofelbara intuition, som vet vad alla och envar behöva.

⁴För att kunna tjäna människorna på rätt sätt måste man älska dem med den opersonliga kärlek som utmärker de stora. Förutsättningen härför är att man glömmer sig själv (sin märkvärdighet), lever för att tjäna, förvärvar viljan till enhet, strävar till enhet med alla utan undantag och "offrar sig". Kärlekens lag är offerandets lag. Det är genom offer vi lära oss att älska, och för den som älskar är offer intet offer utan en glädjekälla (som de flesta för övrigt erfara under "förälskelsens tid"). Ifall något känns som ett offer, ha vi icke glömt oss själva.

⁵Kärlek är bruket av krafter, som leda utvecklingen. Kärleken förvärvas icke med en gång, icke

med goda föresatser eller sporadiska försök. Det är ett arbete på lång sikt, ett oavbrutet dagligt arbete igenom inkarnationerna, tills man ingått i enhetens värld. Det är också enda sättet att komma dit.

⁶Den, som bemödar sig om att älska, drar automatiskt ner enhetsenergi till emotionalhöljet och förstärker därmed attraktionsenergierna, varvid dessa två påverka varandra. Det gäller givetvis att undvika allt repulsivt, som kan avskära förbindelsen, och eliminera tendensen till kritik och hithörande känslor, så snart de kunna spåras i mental- eller emotionalhöljet, och ersätta dessa medvetenhetsyttringar med dem av motsatt slag.

⁷Kärleksenergien (essentialmolekyler), som vi få genom Augoeides, om vi vilja mottaga och rätt använda den, går genom emotionalhöljet till hjärtcentrum i eterhöljet. Den vitaliserar även detta höljescentrum, så att dess "ekrar" lösgöras, börja fungera och draga till sig ännu mer energi. För många är det en hjälp att få en aning om "mekanismen", så att de förstå, att det rör sig om "realiteter", materiella företeelser samtidigt med energi och medvetenhet.

⁸"Kärlek (enhetsförverkligande) är ingen känsla eller önskan, intet själviskt motiv för rätt handlande i dagliga livet. Kärlek är en svår sak att odla, är en svår sak att tillämpa i livets alla skiften, och dess uttryck kräver det yttersta av vad du har att ge och utmönstrande av allt själviskt handlande." (D.K.)

9.56 Kärleksfull förståelse

¹Den, som möter människorna med kärleksfull förståelse, förstår dem bättre än de förstå sig själva. Ty den ser vad som finns under deras ytliga dagsmedvetenhet, som de taga för sitt jag.

²Kärleksfull förståelse måste förvärfvas genom övning. I stället för att kritisera andras tal eller beteenden kan man positivt söka förstå den medvetenhetsaktivitet, som bidrar till att utveckla deras förmågor i olika avseenden: iakttagelseförmåga, meddelelseförmåga, formuleringsförmåga, reflexionsförmåga etc., på de olika nivåerna. Man kan söka förstå de aktiverande motiven, glädjas åt de goda och uppmuntra dessa.

³En hjälp för dem, som vilja förvärva kärleksfull förståelse för alla, är tanken "sådant är förstajaget på det utvecklingsstadiet, sådan var också jag på den nivån". Vi ha alla en gång varit det sämsta; vi ska alla en gång bli det bästa. Den insikten hör med till livsförståelsen.

9.57 Riktiga mänskliga relationer

¹Enligt D.K. är det fyra fundamentala fakta eller faktorer, ännu betraktade såsom ideal, som människorna måste lära sig förstå och levandegöra i sitt förhållande till varandra: utvecklingsstadium, ansvar, offer, riktiga relationer.

²Utvecklingsstadiet, som D.K. i sin generositet kallar "hierarkisk status", visar sig i utvecklandet hos den starkare av en vilja att beskydda och hjälpa den svagare och detta i alla avseenden, ansvar i den äldres och kunnigares förhållande till yngre eller okunnigare.

³Förmågan av offer, särskilt såsom förlåtelse genom identifikation med andra och i ansvar för alla och alla för envar, givande "allt för alla".

⁴Riktiga relationer till alla – individer, grupper, nationer, raser – varvid alla skrankor mellan människor raseras.

⁵Ingenting av detta har att göra med den alltför vanliga sentimentaliteten, utan det handlar om förverkligande såsom om "det gällde livet", vilket det också gör.

⁶Det förflutnas makt visar sig i familje- och släktförhållanden, klassmedvetenhet, tradition, rasinstinkt, nation, nationshögfärd, allt utgörande skrankor mot "utomstående", hinder för insikten att alla äro ett.

9.58 Tjänande

¹Allt kommer an på viljan till enhet och i praktiken viljan att tjäna. Många ha insett, att liv är utveckling. När de sedan insett, att utveckling är tjänande, ha de gjort en ännu större upptäckt. Så återstår att upptäcka, att förutsättningen är kärleksfull förståelse. Och sen behövs bara att tillämpa den kunskapen gentemot alla.

²Detta kan man icke säga till de infantila, som tolerera laglösheten. Denna kunskap är för dem som kunna förstå, kunna tjäna på rätt sätt och ha förvärvat förmågan att älska alla människor och allt levande.

³Allt tjänande är i det hänseendet lika betydelsefullt: från det tjänande, som består i troget fullgörande av enklaste syssla, till tjänandet av mänskligheten. Alla behöva vi varandra. Alla äro vi beroende av att envar gör sitt bästa, där han är ställd. Tjänandets ande är det väsentliga. Utan den går mänskligheten förr eller senare under och individen icke framåt. Den, som är trogen i det lilla, får i följande inkarnationer möjlighet att bli trogen i allt större uppgifter. Detta har sagts otaliga gånger och lika ofta glömts.

⁴Det är genom tjänande människan förvärvar alla de goda egenskaper, som möjliggöra lärjungaskapet, befrias från sin egoism, sin självhävdelse, sin självöverskattning (kompensationen för livsokunnighet), befrias från hatet i alla dess livsyttningar.

⁵Karma yoga är den minst förstådda av de fem yogaerna. Den är den viktigaste av dem alla. Ty det är genom tjänandet människan förvärvar allt som finns i de övriga. Det borde man ha förstått, om man fattat poängen i *Mahabharatas* berättelse om slaktaren, som undervisade yogin i yoga. Det är genom tjänande individen förvärvar kunskap och alla erforderliga förmågor (naturligtvis under flera liv). Genom att leva för mänskligheten, utvecklingen och enheten har man löst väsentliga livsproblemet för egen del.

⁶Man kan icke ge mer åt andra än den ringa del man själv kunnat tillgodogöra sig av den kunskap man själv såsom sökare mottagit. Men "gör det lilla du kan, gör det villigt och glatt". Det är att förvalta sitt pund. Och det ger ökade tillfällen att tjäna, kanske redan i detta och säkert i kommande liv. Alla livets tjänare äro aspiranter, om de veta om det eller ej. Och alla "få sin chans" att tjäna ännu bättre.

⁷För effektivt tjänande fordras mycket mer än att bara vilja tjäna. Alla goda egenskaper och förmågor komma till användning; egen kapacitet och upptäckandet av andras behov, varom den hjälpbehövande kan vara totalt okunnig. Så snart något "personligt" kommer med (tilltagsenhet, självbelåtenhet, självöverskattning, fåfänga, maktbegär, sårbarhet, krav på tacksamhet etc.), kan man göra större skada än nytta.

9.59 Olika sätt att tjäna

¹Man kan tjäna planethierarkien, mänskligheten, evolutionen, enheten på otaliga sätt. Framför allt gäller det att rätt använda tiden. Man kan skaffa sig kunskap, varmed man bättre kan tjäna. Ju mer man vet, desto större möjligheter har man att bli lämpligt redskap för planethierarkien i den ställning man uppnått i livet och bland människorna. Man kan göra stor nytta redan genom att tänka rätt (i överensstämmelse med verkligheten). Tankarna äro vibrationer i mentalvärlden och kunna uppfångas av dem som äro inställda på hithörande våglängd. De bli medvetna såsom egna infall, kunna tjäna till att lösa problem, kunna bringa tröst, kunna verka stärkande i tvivelsmål, på många andra sätt. Man kan tjäna genom att endast vara. Auran (de olika aggregathöljerna) utstrålar energier, som omedvetet påverka omgivningen. Det finns otaliga tillfällen till små kärlekstjänster, en vänlig blick, ett vänligt ord, genom att bara vara glad.

²Man kan gagna såsom författare, journalist, överallt där man kan kämpa för det som är sant, rätt och skönt.

³Man gagnar genom att rätt fylla sin livsuppgift, hur ringa den än är. Alla kunna vi tjäna.

⁴Det finns omedvetna lärjungar till planethierarkien inom politiken, inom vetenskapen, inom

finanserna etc., som gagna mänskligheten genom sina insatser.

9.60 Människornas verkliga behov

¹Det gäller icke, om individerna kunna taga emot vad man helst vill ge, utan om man kan ge dem vad de behöva och på sätt som de förstå.

²Det primära är icke att tillhandahålla en esoterisk världs- och livsåskådning, ty man hjälper icke människorna med att ge dem en ideologi, som de icke förstå eller kunna utnyttja. Det viktiga är att möta alla med kärleksfull förståelse och söka hjälpa dem lösa sina egna problem på den nivån och med deras förutsättningar.

³Folk talar så gärna om sig själva, sina intressen etc., särskilt för den som förvärvat konsten att lyssna (och icke talar om sig själv). Man har då lättare att konstatera utvecklingsstadiet och på vad sätt man kan hjälpa dem till bättre livsförståelse, icke genom att predika utan vanligtvis bäst genom att kasta in en idé som får gro. Deras reaktion på idén kan också vara upplysande.

⁴“Min nästa” i speciell betydelse är den som är uteslutande hänvisad till min hjälp. Man kan materiellt sett icke hjälpa alla och bör icke ens, även om man kunde. Det finns ansvar även ifråga om dylikt. Det finns hjälp som skadar och stjälper. Många ha opåkallat påtagit sig ansvar, som livet aldrig avsett, som överstiger deras förmåga. Godhet bör förenas med sunt förnuft. Och det är direkt fel att hjälpa dem som icke behöva hjälp. Det är icke vår uppgift att vara i försynens ställe.

⁵Det är mycket få människor man kan hjälpa genom att vädja till deras mentalmedvetenhet och dess innehåll, eftersom de flesta ännu äro långt ifrån att ha uppnått mentalstadiet. Man hjälper dem genom kärleksfull förståelse, deras känsloliv och eventuellt deras så kallade förnuft eller intellekt (mentaliserad emotionalitet). Okunniga om det mentales verkningar i emotionalmaterien, missta sig psykologerna fullständigt ifråga om det mentala. Endast essentialjag kunna lämna erforderliga fakta för en vetenskapligt riktig psykologi. Till dess få psykologerna nöja sig med sitt kvasi. Inga filosofer ha nått mystikerstadiet, ty då vore de icke längre filosofer utan hade insett filosofiska spekulationens fiktivitet. Det hindrar icke, att de intellektuellt och känslomässigt godtagit humanistiska ideer och insett vikten av mänsklighetens universella broderskap, som omöjliggör krig. Man kan komma vad som för människorna ter sig långt på civilisationsstadiets högsta nivåer och med princip tänkandet.

⁶Vad de flesta behöva är tillgivenhet och deltagande, en glädje som bär upp och lättar så många tyngande besvär. Att vara en glädjespridare är en stor livsuppgift i vår allt förgiftande kaotiska period. Om folk visste, hur mycket ett vänligt leende betyder, skulle de icke vara så njugga med det. Det verkar som en solstråle en kulen dag. Folk söka lyckan och dragas instinktivt till dem som sprida solsken omkring sig. Det är en viljesak, som lönar mödan och går allt lättare genom daglig övning. Vilket mäktigt intryck gör ej “ett förtrollande leende” hos någon med bräcklig kropp, bekajad med allsköns krämpor. Det är som ett budskap från en högre värld. Och hur förskönar det icke det mest alldagliga utseende. Klingers radering, *Satyren beundrande betraktande sovande nymfen* (gudabenådad konst), visar hur vackert även ett sådant ansikte kan bli.

9.61 Esoterikerns tjänande

¹Det fordras förutsättningar för att mottaga sanningen – kunskapen: latent förståelse från föregående inkarnationer och sökande inställning (ofta omedveten). Det fordras förmåga att anpassa sitt tal efter uppfattningsmöjligheten hos dem man anförtro det som förr var de invigdas “hemliga, heliga vetande”. Många entusiaster göra sig löjliga och skada saken genom att “kasta pärlor”.

²Därför betyder tjänande för esoterikern ingalunda ensidigt arbete med esoterisk propaganda. Eftersom ytterligt få (endast en ringa procent på mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium och inkarnerade i denna epok) ha behov av verkliga kunskapen om verkligheten, tjänar

esoterikern överallt där han kan göra en insats. Det är tjänandet, som är det väsentliga, inte tjänandet med något visst.

³Måste han hushålla med kunskapens ljus kan han alltid ge kärlekens energi. Där är slöseriet på sin plats: med vänlighet, glädje, uppmuntran, befriande humor, hjälpsamhet, tacksamhet och goda tankar. Med kärlek (enhetssträvan) gagna vi, med hat (i alla dess otaliga slag av livsytringar) motverka vi utvecklingen och bestämma själva vårt utvecklingstempo, våra framtida liv.

⁴Det finns otaliga sätt att tjäna mänskligheten, utvecklingen och enheten och på alla nivåer. Det finns otaliga uppgifter på alla livsområden, och för mänsklighetens del äro de flesta livs-problemen ännu olösta. Närmaste bekymren för de flesta äro fysisk försörjning och personlig trygghet. Det finns så många andra behov, som måste tillgodoses under långsamma fysiska, emotionala och mentala medvetenhetsutvecklingen (politiska, sociala, ekonomiska, medicinska etc. i oändlighet), och de esoteriska behoven komma icke förrän individen närmar sig slutstadiet.

⁵Det finns esoteriker inom alla sju departementen, och de utbildas för alla de olika livsuppgifter, som behöva lösas. Och på alla de olika vägarna finnas tillfällen utveckla erforderliga egenskaper. Alla föra till målet. Men icke den väg teologiska dogmatiken anvisat. Alla dogmer föra på avvägar.

9.62 Kosmiska kollektivmedvetenheten

¹Vi äro alla ett, därför att alla monadmedvetenheter tillsammans utgöra kosmiska totalmedvetenheten. Vi äro alla lika i det hänseendet, att vi alla äro bröder. De äldre bröderna ha ingen anledning yvas över att de äro äldre. De äldres uppgift är att hjälpa de yngre. De som icke vilja hjälpa förlora enligt Lagen rätt att bli hjälpta nå högre, förlora rätt till lärjungaskap, utan vilket ingen når femte naturriket på vår planet i denna eon.

²Olikheterna mellan de olika rikena är i stort sett en tidsfråga. Individerna i högre riken ha tidigare införts i kosmos från urmanifestationen (kaos). Detsamma gäller mänskliga utvecklingsstadierna, tidpunkten för övergång från djurriket till människoriket.

³Ju högre utvecklingsnivå individen uppnått, desto större är hans delaktighet i kosmiska totalmedvetenheten, i vilken han har omistlig del. Det innebär, att hans jagmedvetenhet omfattar alla lägre slag av kollektivmedvetenhet; att han har tillgång till dessa närhelst han önskar.

⁴Planethärskares jagmedvetenhet är den mest omfattande av allas i planeten. Den personliga auran (materiehöljet) bör icke förväxlas med jagets medvetenhetsomfång. Planethärskares kan identifiera sin jagmedvetenhet med planetens och planetkedjans kollektivmedvetenhet.

⁵Alla individer i världarna 1–44 äro medvetna om sin delaktighet i kosmiska totalmedvetenheten, även om denna för de olika jagen är begränsad till de världar de en gång "erövrat". Enär kollektivmedvetenheten också medför delaktighet i manifestationsprocesserna, har envar sin uppgift i dessa. De leva för att tjäna "livet". Hela kosmos är en totalorganisation, i vilken varje jag har sin givna plats. Varje solsystem har sin organisation, varje planet sin. I denna organisation har varje jag en speciell funktion, och alla samarbeta för det helas väl.

⁶Evolutionen möjliggöres genom att individerna i högre riken hjälpa dem i lägre riken att utvecklas. Människorna få allt de behöva för sin utveckling från hierarkierna och dessa i sin tur från högre riken, i sista hand från högsta eller sjunde kosmiska riket.

⁷Eftersom allt existerande består av monader, som utgöra kosmiska totalmedvetenheten, så bestå relationer mellan alla monader i kosmos, medvetna i den mån de förvärvat förståelse. Dessa relationer innebära, att alla i högre riken göra allt de kunna för dem i lägre riken, ehuru mänskligheten på nuvarande utvecklingsstadium och idiotiserad av okunnighetens idiologier ingenting vet om och ingenting kan förstå av dessa relationer. Det är genom allas kollektivmedvetenhet alla äro delaktiga i allt, om de bara visste om det. Vår delaktighet är betingad av vår förståelse, vår utvecklingsnivå. Har man väl insett detta, blir ett sådant gnostiskt uttryck som "guds rike är inom eder" omedelbart självklart. Det behövs inga obegripliga teologiska förklaringar.

⁸Men det förstås. Den teoretiska insikten är icke detsamma som förverkligandet. Mänskliga omdömesförmågans stora brist är felande sinne för proportioner, oförmågan att skilja på potentialitet och aktualitet, mellan möjlighet och verklighet. När ockultister fantisera om kosmisk allvetenhet som om de ägde den, visste vad den betydde, vittnar det om frånvaro av sunt förnuft.

9.63 Kollektiviteter

¹Icke endast hela kosmos utgör en enhet i medvetenhetshänseende, utan allt som i något avseende kan betraktas som en kollektivitet utgör likaledes en enhet: olika riken, olika världar, de många slagens gruppsjälur och otalet slags kollektivväsen. Mänskligheten bildar således en "kollektivsjäl"; de olika raserna, nationerna, grupperna inom folken äro gruppsjälur. Enheten är alltid det primära, individerna tillhöra många slag av gruppenheter. Ingen kan i längden lösslita sig från enheten, icke en gång motarbete den. De endast öka sin skuld till enheten, en skuld de måste betala till sista öret, hur många eoner det än må taga.

²Enheterna äro också utplånliga enhetsminnen, i allt mer omfattande kollektivminnen och slutligen i totala kosmiska enhetsminnet. De utplånas i manifestationsprocesserna först, när såväl kollektiviteter som individer slutlikviderat sitt mellanhavande med den stora Lagen.

³Instinkten är liksom aningen monaden-jagets förmåga av delaktighet i något slags kollektivmedvetenhet, av vilka det finns en snart sagt oändlig serie i allt högre medvetenhetsslag. Många för psykologerna lösliga problem skulle lösa sig av sig själva, ifall de utginge från medvetenhetens enhet. Det är i enheten vi ha att söka nyckeln till "dynamis". Vi äro allsmäktiga, när vi äro ett med allt.

⁴Instinkten kan sägas vara grunden till evolutionsaktiviteten, monadernas egenaktivitet, som alltid börjar nedifrån med oavlåtlig strävan mot allt högre slag av medvetenhet. Den möjliggör också en allt större förmåga använda tillhandahållna energier (i kosmiska rörelsen) för fortsatt evolution. Utan denna förmåga till enhetssträvan skulle lagen för självförverkligande sakna mening.

⁵Mänskligheten utgör en enhet, och alla äro till för att hjälpa varandra. Det är ett stort misstag tro att en individ eller en nation kan gå framåt genom att lämna andra bakom sig. De olika utvecklingsstadierna äro en följd av kausalhöljernas olika ålder och icke bevis på individuell överlägsenhet. De, som äro före övriga i utvecklingen, ha att hjälpa dem som komma efter. De, som vägra att tjäna livet, komma att bli förbigångna i utvecklingen. Det var meningen med esoterismen: de sista skola varda de främsta. Enhetslagen och utvecklingslagen äro nära förknippade med varandra. Att vara före i utvecklingen är ingenting att yvas över. Det innebär ökat ansvar för rätt bruk av egenskaper och förmågor.

9.64 Grupper

¹Det talas mycket om "gruppen" i den esoteriska litteraturen, ty allt esoteriskt arbete är grupparbete. Uttrycket torde i de flesta fall lämpligen ersättas med kollektiviteten eller det generella i motsats till och såsom förutsättning för det individuella. Beteckningen "grupp" hänför sig till en samling individer med gemensamma arbetsuppgifter. Likaledes kunde uttrycket "gruppsmedvetenhet" i esoteriska litteraturen bättre ersättas med "kollektivmedvetenhet" (på viss nivå). Det finns lika många olika slag av kollektivmedvetenhet som det finns utvecklingsnivåer, grader av förvärvat livsförståelse i såväl generell som individuell bemärkelse.

²Så snart oinvidga höra talas om grupp, tänka de på något separativt, något exklusivt, en motsats till något annat. I fråga om esoteriska grupper är den synen grundfalsk. Det finns ingen exklusivitet i enheten, och esoteriska grupper utgöra inga isolerande företeelser i kollektiviteten. Alla grupper samarbete. Gruppens enda existensberättigande ligger i effektiviteten den möjliggör.

³Envar tillför gruppen sin egenart, sin speciella förmåga, sina speciella egenskaper, och det är

föreningen av dessa olika slags energier, som hundrafalt förstärker den enskildes möjlighet till insats. Gruppkraften är överindividuell, och därpå beror dess effektivitet.

⁴När förmågan av förståelse i emotionalt och mentalt, psykologiskt och kulturellt hänseende och förmågan av tolerans är närmast obefintlig, är det naturligt, att folk sluta sig samman i grupper, där man kan mötas i åtminstone något avseende. Dyliga självformade grupper äro ej detsamma som de esoteriska. Allt eftersom intoleransen ökar och förståelsen blir allt sällsyntare, tyckas dessa grupper bli allt mindre.

9.65 Vägen till enheten

¹Långt innan universal religion eller gemensam verklighetsuppfattning kan förverkligas, måste toleransen för andras åsikter och kärleksfulla förståelsen för dessa ha gjort sig gällande på högre emotionalstadiet. All utveckling sker gradvis i en omfattande medvetenhetsprocess, och allt tar sin tid. Vad som kan te sig som en revolution har långsamt förberetts i det omedvetna och delvis medvetet hos allt fler.

²Det finns emotional lycka, mental glädje och essential sällhet, och det är endast mänsklighetens och vår egen dåliga skörd, som gör att vi icke uppleva dem. När vi upptäckt hemligheten med att glömma oss själva och leva i enheten, är livet uteslutande härligt.

³Gnostiska uttrycket "pånyttfödelse" ha teologerna gjort ett stort nummer av, som vanligt utan att veta vad saken gäller. Det är detsamma som "omvändelse", också teologiserat och därmed förfalskat. Båda talesätten avse en total förändring av inställningen till "egna jaget" (egoism) och till livet (altruism). I stället för att betrakta sig själv som det enda väsentliga och allt annat till för det egna jaget och dess omätliga begär, beslutar sig individen, som insett det egna jagets obetydlighet, att leva uteslutande för att tjäna mänskligheten, utvecklingen och enheten. "Viljan till enhet" blir det enda väsentliga, när man väl insett, att livets mening är allt livs uppgående i enheten, att det är genom uppgående i allt större enheter, som man når allt högre riken, att kosmisk allvetenhet och allmakt kunna förvärfvas endast genom att man lever för kosmos.

⁴Tillvarons mening och mål är visserligen monadernas förvärfv av kosmiska totalmedvetenheten. Det gäller för alla monader i alla riken. Men detta är möjligt endast genom att ingå i enheten och deltaga i allas arbete för alla, gemensamma arbetet i manifestationsprocesserna, genom att hjälpa alla som envar har möjlighet att hjälpa i alla riken. Med det perspektivet blir livets omedelbara mening tjänande av livet. Genom att leva för oss själva motverka vi denna uppgift, utesluta vi oss från enheten, missbruka vi vad livet givit oss av möjligheter, missbruka de livsenergierna livet tillhandahåller, behålla vi för oss själva det som tillhör alla, vägra vi återbetala livets lån utan vilket vi icke ens skulle äga någon medvetenhet alls.

⁵Den har förstått livets mening, som lever för att få glömma sig själv, lever för att få leva för andra, lever för att få hjälpa och tjäna livet. Det kan jaget icke i förstatriaden utan först, när det fått kontakt med andratriadens energier, när det kunnat automatiskt aktivera medvetenheten i hjärtcentrum. Och metoden härför är viljan till enhet och att väcka denna vilja till liv. Det hör till livets paradoxer, att vilja det man icke vill, göra det man icke kan. Det är ofattbart för jaget såsom förstajag, tills jaget lärt de läxor det måste lära såsom förstajag. Det är därför esoteriska livsåskådningen icke får påtvingas människorna. Den förstås endast av dem som äro färdiga såsom förstajag. Det räcker icke med att ha blivit mystiker, "att vilja bli ett med gud", ty det är förstajagets önskan. Det återstår att vilja avstå från gud, avstå från egen utveckling, för att glömma sig själv i tjänandet. Då är man färdig för lärjungaskapet. Då kan man bli det redskap planethierarkien behöver.

9.66 Grunden till mänsklighetens problem

¹Tendensen till sorger och lidanden är grundad på en sådan urgammal tankevana, att en rakt motsatt livsinställning förefaller omöjlig. Livsokunnighetens handlande i strid mot alla natur- och

livslagar har medfört, att skördelagens verkningar rentav kunnat leda till tron på gudars avundsamhet mot mänsklig lycka, på karma som en vedergällningens och hämnadens lag. Man har icke velat inse, att enhetens lag är utvecklingens fundamentala lag – lagen om uppgående i allt större enheter – utan överallt motarbetat enheten. Och så anklagar man livet för egna stupiditeten och bestialiteten.

²Som vanligt söker man förklara orsakerna till företeelserna i historiska skeendet. Till exempel med otal gissningar frågan varför civilisationerna och kulturerna gått under. Man förbiser den enda orsaken, vilken esoteriken klagör: bristande samhällsandan, omätliga individuella egoismen, frånvaron av viljan till enhet och viljan att tjäna andra, alla, det hela. När människorna leva för att tjäna, är sociala paradiset förverkligat och först då. Alla andra metoder måste misslyckas, vilket historien visar och även nuvarande och framtida sociala och politiska experiment komma att bekräfta.

³På mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium, där människorna utan att förstå det motarbeta utvecklingen, utgöra raser, nationer, sekter, samfund uteslutning av andra, motsatsförhållanden till andra, vilka upplösa enheten. Hela mänskligheten är ohjälpligt söndersplittrad, och det är denna splittring, som uppväcker emotionala repulsionen och hatet. Att de icke kunna inse det, visar deras ohjälpliga livsokunnighet och begränsning, deras livsblindhet och vanmakt.

⁴Såväl teologien som filosofien äro tecken på att teorien för de intellektuella härskar över levande livet. Människorna äro överteoretiserade. För hur många är tjänandet utan tanke på återtjänst och strävan efter kärleksfull förståelse av alla det väsentligaste i livet? I stället härskar en kritisk och kärlekslös eller likgiltig inställning till medmänniskorna. Icke att undra på, att livet förefaller dem tomt och meningslöst, så fattigt på allt vad värme heter hos dem själva, det enda som kan göra livet rikt, oberoende av andras beteenden. Vi fordra av andra vad vi icke själva ge. Det är denna fordran på livet, som gör de flesta besvikna och missnöjda, även när de ha vad de rimligtvis behöva. Det är icke vad vi få utan vad vi ge av oss själva, av vårt jag, som är livets rikedom och innersta hemlighet. Det var meningen med esoterismen: "den som ger han får" (icke av andra utan av sitt högre jag).

⁵Lärjungen vill icke "ta betalt" för sina tjänster utan vägrar taga emot. Allt han har, har han fått för intet och återger till livet för intet, alltsammans en orimlighet för den i livet oinvidge.

⁶Det är detta planethierarkien i miljoner år och de senaste 2500 åren Buddha och Christos försökt klagöra för mänskligheten. Förgäves. Det är alldeles för enkelt. Krångla till det måste man göra. Då är man skarpsinnig och djupsinnig, mycket lärd och mycket vis – en människa på idiotstadiet i livshänseende. Man vill icke se, därför att det förbjöds av den omätliga egoismen, självhävdelsen, självmärkvärdigheten, självhärligheten: hatet till allt, som icke är det kära jaget.

⁷Det vill förefalla som om planethierarkiens försök att bibringa människorna insikten, att enhetens lag, tjänandets lag, är livets lag, att alla leva för alla och icke i motsättning mot alla, vore bortkastade. Om så verkligen är, kommer mänskligheten att förrinta sig själv med de möjligheter till förintelse som numera föreligga.

⁸Förverkliga icke människorna enheten, så förblir livet ett allas krig mot alla, vilket ofelbart slutar med mänsklighetens förintelse. Enhetens lag är livets lag, och de, som icke vilja ingå i enheten, ha uteslutit sig själva från livet.

UTVECKLINGSLAGEN

9.67 Medvetenhetsutvecklingen

¹Medvetenhetsinnehållet i atomerna blir givetvis allt "förnuftigare" med varje högre atomslag, beroende på den allt mer vidgade uppfattningsförmågan (minskade uratomtätheten i atomerna) och som följd därav allt exaktare medvetenhetsbearbetningen, allt mer ökade möjligheten till medvetenhetsmeddelelse och allt detta under miljontals år.

²Det torde framgå av dessa antydningar, hur fullständigt hopplöst det är för förstajagen ("poor foolish things") att bilda sig någon riktig uppfattning av verkligheten. Medvetenheten i atomerna kan icke uppfattas av andra än dem som förvärvat enhetsmedvetenhet med allt större möjlighet att studera medvetenhetsinnehållet i allt högre atomslag. Det människan (omedvetet) kan tillgodogöra sig motsvarar förvärvade egna uppfattningsmöjligheten. Hur svag denna varit och fortfarande är, framgår tyvärr alltför tydligt av historien i förfluten och närvarande tid.

³Hela kosmos är en enda utvecklingsprocess. Alla manifestationsprocesserna (även involverings- och involutionsprocesserna) kunna betraktas såsom förstadier till slutprocessen. Evolutionsprocessen går kontinuerligt från enhet till mångfald och från mångfald till enhet. När närmaste målet nåtts, en värld erövrats, börjar strävan på nytt och fortsätter så, tills individen ingått i kosmiska totalmedvetenheten, ett oändligt tjänande med oändliga krafter därtill, arbete på allas frigörelse ur ofullkomlighetens begränsningar. Ju fler som frigöras, desto större blir gemensamma sällheten. Strävan till makt blir strävan till isolering med fruktan för större makter och föraktet för mindre.

⁴I och med att monaden i sin atomkedja når högre riken, ökas dess förmåga att identifiera sig med allt större redan förefintliga materieformers medvetenhet (kollektivgruppers, världars etc.). Medvetenhetsexpansionen består just i förmågan att delta i allt större del av kosmiska totalmedvetenheten.

⁵"The Self is only a passing guest" är 44-jaget K.H.:s definition av evolutionsmonaden–jaget–uratomen–jagatomen–individen. Han har därmed träffande angivit dess oavbrutna, fortsatta evolution (medvetenhetsutveckling). Det är en resa igenom allt högre medvetenhetsvärldar, en resa som pågår tills slutmålet nåtts. Det är en resa alla måste företa, de må opponera sig hur mycket som helst. Deras opposition endast fördröjer resan till deras egen nackdel. Alla ska nå målet, och alla göra det, förr eller senare.

⁶Naturrikena äro lika många klasser i livets skola, och varje rike består av en lång serie olika utvecklingsnivåer.

⁷I femte naturriket veta sig alla vara ett genom medvetna delaktigheten i kosmiska totalmedvetenheten. Men det betyder ej, att alla äro jämlikar. Även bland lärjungarna till ett 45-jag finnas många olika nivåer. Bland dem är envar medveten om sin nivå och om vilka som tillhöra högre eller lägre nivå, vilket framgår av självförvärvade livsförståelsen, olika grader av insikt och förmåga. Alla veta sin plats, och alla hjälpa varandra.

⁸Medvetenhetsutvecklingen ter sig som en spiralrörelse, icke som en rät linje. För den livsokunnige ter den sig som en cirkelrörelse. Men varje gång man återkommer till skenbart samma punkt, är det på en högre nivå och icke ett återfall.

⁹Planethierarkien söker förklara, att allting är utveckling, icke bara (som utvecklingen vanligen fattas) monadernas kontinuerliga transmigration till allt högre naturriken utan även som en ständig omvandling inom varje rike, så att de olika utvecklingsstadierna automatiskt höjas upp till allt högre nivå. Ingenting är konstant, eftersom den kosmiska rörelsen innerst syftar till evolution. En individ på nuvarande barbarstadiet står alltså relativt högre än barbaren för tio miljoner år sedan, och det är en stor skillnad mellan ett kausaljag idag och ett kausaljag för en miljon år sedan. Detta gäller inom alla riken. Endast högsta kosmiska riket har förverkligat "det absoluta",

om nu detta uttryck har någon mening i sammanhanget. Alla lägre riken "omvandlas" till allt större överensstämmelse med "idealet".

¹⁰Medvetenhetsutvecklingen, bestående i förvärv av allt högre slag av medvetenhet, är absolut oundviklig, en ofrånkomlig livslag. Detta är en sak. Men på vad sätt denna utveckling kommer till stånd, förblir alltid ett problem, beroende på egenarten hos och samverkan mellan monaderna i de olika naturrikena. Och hur lång tid, hur många eoner, hur många årmiljoner denna process kräver, förblir också alltid ett problem, individuellt samtidigt som generellt problem.

¹¹De monader, som vägra att utvecklas, överförs i sinom tid till andra, nya solsystem, tills de äntligen besluta sig för att vilja utvecklas. Nå slutmålet ska alla, hur lång tid det än må taga.

9.68 Livets mening är medvetenhetsutveckling

¹Livets mening är medvetenhetsutveckling. Det betyder i sak, att livets mening är arbete. Väl den som insett, att utan arbete finns varken bestående lycka eller glädje. Ju mer vårt arbete gagnar allt fler, desto större är tillfredsställelsen, alldeles frånsett att den förstärker möjligheten till attraktion och viljan till enhet samt medför bästa möjliga skörd i framtida inkarnationer. Lättingar, drönare äro parasiter, som döma sig själva till något slags slaveri i framtiden.

²För förstajaget på lägre utvecklingsstadierna äro egoism, ärelystnad, maktlystnad berättigade, ty de äro de mäktigaste drivfjädrarna för arbete och insats. Dessa motiv utmönstras tids nog, när individerna nått högre nivåer. Det är förfelat att som moralisterna (i avsaknad av livskunskap och sinne för proportioner) fordra samma höga ideal av alla på de olika utvecklingsstadierna. För övrigt ha moralisterna (samtliga på lägre stadier) alltid fördömt alla, vilka (i all sin ofullkomlighet) arbetat på att tjäna "guds rike" så som de sett detta. Hatet är fortfarande moralisternas livselixir. Att detta hat låter sig förena med deras krav på fullkomlighet, är bästa beviset på deras obotliga självblindhet.

9.69 Manifestationsprocesserna

¹Manifestationsprocesserna indelas i tre huvudslag: involverings-, involutions- och evolutionsprocesser. Dessa tre huvudslag äro indelade i snart sagt otaliga underavdelningar, om vilka mycket litet ännu blivit exoteriskt. En antydning om dessas existens får man genom vetenskap om de tre olika slagens solsystem, i vilka materien undan för undan förädlas, så att den kan göra det allt lättare för monaderna (evolutionsatomerna) att förvärva högre slag av medvetenhet och tillgodogöra sig högre slag av energi; allt lättare möjliggör högre slags materieformer, som bli allt lättare automatiserade. Det hör till människans uppgifter att genom förädling av materien i sina höljen själv medverka till den förädlingsprocess, som skall möjliggöra för dessa materier att ingå i tredje slagets solsystem. Samtidigt är denna förädlingsprocess i höljen förutsättning för människan att förvärva medvetenhet i allt högre molekylarslag.

²Detta är blott ett av exemplen på hur de olika processerna ingripa i varandra och alla tjäna det stora slutliga ändamålet. Det är en inbördes hjälp i otal avseenden, varvid även det, som för oss - synes utgöra det onda i tillvaron, utför ett nödvändigt arbete i involutionsprocessen. Detta "onda" motverkar visserligen i viss grad evolutionsprocessen men har det goda med sig, att monaderna tvingas använda insikt och energi av högre grad, varigenom såväl medvetenheten som viljan utvecklas. Visst ha esoterikerna alltid antytt, att det "onda är en kraft som tjänar det goda", men som alltid har okunnigheten vetat bättre. Och hur ofta än okunnigheten avslöjas, förblir den envist fast vid sina fiktioner. När skall den bli mindre tvärsäker på att alltid ha rätt? Att den skulle inse sin egen okunnighet, är ju uteslutet.

³Medvetenhetsutvecklingen, förvärv av allt högre slags medvetenhet i allt högre slags materia, har symboliskt framställts såsom en klättring uppför en steg. Det kan givetvis framställas på annat sätt. Alla atomvärldar finnas inom oss och medvetenhetsutvecklingen består i att upptäcka dessas existens, symboliskt en förskjutning av jagets fokus. Med den framställningen har man

lättare att förstå uttrycket “guds rike är inom eder”.

9.70 Evolutionen är en långsam process

¹Medvetenhetsutvecklingen är en långsam process genom årmiljonerna. Beaktandet av endast historiska epoker verkar förvillande, enär människorna äro okunniga om allt som rör medvetenheten i de olika naturrikena, om utvecklingsstadier, om mänsklighetens medvetenhetsklasser, om civilisationers och kulturers uppgift, om inkarnerande klanernas nivåer, om individens förelagda livsuppgift, för att nämna endast några få faktorer.

²De flesta av individens inkarnationer äro betydelselösa i utvecklingshänseende och utgöra insamlade (på måfå) av erfarenheter. Det är först, när individen börjat “vakna” och kräver svar på frågan om livets mening, som hans inkarnationer få betydelse och Augoeides alls bryr sig om att intressera sig för sin skyddsling.

³All utveckling, i naturen som i människolivet, är en mognadsprocess, som tar sin tid, och detta på alla stadier. De tolv essentiala egenskaperna, som de tolv zodiakkonstellationernas energier ge kausaljaget möjlighet att förvärva, så att det en gång kan utföra “Herakles tolv arbeten”, förvärvas icke med en gång.

⁴Den, som för fort vill bli “färdig”, saknar sunda förnuftets sinne för proportioner. Det begärs aldrig orimligheter, endast att man gör så gott man kan, inom givna alltid begränsade möjligheter och förmågor. Detta måste sägas, ty allt slags överspändhet motverkar sitt ändamål. Vår organism måste skötas omsorgsfullt, ty den är nödvändigt redskap och måste kunna fylla sin uppgift. Vi måste vara noga med vår hälsa och hushålla med våra krafter.

⁵Sedan detta sagts, återstår att närmare undersöka, vad som menas med “att göra så gott man kan”. Det göra vi sällan, ty vi veta icke vad vi kunna. Det är mer än vi tro. Det är så många livets erbjudna tillfällen som gå oss förbi, de många små dagliga livets tillfällen att vara vänliga, glädja vår omgivning, säga ett uppmuntrande ord, ge ett handtag där det behövs. Det är de många små, skenbart obetydliga saker vi göra, som äro förberedelse för allt större uppgifter. Vi få inga stora tillfällen, om vi försummat de små. Det är genom att ge akt på de små som vi kunna upptäcka de större. Till de mindre höra oftast våra dagliga plikter i den ställning där vi befinna oss.

9.71 Allt måste ses ur evolutionens synvinkel

¹För dem i planethierarkien är det enda väsentliga vad som gagnar utvecklingen, individuellt eller kollektivt. Vad gör det, om individens verklighets- eller livsuppfattning är i överensstämmelse med verkligheten eller ej? Frågan är bara, om hans illusioner eller fiktioner gagna hans medvetenhetsutveckling just på den nivån, just under givna livsomständigheter. Vi hjälpa honom icke genom att beröva honom de fiktioner, som möjliggöra uppnåendet av nästa högre nivå, den må synas oss hur obetydlig som helst. Man förstår vad Blavatsky menade, när hon i inledningen till andra delen av *Isis Unveiled* (behandlande religionernas teoretiska sida) hoppades, att hennes bok ej skulle falla i händernas på dem, vilkas religiösa vanföreställningar hjälpte dem att leva rätt.

²Genomgående gäller att för att vara ändamålsenliga (erforderliga för fortsatt medvetenhetsutveckling) böra såväl lägre som högre uppfattningar ses i relation till varandra och samtliga tillerkännas sin betydelse för medvetenhetsutvecklingen genom de olika naturrikena. Absolutifiering medför alltid begreppsförvirring, varom filosofiens historia vittnar.

9.72 Evolutionsfaktorer

¹I alla naturriken få alla den hjälp, som erfordras för medvetenhetsutvecklingen. Det är en sak att ha fullständigt klart för sig. Endast en bråkdel är medveten. Nästan allt försiggår i det omedvetna.

²Finge vi icke "hjälp från höjden", skulle vi icke en gång kunna existera. Utan hjälp från högre riken skulle monaderna icke övergå från lägre till högre rike.

³Vi erhålla energier från alla håll; från kausala, mentala, emotionala höljen, från celesta konstellationerna (zodiakens konstellationer), från omgivande världarna och från levande väsen i dessa. Endast en försvinnande bråkdel av dessa energier, som genomtränga våra höljen, påverka oss och ännu färre bli vi på något sätt medvetna om. All utveckling beror av hur mycket av dessa energier individerna kunna tillgodogöra sig. Det beror på dels kollektiva arvet i mångfaldiga hänseenden, dels individens gjorda erfarenheter och bearbetningen av dessa.

⁴"Ideer regera världen." Och mänskligheten kan "bli frälst" (komma till insikt) endast genom verklighetsideer. Detta är ett faktum uppenbart för alla esoteriker och för sunt förnuft. Att det skall behöva sägas, är ett av de många bevisen på mänsklighetens totala desorientering.

⁵Det kan taga flera hundra år, innan en idé tillhörande humanitetsstadiet tillgodogöres på kulturstadiet och tusentals år innan den blir förstådd på civilisationsstadiet.

9.73 Utvecklingen och reinkarnationen

¹Lagen för återfödelse kallar planethierarkien för "ökade möjligheternas lag" (Law of opportunity). Lagen för alltings "återfödelse" är förutsättningen för monadernas evolution. Därigenom möjliggöres en ständigt förbättrad form för medvetenhetens expansion. Utvecklingens lag leder allting till slutlig fullkomlighet. Först i vår tid föreligger möjligheten för mänskligheten att inse detta, tack vare den ökade förståelse för naturföreteelserna och den kritiska bedömning av världshistorien, som forskningen skänkt oss.

²Inkarnationerna liksom avsätta avlagringar i triadens undermedvetenhet. Studiet av hela serien inkarnationer visar, att mycket få av dessa haft någon betydelse för medvetenhetsutvecklingen. Om inkarnationer inneburit framsteg, har detta berott på levande intressets bearbetning av gjorda erfarenheterna (självinitierad medvetenhetsaktivitet).

³I regel är det den senaste inkarnation, som inneburit framsteg, som starkast medverkar vid valet av livsåskådning i nya inkarnationen.

⁴Ännu befinner sig majoriteten av mänskligheten på sådant utvecklingsstadium, att enstaka inkarnationerna ingalunda äro av större betydelse för medvetenhetsutvecklingen. I regel vinna människorna på att få tillfälle till ny inkarnation. Ju högre utvecklingsstadium individen nått, desto större betydelse får hans inkarnation, därför att ödesinstanserna planerat den med särskild hänsyn till dels ökat förvärv av goda egenskaper och förmågor, dels möjlighet att tjäna livet.

⁵Det är endast vår ljuva mänsklighet, som behöver utvecklas genom reinkarnation. På andra planeter finnas inga mänskliga organismer. Och alla andra evolutionsvägar bestå i automatiskt förvärv av högre höljen genom högre molekylarslags medvetenhet. Där lära sig individerna att utvecklingen är ett resultat av tjänande av livet och icke egoistisk fordran. Individernas lägre aggregathöljen förnyas obegränsat länge. De nyformas tills högre förvärvats och avvaras först därefter.

9.74 Utveckling genom identifikation och frigörelse

¹Det kan icke nog starkt betonas, att utvecklingsprocessen är en frigörelseprocess och att frigörelsen är förutsättning för utveckling. Dessa fakta har man förbisett, i vissa avseenden snedvridit och förvanskad. Medvetenhetsutvecklingen är en frigörelse från alla onödiga fysiska behov, från själviskhet och allsköns illusioner, från tro på fiktioner och auktoriteter, som hämma självinitierade medvetenhetsaktiviteten.

²Medvetenhetsutvecklingen består i en fortgående identifikation och frigörelse. Jaget identifierar sig med sina höljen och medvetenhetsinnehållet i dessa. Fysikaljaget tror sig vara sina sinnesförmågor, emotionaljaget sina känslor, mentaljaget sina tankar etc. För att kunna identifiera sig med högre slag av medvetenhet måste man avstå från lägre slag, frigöra sig från

beroendet av lägre. Så länge känslan av offer och försakelse finns, är man bunden vid det lägre. Avståelsen är en självfallen följd av att det lägre förlorat sin lockelse. Barnet förlorar intresset för sina leksaker, när det fått andra intressen, vuxit ifrån dessa barnsligheter. Utvecklingen består i en serie omvärderingar. För emotionaljaget har det fysiska förlorat sin dragningskraft, för mentaljaget både det fysiska och emotionala förlorat sin makt att fångsla, att förvillan, att förmå jaget värdera det lägre mer än det högre.

³Medvetenhetsutvecklingen är en kontinuerlig process i såväl extensivt som intensivt hänseende, förvärv av subjektiv och objektiv självmedvetenhet i allt högre slags höljens allt högre slags medvetenhet. Man påbörjar icke aktiveringen av det högre slaget, förrän man insett dettas ojämförligt mycket större värde genom insikt och förståelse och allt större såväl frihet som makt.

⁴Buddha sökte klargöra, att man måste vara frigjord från det lägres illusivitet för att kunna utveckla omdömesförmågan, att vägen till sunt förnuft (på mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium, det emotionala) går genom förvärv av emotionala attraktionens energier såsom förutsättning för frigörelse från det lägre emotionala och det fysiska. Det lägre förblindar. Högre förmågor förvärvar man genom att behärska det lägres energier. Medvetenhetsutvecklingen är samtidigt en energiprocess.

⁵Man behärskar materieaspekten genom medvetenhetsaspekten, och man behärskar medvetenhetsaspekten genom energi- eller viljeaspekten. Det lägre ingår i det högre, varför "viljan" är förnuftigare än förnuftet på samma utvecklingsnivå.

9.75 Kampen mellan medvetenhet och materia

¹Materieaspekten och medvetenhetsaspekten kämpa i dag sin eviga kamp, och mänskligheten står inför avgörandet. Väljer den materieaspekten, är ny katastrof oundviklig. Det blir att börja om från början, ständigt på nytt, tills mänskligheten lärt sig läxan, att livets mening är medvetenhetsutveckling och icke kvarstannande i fysiskt materiellt liv. Medvetenhetsaspekten (det så kallade andliga) måste bli det enda väsentliga. Det är genom medvetenheten vi ska nå enheten, femte naturrikets världar, och förverkliga det så kallade gudsricket i fysiska världen. Ty endast i fysiska världen kunna vi förvärva alla de egenskaper, som erfordras för att nå högre riken. Det är den vägen alla fått gå, som utgöra vår planethierarki. Det finns ingen annan väg. Hur långsamt utvecklingen gått under 21 miljoner år, bevisas bäst av det relativt ringa antalet "frälsta själar", individerna i hierarkien. Det måste ständigt på nytt betonas, att vi alla äro medansvariga för denna långsamma lunk, ty det är vår uppgift att göra det lilla vi kunna för att nå kunskapens värld och förverkliga enheten på jorden. Utan denna enhet motarbeta vi oss själva, egen och andras utveckling. Enhetens motsats är hatet. För utveckling krävas frihet och vilja till enhet.

²Människan är en motsats av två aspekter, materia och medvetenhet, och hon måste göra sitt val mellan dessa. För den som väljer medvetenheten stå särskilda krafter till förfogande, kausalkunskapens och enhetens krafter.

³För att riktigt tillspetsa motsatsen mellan medvetenhetsaspekten och materieaspekten kan man beteckna de båda med välkända symbolerna gud och djävulen, krist och antikrist, vit och svart magi etc. I materien väckes medvetenheten till liv för att lära sig behärska materien och därigenom förvärva alla nödvändiga egenskaper.

9.76 Utvecklingsstadier

¹Esoteriska vishetslärare anpassa sina vishetsregler efter utvecklingsstadierna, efter förmågan att uppskatta ideal. Ideal äro olika på olika stadier, och det är icke endast meningslöst att komma med för höga ideal utan även skadligt, emedan det föder antingen likgiltighet eller förakt. Det är psykologiskt förfelat att tala om "kärlek" (essentialitet) med dem på hatstadiet, vilkas känslor kunna vitaliseras endast genom hat. Det är en sak teologerna aldrig förstått, utom möjligtvis katolska biktfäder, som lärt sig att anpassa "kraven" efter individens rättsuppfattning.

²Ingen nation har ännu uppnått kulturstadiet. Det vittnar om verklig historisk okunnighet, att tala om grekisk kultur, när denna bestod i prestationerna av en inkarnerad klan på kulturstadiet. Det var denna klan om c:a 400 individer, som gav Grekland dess arkitektur, skulptur, litteratur och filosofi. Grekiska folket i övrigt förblev oberört, ty det befann sig på och i närheten av barbarstadiet, vilket framgår av dess eviga hat och inbördeskrig.

³Man har i ockulta litteraturen gjort alltför stor affär av de grekiska mysterierna. Deras relativa betydelselöshet framgår av att nästan alla Atens medborgare voro invigda och att de trots detta mördade eller fördrev alla sina stora män (utom Perikles, vilket hängde på ett hår). Platon räddade sig genom att agera den rehabiliterade Sokrates, och Aristoteles flydde. Roms kultur bestod av några få individer.

9.77 Nivåer

¹Individens nivå visar sig i de föreställningar han godtar av dem som äro förhärskande hos viss kollektivitet.

²Den urgamla erfarenheten kommer till sin rätt: "Säg mig vem du umgås med, och jag skall säga dig vem du är." Det är modernt att förkasta mänsklighetens samlade livserfarenheter. Det blir då att börja om från barbarstadiet.

³Människans osäkerhet, tendens till tvivel, desperation ifråga om livstillit och lagtillit vid minsta påfrestning, är förvänd livsinstinkt, resultatet av inkarnationers skepsis och förlöjligande av högre stadiers annorlunda livsinställning. Hon har långt kvar, innan hon är bergfast i de mest hopplösa nödlägen, i slutliga katastrofen för hennes fysiska höljen (hennes "allt"). Ett av de många tecknen på "nivån", individuella eller allmänna.

⁴De, som icke äro idealister, det vill säga: opersonligt tjänande, göra för det allmänna ingenting de icke direkt eller indirekt tro sig ha personlig nytta av. Också en faktor att iakttaga vid bedömning av nivån.

9.78 Jämlikhet

¹Jämlikhetsbegreppet tycks egendomligt nog aldrig ha rätt fattats av de lärde. Alla äro vi människor med rätt till människovärde, människolycka. Alla ha vi rätt till frihet inom för alla - gemensamma lagarnas ram. Alla ha vi rätt till den kunskap vi äga förutsättningar att förvärva. Alla ha vi rätt till fri tävlan och rätt bli rättvist bedömda efter förefintliga kvalifikationer. Alla ha vi rätt att hysa vilka åsikter som helst i alla avseenden (t.ex. religiösa, filosofiska, esoteriska, politiska, sociala, kulturella etc.). Alla ha vi rätt till frihet från ekonomisk misär och fattigdom.

²Men ingen har rätt att anse sig jämställd med dem som äga större insikt och bedömningsförmåga, större kapacitet (duglighet); esoteriskt: högre slag av medvetenhet. Narren har ingen rätt att anse sig äga lika stor bedömningsförmåga som den vise, den okunnige lika mycken insikt som den kunnige, den oskicklige vara lika skicklig som den skicklige.

³Så länge det finns människor på olika utvecklingsstadier, kan man icke tala om jämlikhet i den bemärkelsen, att alla äro lika stora kapaciteter, ha samma möjligheter att tillägna sig kunskaper och färdigheter, förvärva lika stor insikt, förståelse och bedömningsförmåga. I den meningen kommer det aldrig att finnas någon demokrati. Det är en sak som kan fastslås en gång för alla. Naturens olikheter i berörda avseenden kan ingen social lagstiftning upphäva.

⁴Jämlikhet i esoterisk mening är grundad på rätt sinne för proportioner, självbestämmdhet, lagarna för återfödelse och skörd, förståelse för kausalhöljets ålder och monadens förvärvade livserfarenhet och har ingenting att göra med livsokunnighetens prat om att "alla människor äro lika". (D.K.)

⁵Vi befinna oss i ett mycket kritiskt skede i mänsklighetens utveckling. Även de på barbarstadiet ha börjat utveckla slutledningsförmågan. Den vanvettiga läran om allas jämlikhet, så totalt utan vetenskap om utvecklingsnivåerna, har medfört att alla (okunniga om verkligheten och

livet och livets lagar) tro sig om att kunna bedöma allt, offer för alla infantilitetens hugskott. Resultatet tycks bli slutligt kaos på alla områden, i politiken och i sociala förhållandena. I kulturen vimlar det av litteratörer, som pracka på människorna sina banaliteter och trivialiteter och arbeta på att förstärka illusiviteten och fiktiviteten utan känsla av ansvar. Att de alltid finna förläggare och läsare är också ett bevis på rådande kulturella standarden.

⁶Galenskapen florerar, sålänge de livsokunniga ska vara auktoriteter och diktatorer. För många klaner på barbarstadiet ha inkarnerat under 1900-talet. Hoppas den epoken snart är förbi!

9.79 Männslighetens utveckling

¹Männsligheten består av ett otal klaner på de fem utvecklingsstadierna. Vad som historiskt sett (utan kunskap om verkligheten) kan te sig såsom utveckling är att klaner från de olika stadierna i tur och ordning inkarnera. Det är klanerna på högre stadier, som bygga upp civilisationer och kulturer, vilka i sinom tid raseras, när i andra epoker klaner på lägre stadier få övertaga kulturarvet. Även i dylika barbarepoker inkarnera lärjungar till planethierarkien för att söka hjälpa barbarerna i olika avseenden.

²Människorna i Atlantis visste icke, hur de skulle använda medvetenheten i sitt mentelhölje. Vi ha sedan lärt oss att använda detta slag av medvetenhet.

³Påståendet "männsligheten går framåt, men individen förblir evigt densamme" är psykologiskt förfelat, emedan allmänna framåtskridandet är summan av alla individers.

⁴Att insatsen varit olika på olika nivåer, men dock på alla nivåer konstaterbar, vederlägger även ofta hörda påståendet, att hela förtjänsten uteslutande tillkommer relativt fåtaliga genierna. Det är många som "dragit sitt lilla strå till stacken".

⁵Däremot är det riktigt, att den fåtaliga eliten gjort största insatsen i denna process, ett faktum man förbigår, då man bedömer männsligheten såsom en massa av normalindivider.

⁶Evolutionen är både lagenlig och kontinuerlig. Men på nuvarande utvecklingsstadium rör den sig med vad som ser ut som revolutioner inom ramen av 2500 år, de olika zodiakepokerna. Och detta beror på de olika slagen av zodiakvibrationer, som verka destruktivt på de existerande livsformerna.

⁷Esoterikern kan se framåt mot ett männslighetens tillstånd; där det icke finns några sjukdomar; där individen själv lämnar sin utslitna organism med dess eterhölje; där barnafödandet är så angenämt, att kvinnor längtar efter att få föda; där barnet från början får bästa vård, får kunskap om verkligheten och livet och vet rätta handlandet och lever ett lyckoliv; där envar vet sin plats i tjänandet av männsligheten, utvecklingen och enheten och alla äro inställda på att hjälpa varandra. Det beror på männsligheten själv, när detta tillstånd skall uppnås. Det är trösterikt att veta, att detta skall bli verklighet och att vi kunna se fram mot detta mål.

9.80 Männsliga individens utveckling

¹Det går långsamt fram med individens medvetenhetsutveckling. I regel tar det 35 år i varje ny inkarnation, innan förnuftet utvecklats så, att den en gång invigde kan börja befria sig från alla de illusioner och fiktioner han inympats med under barndoms- och utbildningstiden. Och denna process sker under vanligtvis mest krävande försörjningsperioden. Det blir just icke mycken mentalenergi över för omställningen och praktiska tillämpningen, kanske vid sidan av vanliga familjebestyren.

²När studerande få veta, hur många inkarnationer de avverkat med skenbart så små resultat, tycka många, att de föga lärt av alla de erfarenheter de måst göra. Men de ha förvärvat en fond, som yttrar sig såsom livsinstinkt, ofta varnande, ofta klargörande. När de nått därefter, att deras erfarenheter leda till aktiveringen av passiva kausalmedvetenheten, fås en förbindelse mellan över- och undermedvetenheten, som ger deras inkarnationer en helt annan betydelse och effekt. Ty nu som först få de verklig livsförståelse och därmed påskyndad medvetenhetsutveckling.

³Den relativa lätthet, med vilken många lyckas återuppnå sin latent nivå, har medfört en total underskattning av de oerhörda svårigheter medvetenhets-utvecklingen har att övervinna. De, som räkna med att inom loppet av ett tjugotal inkarnationer bli kausaljag, böra ha klart för sig, att det är ett mål som c:a 40 procent av mänskligheten uppnår först i nästa eon (mentaleonen). Visst ha Buddhas visdomsreligion och Christos kärleksreligion velat undanröja de största svårigheterna för medvetenhetsutvecklingen, men närmaste avsikten var att lära mänskligheten övervinna hatet, som kvarhåller den i det lägre emotionala och försvårar, för att icke säga omöjliggör, verklig kultur.

9.81 Medvetna evolutionen

¹Medvetenhetsutvecklingen är en metodisk och systematisk process, ofattbar för förstajagets emotionala illusionism, sentimentalitet och mentala fikcionalism. Enklast uttryckt består den i att överflytta uppmärksamheten från allt i inkarnationshöljens medvetenhetsinnehåll till andrajagets medvetenhet och fasthålla den där. Det finns tillräckligt med problem att meditera över, kausal- och essentialjagets problem, när man icke sysslar med mänsklighetens, att lösa på rätta sättet. Egna jagets illusioner och fiktioner slipper man ifrån.

²Till medvetenhetsutvecklingen mot enhet hör förädling av känslorna (yttrande sig bland annat i förfining i umgänget). Råhet och hänsynslöshet höra till barbarstadiet, något vi borde ha vuxit ifrån. De så kallade kulturradikala, som numera proklamera godtycke och självsvald, äro tydligen aningslösa om att det finns utvecklingsstadier med hela serier utvecklingsnivåer. Man undrar till vilket stadium de själva höra.

³Vår emotionala och mentala utvecklings förutsättning är ett ständigt urskiljande och val mellan parvis uppträdande motsatser: sant–osant, rätt–orätt, skönt–fult. Mänskligheten saknar kunskap om verkligheten, om livslagarna och om ideala skönheten. Vårt dagliga liv består i ständigt val, och vi välja ständigt fel.

⁴Den, som har kunskap (icke endast vetande) om utvecklingslagen med insikt i de allt högre medvetenhetsslagens enorma betydelse för egen och allt livs utveckling, söker efter bästa förmåga använda denna kunskap. Enbart upplysning medför icke aktivering.

⁵Såsom medveten process förutsätter evolutionen förståelse för de energier, som påverka medvetenheten och möjliggöra för individen att nå allt högre, tills han uppnått och kunnat ingå i kollektivmedvetenheten. Processen vitaliserar höljenas centra för olika slag av medvetenhet och energi, tillför individen nya energier och visar hur dessa ska användas för fortsatt utveckling.

⁶När människan nått den utvecklingsnivån, att hon förstår livets mening, föresätter hon sig att för all framtid tjäna evolutionen. Denna föresats finns bevarad i kausalhöljets minne. Augoeides tillser att hon i ny inkarnation försättes i tillfälle att återerindra sig den kunskap som ledde till tjänandets föresats. Ifall livsinstinkten då icke verkar föresatsens förnyande, visar det bara att ursprungliga föresatsen fattades på en för låg nivå.

⁷Medvetenhetsutvecklingen innebär icke endast förvärv av allt högre slag av medvetenhet utan förutsätter även utmönstring av allt, som utgör hinder för fortsatt utveckling: tillägnelse av kunskap om livet, utbyte av lägre för högre intressen, arbete på förverkligande av den vunna insikten. Utan arbete fås inga resultat. Kunskap, som icke omsätts i livet, är värdelös kunskap. Människorna äro alltför passiva, bortslösa tiden med oväsentligheter, vänta på hjälp, på impulser i stället för att handla, i stället för att göra det nu.

SJÄLVLAGEN

9.82 *Lagen för självförverkligande*

¹Lagen för självförverkligande med dess förutsättningar, självtillit och självbestämmdhet, är en universell lag. Den gäller icke endast för individen utan även för kollektiviteten, för kollektivväsen och dessas gemensamma arbetsuppgifter, i vilka envar lämnar sin egenarts bidrag (egenart med förvärvade förmågor i olika avseenden) i varandra kompletterande samarbete.

²Av mångfald grunder och orsaker ila vissa individer gemensamma utvecklingen så långt i förväg, att de kunna övergå till högre kollektivväsen eller i grupp bilda ett eget kollektivväsen. Dessa individer äro undantag från allmänna regeln, att naturrikenas medlemmar i stort sett gemensamt övergå till högre riken.

³Frihetslagen är givetvis fundamentala förutsättningen för självlagen. Den ger oss livets rätt att bilda oss vår egen uppfattning, grundad på egenart och förvärvad livserfarenhet igenom inkarnationen och handla i enlighet därmed inom gränserna för allas lika rätt. Den ger oss rätt att vara oss själva och icke slavar under någon gud, såsom fallet är i israelitiska, kristna och islamiska religionerna med deras monoteism. Det finns ingen enstaka gud, endast gudomskollektiv, alltmer omfattande i allt högre riken.

⁴Lagen för självförverkligande innebär, att människan måste frälsa sig själv, hur många inkarnationer hon än använder på den saken. Lagen för självförverkligande är en absolut orubblig lag, som ingen gud kan göra något åt. Pauli lära att "frälsningen är i Kristus" betydde icke en person utan enheten, essentialmedvetenheten, att människan frälser sig själv genom att förvärva denna medvetenhet. Vi äro frälsta när vi ingått i enheten; utanför äro hatets gärningar och evig livsblindhet. Först i enheten finner människan det ljus, som skingrar allt mörker.

⁵Denna frälsning förutsätter, att individen förvärvar kunskap om verkligheten, livets mening och mål samt livslagarna.

⁶Enligt lagen för självförverkligande måste alla själva förvärva all kunskap under utvecklingens gång. Av andra erhållet vetande måste individen i sinom tid själv kontrollera. Han kan, ifall det befinnes lämpligt, erhålla kunskap om det eljest oåtkomliga. Onödigt vetande meddelas icke. Det finns möjlighet för alla i femte och högre riken att skaffa sig kunskap även om kosmiska förhållanden (i den mån dessa kunna förstås på lägre nivå) tack vare hela serien allt högre jag, som kunna meddela sitt vetande till serien lägre jag. Det är emellertid en möjlighet, som begränsas av lagen för självförverkligande. Lagen verkar så restriktivt, att individen drar sig för att begära även önskvärt vetande om något i högre världar, som annars kunde erhållas. Man vill ej heller i onödan besvara högre jag i deras viktigare arbete. Man utgår ifrån att de högre bäst veta vad de lägre behöva och att de högre oombett meddela allt nödvändigt.

⁷"Kosta vad det kosta vill; människan måste förr eller senare lära sig stå på egna ben, lära sig behärska sina omständigheter och sitt förstajags reaktioner," fick en lärjunge, som för egen del räknat på bistånd, veta av sin lärare.

⁸Hur många inkarnationer det än behövs härför, måste individen lära sig bli självständig, oberoende av andras hjälp, ifråga om riktig uppfattning av verkligheten och förmåga att rätt förverkliga livets mening, bli oberoende av alla slags andliga auktoriteter, heliga skrifter ("guds ord") etc. Dessa skrifter må ge oss tankar, som vi kunna analysera, tills vi insett deras riktighet eller felaktighet, men de få icke inge oss dogmer, som göra oss osjälvständiga.

⁹Olösta problem komma igen i liv efter liv, tills vi löst dem på enda rätta sättet. De höra till våra nödvändiga egenskaper och förmågor och vårt självförverkligande. Vi kunna aldrig fuska oss ifrån dem, icke undfly dem genom självmord, som många tro. Lära vi oss icke våra läxor, bli de bakläxor och ingalunda lättare. De kunna falla under såväl skördelag som ödeslag. Den stora Lagen, sammanfattningen av alla natur- och livslagar, är en nödvändighetens lag.

¹⁰Den mest livsokunnige och omdömeslöse är “herre över sin egen vishet”. Det måste så vara enligt lagen för självförverkligande. Steg för steg genom otaliga erfarenheter förvärvar monaden kunskap om verkligheten. Och allas uppfattningar äro absoluta. Däråt är ingenting att göra.

¹¹Hela medvetenhetsutvecklingen är en oändlig fortgång från det obegripliga till det självklara. I egentlig mening självklart är endast det som uppenbarar verkligheten och Lagen. Det människorna kalla självklart är överensstämmelse med deras illusivitet och fikтивitet. Det i esoterisk mening självklara är det vi upplevat såsom uppenbarelse i självförverkligandet.

¹²Med självförverkligandet, “realiserandet av självet” (“bliv vad du är”) avses, för människans vidkommande, dels förvärv av kausal- och essentialmedvetenhet, dels tillämpningen av livslagarna, hur påkostande detta än må vara.

¹³Utan självförverkligande blir det ingen medvetenhetsutveckling. Visst är kunskapen om verkligheten, livet och livslagarna väsentlig, men endast för att kunna leva rätt. När kunskap förvärvats, är tillämpningen av denna kunskap det enda nödvändiga. Vi äro här för att leva, för att göra erfarenheter och lära av dem, förvärva erforderliga egenskaper och förmågor. Den, som tror att livet är till för nöjen och njutning, misstar sig fatalt. Den, som icke inser att “när livet är som bäst, är det arbete och möda”, har mycket kvar att lära.

¹⁴Att tillägna sig esoteriska kunskapen kan gå lätt nog. Men att lära sig tillämpa den kan taga många inkarnationer. Förståelse är en sak och förmåga att förverkliga något helt annat. Förståelse hör till medvetenhetsaspekten och förverkligande till rörelse- eller energiaspekten. Det är något som ännu icke ingått i allmänna psykologiska vetandet, emedan man saknat kunskap om de tre verklighetsaspekterna. Därtill kommer ovetskapen om hur man skall tillgodogöra sig de energier, som stå till människans förfogande.

¹⁵Patanjalis *Yoga-sutras* kunna redovisas under lagen för självförverkligande. De visa människans väg till högre riken. Det är en mödosam väg, steg för steg stensatt genom eget arbete. Det är ingen lättköpta frälsningens väg. Den har kostat “blod, svett och tårar”. Det är den vägen alla måste vandra, hur många inkarnationer den än kräver.

¹⁶Självförverkligandet går automatiskt, ifall man lever för andra och glömmer sig själv, varmed menas, att man upphör att vara centrum i sin cirkel, har uppmärksamheten riktad mot något annat än “kära jaget”, icke lever i sina höljesmedvetenheter. “Mina höljen vilja detta; jag vill det icke” är en god regel. Särskilt innehållet i emotionalhöljet är svårt att bli fri ifrån. Esoterikern får lära sig att själv bestämma vad som får finnas i hans höljesmedvetenheter. Men därför fordras att han eliminerat de lägsta molekylarslagen i höljen. Detta gör han enklast genom att han aldrig uppmärksammar medvetenhetsinnehållet i dessa lägsta molekylarslag. De förlora efterhand sin vitalitet och magnetiska attraktionsförmåga, avföras ur höljen och ersättas av högre slag.

9.83 Självbestämmdhet

¹Självbestämmdhet betyder att själv bestämma, att man vill härska över medvetenhetsinnehållet i sina höljen. Med närmast högre slag av medvetenhet lära sig lärjungar behärska det närmast lägre i en oavbruten serie: behärska det emotionala med det mentala, det mentala med det kausala, det kausala med det essentiala etc.

²Det är en betydande skillnad mellan att bli befriad från fruktan och oro genom livstillit och lagtillit och att själv befria sig utan dylika hjälpmedel.

³I det medvetna arbetet på förvärv av självbestämmdhet äro följande insikter av betydelse: Vad livsokunniga människor, som knappast duga till annat i livshänseende än tro ont om alla och finna nöje däri, ha för uppfattning, är totalt likgiltigt. Tids nog få de i någon framtida inkarnation lära om. Den, som är beroende av andras omdöme, är andras slav.

9.84 Förståelse

¹Förståelse av andra människor förutsätter vetskap om utvecklingsstadierna. Vetskap om att vars och ens möjlighet till livsförståelse beror på utvecklingsnivån. Att bedöma andra från egen nivå är förfelat. Den, som är tusentals inkarnationer äldre, får icke av andra begära samma förståelse för livet och livsföreteelserna som han själv äger. Det är i denna kaotiska epok vanligt, att även syskon stå på olika nivåer. De ha sammanförts enligt dels skördelagen (tillfälle till gottgörelse), dels ödeslagen (möjlighet att hjälpa).

²Vanligt misstag är att betrakta intelligens såsom tecken på livsförståelse. Intelligenen är endast en av förutsättningarna. Viktigast är förvärvade livserfarenheten under många inkarnationer.

³För att kunna hjälpa andra att förstå måste man själv ha förvärvat livsförståelse, förstå livets mening, ha någon vetskap om de olika utvecklingsstadierna (för att veta vad de man talar med kunna fatta), ha erfarenhet av de svårigheter som tillhöra de olika stadierna. Man hjälper dem icke med en för dem obegriplig lära om verkligheten, utan utgår från deras uppfattning i religiöst, filosofiskt, vetenskapligt hänseende eller kanske ännu primitivare syn på livet. Dem, som äro belåtna med sin idiologi, kan man möta endast med kärleksfull förståelse, i vetskap om att de få tillfälle tänka om i nya inkarnationer.

⁴Esoteriska uttrycket "kärleksfull förståelse" ligger icke (som många tro) vägran att se fel och brister, utan förståelse för varpå dessa bero och medkänsla med dem som lida under dessa. Vi älska dem icke på grund av deras fel (Stevensons överdrivna uttryck) utan trots dessa. En sak är att söka förstå andra, en annan är att lära sig se så som de se.

⁵Uppmaningen att icke kritisera har folk naturligtvis missförstått därhän, att de tro den innebära, att man icke bör bedöma. Detta är emellertid nödvändigt för alla, som vilja utveckla förståelse för allt finare gränser mellan "rätt och orätt", gränser som i "gyllene medelvägen" allt mer trängas ihop, tills det i esoteriken talas om den "knivskarpa vägen" mellan "egoism och altruism", mellan jag och du, mellan sanning och lögn, mellan lagen och individuell tolkning av lagen. Det är den vägen lärjungen får lära sig att gå, och det är ingen lätt väg, flera inkarnationers arbete. Ju bredare den "gyllene medelvägen" är, desto lägre är utvecklingsnivån.

⁶Det är stor skillnad mellan att söka efter fel och att söka förstå. Det är de som söka förstå som "finna", som förvärva förmågan att tjäna.

9.85 Människans fel och brister

¹En människas förtjänster utgöra hennes egenart. Hennes fel och brister tillhöra mänsklighetens utvecklingsstadium. Lägg icke folks brister på individen utan på den nivå de stå på! Individen har de brister som tillhöra nivån, de brister som tillhöra hans kollektiv (ras, nation, klan etc.), de fel som tillhöra hans förflutna och som han nu lider under, som andra icke förstå och som skalden uttryckt med "Vad vet du om den börda som ödet på hans skuldra lagt" och talesättet "Hjärtat känner sin egen bitterhet" anger. Esoterikern söker lyfta bördan och minska bitterheten för alla och envar, icke att öka den.

²Mycket ofta är det moralisterna kalla "brister" förutsättningar för geniets skaparkraft. Som ett exempel kan man nämna Voltaire, som är "quinta essentia av hela Frankrike och hela 1700-talet. Och till följd därav är han också ett kompendium i alla fel och missgrepp, karaktärslyten och motsägelser hos hans folk och hans tidsålder. Det är fullständigt absurt att förebrå honom för att bland dem även finnas skönhetsfläckar". Det är så också de i högre riken se på människan. Den insats hon gjort för mänskligheten, utvecklingen och enheten har fört henne framåt. Misstagen falla under skördelagen. Så snart en människa börjar moralisera, är hon på avvägar. Moralisten vittnar genom sitt moraliserande, att han saknar omdömesförmåga.

³Man kan icke bedöma en människas utvecklingsnivå efter de misstag hon begår. Även de längst komna kunna begå snart sagt vilka dumheter och fullständigt obegripliga felsteg som helst.

Det är en sak varken teologer eller andra livsokunniga äga möjlighet förstå. Den teologiska helgonfiktionen är, som all annan teologisk psykologi, totalt förfelad. Skördelagen (begångna misstag i förflutna inkarnationer, vilka orsaker bli till verkningar i senare liv) kan för längre eller kortare tid totalt förblinda även kausaljag (som ingalunda slutlikviderat).

9.86 Självkänedom

¹Den s.k. självkänedom det talas så mycket om är hos första- jaget av mest ytliga beskaffenhet. Lärjungen kommer snart underfund med att han icke känner sig själv; en för duktige aspiranten ofta förödmjukande insikt, som lär honom den sanna ödmjukheten. De dåliga egenskaper han förvärvat genom alla inkarnationerna finnas i det undermedvetna, och deras makt är större än han någonsin kan inse. Det fanns mycket goda skäl för gamla teologiska erfarenheten att människan är "i grunden ond", ehuru livsokunnigheten saknade möjlighet förklara detta "sken". Individens har icke blott förvärvat alla dessa dåliga egenskaper i inkarnationerna alltifrån barbarstadiet, utan de förstärkas till skenbar outrotlighet genom kollektiva delaktigheten i mänsklighetens gemensamma tendens från barbarstadiet och beslöjas endast ytligt på civilisationsstadiet. Först på kulturstadiet (mystikerstadiet) börjar människan på allvar förvärva erforderliga goda egenskaper, som hon dessförinnan tror sig redan ha, därför att hon uppfostrats att anlägga de yttre anständighets- och umgängesformerna i det konventionella lögnväsendet.

²En av de sista dåliga egenskaper, människan kan befria sig ifrån, är högmodet, som säkert finns kvar, innan det fullständigt ersatts av kärleksfull förståelse för alla utan undantag.

³Många "känsliga samveten" gruva sig för allsköns finare utslag av egoism, vilka de påträffa hos sig själva, och plåga sig i onödan och alldeles för tidigt. De böra lära sig inse, att de äro egoister och att det dröjer länge, innan de kommit så långt, att dylika finesser, som höra till den knivskarpa väg av rätt som skär genom orätt, betyda något i jämförelse med de grova utslag av egoism hos sig själva som de äro totalt blinda för.

⁴Det psykologerna kalla "självkänedom" är individens erfarenhet av sina emotionala och mentala egenskaper med deras brister i nuvarande inkarnation. Innan individen gjort allvarliga försök förvärva kontakt med sin övermedvetenhet, vet han ingenting om sina möjligheter till självförverkligande.

⁵Så snart hon hör uttrycket "känn dig själv!", tror varenda människa, att hon känner sig själv. Psykoanalysen har åtminstone klargjort att frasen "känn dig själv" kunde ersättas med "vi äro psykologiska idioter" eller "vi äro så föga medvetna om våra verkliga motiv, orsakerna till våra dagliga vanor, att vi knappast förtjäna att kallas människor".

⁶Endast den känner sig själv, som är medveten om sin gudomlighet, och det blir man först såsom essentialjag. Ett kausaljag har nått insikten att det så måste vara. Med varje högre rike blir man allt mer medveten om sin monads jags obegränsade möjligheter.

⁷Endast den känner sig själv, som är medveten om sin delaktighet i kosmiska totalmedvetenheten, sin monads möjlighet att från att vara ett förstajag bli ett andrajag.

⁸Att känna sig själv är att kunna bedöma egna utvecklingsstadiet, den möjlighet till livsförståelse man förvärvat, ens egna höljens kapacitet; det betyder praktiskt taget att inse egen begränsning. Det lär man knappast utan esoteriska kunskapen och vetskapen om vilka högre riken som återstå för oss. Den, som tycker sig märkvärdig, vittnar om sin livsokunnighet. Egendomligt nog kan man påträffa sådana typer även bland ockultister, som anse sig långt komna. Ödmjukhet är en sällsynt egenskap.

9.87 Personlighetsbedömning

¹Människan är och förblir ett ofullkomligt väsen, hur mycket hon än eftersträvar fullkomlighet. Vi begå i vår livsokunnighet misstaget att absolutifiera det relativa. Det blir alltid till orimligheter. Med kunskap om verkligheten och livet och förvärvet av sunt förnuft kunna vi lättare avgöra, var

gränserna gå för det mänskligt och individuellt möjliga. Fullkomlighet i absolut bemärkelse nås först i högsta kosmiska riket. De svagheter och lyten moralisterna fördöma kunna vara "karmiskt betingade", mer eller mindre ofrånkomliga. De misstag, som bero på okunnighet och oförmåga, höra till nivån. Det är en synpunkt man aldrig beaktat. Människorna tro sig begripa så oändligt mycket, som ligger över mänsklig möjlighet till förståelse. Och särskilt moralisterna (de mest livsokunniga) tro sig om att kunna bedöma.

²Rättvis bedömning av människan är utesluten. Vi veta ingenting om monadens utvecklingsnivå i kausalhöljet. Nuvarande inkarnationen kan vara resultatet av dålig sådd med mycket tragiska följder. Allraminst får människan bedömas efter de misstag hon begått. I en annan inkarnation kan hon uppleva helt andra sidor.

³Man kan hos andra se blott det man kan se hos sig själv. Den, som icke kan se själen i andra, kan icke heller se den hos sig själv. Så snart man upptäckt sin egen själ, ser man också andras.

9.88 *Egenskaper och förmågor*

¹Alla äro vi specialister i något visst avseende med latent egenskap och förmåga förvärvad genom inkarnationerna. Därmed är icke sagt att vi själva behöva vara medvetna om den. Tvärtom är det vanligt, att denna är så omedelbar, att vi aldrig ens uppmärksamma den, utan i stället kunna inbillas oss, att vi ha just den egenskap och förmåga som vi totalt sakna. Det blir då också lätt förfelat val av yrke.

²De dåliga egenskaperna, hatets egenskaper, förvärvade vi automatiskt under inkarnationerna på de lägre utvecklingsstadierna under repellerande energierna i emotionalvärlden. De goda egenskaperna, kärlekens egenskaper, få vi arbeta med att förvärva för att nå upp i attraherande regioner. Det är icke lätt i nuvarande dårhusmässiga kaos.

³Tecken på att en egenskap förvärvats till hundra procent är att dess motsats är ofattbar. Så till exempel toleransen. För den som "är själva toleransen" är intoleransen absurd.

⁴Det finns ett slags naturlig godhet, som är resultatet av god skörd. Men det finns självförvärvad godhet, och den vittnar om högre utvecklingsstadium än lysande intellekt. Ty självförvärvad godhet når 48:3, och intellektet på 47:6 räcker för vilken intellektuell prestation som helst, möjlig i vår tid. Det folk kallar talang har förvärvats under tre inkarnationer och geni under sju, antingen det gäller specialisering eller allmänorientering (lätt förväxlad med perspektivmedvetenhet).

⁵Det är ingalunda märkvärdigt, att vi icke veta vad som menas med de tolv essentiala egenskaperna och sakna beteckning på dem. Därmed avses de väsentliga egenskaper som fås genom bemästrandet av de tolv zodiakkonstellationernas energier, med vilka man kan utföra "Herakles tolv arbeten".

⁶"Dygd" betyder i esoteriken (planethierarkiens syn på verkligheten) broderskapets samarbete dikterat av osjälviskhet, förståelse och fullständig självglömska. "Last" är motsatsen till denna inställning. Visst finns det olika grader av förmåga. Men det väsentliga är vår medvetna strävan till enhet.

⁷Ambition, ärelystnad, kunskapsbegär äro goda egenskaper på civilisationsstadiet, ty de driva människan att förvärva egenskaper och förmågor. Men på kulturstadiet ersättas dessa begär av önskan att hjälpa dem på lägre stadier att nå högre. Motivet för förvärv av mer kunskap är önskan att kunna hjälpa bättre.

⁸Entusiasm är en god sak såsom drivkraft. Men den har nackdelen att ofta förvillia omdömet. Detsamma gäller för övrigt det mesta i emotionalmedvetenheten, enär sinnet för proportioner tillhör det mentala och alldeles saknas i känslotänkandet.

⁹Det är mycket som hör till konsten att tåga, bland annat förmåga av rätt tal, att endast säga vad som är sant, vänligt, hjälpsamt. Och förutsättning härför är kärleksfull förståelse, önskan att tjäna envar på hans nivå.

¹⁰Tillit till förhållanden och människor, till egna förstajaget, dess förmåga och insikt, är tecken på livsokunnighet. Den tilliten saknar den orubbliga verklighetsgrund, som endast tillit till livslagarna kan utgöra. Andrajaget är så genomträngt av tillvarons lagenlighet, att det liksom blivit uttryck för Lagen genom att ingå i enheten. Viljan till enhet är samtidigt viljan till lag, enhetens lag, den "gudomliga kärleken", som förstajaget måste förvärva för att bli ett andrajag.

¹¹Tre förmågor äro särskilt utmärkande för esoterikern: hans förmåga av glädje, av gudomlig likgiltighet för vad som sker med honom, av opersonlig iakttagelse (som ser och förstår och opersonligt älskar trots allt). Den gudomliga likgiltigheten betyder emellertid ingalunda, att han låter sig behandlas hur som helst. Feghet är en hatets egenskap likaväl som grymhet (något för psykologien att förklara, om den kan). Feghet möjliggör ondskans och våldets herravälde.

¹²Ledare av människor (första departementet) behöva framför allt förmåga av vision, sinne för proportioner, förmåga av syntes och frihet från kritik. Vision klargör målet. Sinne för proportioner gör ödmjuk för uppgiften, medför självkritik och villighet att alltid lära och lära av alla. Den, som tror sig förstå allting bäst, blir allt mer inskränkt. Syntesen medför inklusivitet och universalitet. Kritik reser skrankor mellan människorna, är motsatsen till kärleksfull förståelse.

¹³All verklig livserfarenhet är dyrköpt och resultat av många experiment såväl i det förflutna som i innevarande inkarnation.

9.89 Lycka och lidande

¹"Liv är lidande", enligt Buddha. En esoteriker kan rentav förstärka uttrycket därhän, att "liv är fasa", enär vår planets fysiska och emotionala världar äro ett stort dårhus (för att tala med George Bernard Shaw, fullt av idioter och kanaljer). Hur skall det kunna bli annat med individer, vilkas nöje är att tillfoga lidande och förstöra allt kulturen bygger upp för att göra livet lättare att leva?

²Lidande finns emellertid endast i fysiska och emotionala världarnas tre lägsta regioner. Att högre väsen kunna lida, beror på att de deltaga i detta lidande genom att identifiera sin medvetenhet med varelsernas i dessa lägre regioner, icke på annat sätt. Att Christos kallades en "sorgernas man", berodde just på detta deltagande.

³Mentalt lidande på grund av insikten om människans oerhörda livsokunnighet är väl ofrånkomligt för dem som nått mentalstadiet. Men emotionala lidandet kan övervinnas genom tillämpningen av Buddhas lära i levnadskonst. Den består i att icke identifiera sig med emotionalhöljets "begär", att förvärva förmågan av rätt värdering, icke hänga fast vid fysiska ägodelar och fysisk existens, att iakttaga riktiga relationer till människor och allt liv.

⁴Det finns en enklare väg, att glömma sig själv och älska allt och alla, enklare men paradoxalt nog svårare för dem som värdera förstajaget.

⁵Liv är oförlorbar lycka, när man befriat sig från det lägre emotionala och begär efter något i fysiska och emotionala världarna; liv är glädje, när man är mentalt fri från all oklarhet; liv är sällhet, när man blivit ett med allt.

9.90 Levnadsregler

¹Till de första, enklaste levnadsreglerna hör att vara förnöjsam, nöjd med vad livet ger, taga med stoisk ro allt som möter, taga människorna sådana de äro, inse egen oförmåga och begränsning och det löjlige i allt slags självmärkvärdighet och fåfänga, vara totalt oberörd av andras omdömen om en själv (på nuvarande hatstadiet är man för andra, hurudan man än är, något som borde hamna i slaskhinken). Det finns knappast något infamt, som icke sagts om alla tiders helgon, så vi kunna icke räkna med något bättre.

²Följande levnadsregler ansågos väsentliga i den ordnade livsföring som ingick i instruktioner för neofyterna hos de esoteriska kunskapsordnarna, avseende såväl fysiska livet som känslö- och tankelivet:

³I fysiskt avseende ålades han att iakttaga harmlöshet, sanning i allt stort som smått,

hederlighet; i emotionalt: frihet från begär efter något som kan binda jaget vid föremålet för begäret, nöjeslystnad, känslornas onödiga krav; i mentalt: alla olika slags girighet (allt som faller utanför egna, nödvändiga livsbehoven, efter något som tillhör andra, även i mentalt avseende).

⁴Harmlöshet kan förefalla vara enkelt nog, men den som försökt att en enda dag vara harmlös i tankar, känslor, ord eller gärningar inser, att det kräver total tankekontroll med herravälde över både tankar och känslor. En dylik självkritisk inställning medför också efterhand automatiskt en utmönstring av alla de verklighets- och livsfrämmande uppfattningar individen bibringats under sin uppväxt- och utbildningsperiod.

9.91 *Levnadskonst*

¹Äro inkarnationshöljerna icke fullt funktionsdugliga, kan det ha olika grunder och orsaker. Det kan vara dålig skörd av dålig sådd. Det kan tvinga oss att utveckla olika förmågor. Det kan vara prövning; lära oss uthållighet, oberördhet, osårbarhet. Det kan lära oss oberoende av vilka som helst av skenbart nödvändiga egenskaper. (För att taga ett symboliskt exempel: Paganini kunde förlora ända till tre strängar på sin fiol och slutföra konserten på enbart g-strängen.) Vi kunna aldrig avgöra, varför vi bli handikappade i olika avseenden. Det enda vi veta är att allt har en mening. Vi kunna lära av allt. De flesta lära alltför långsamt av sina erfarenheter, emedan de icke bearbeta dem.

²Det är många så kallade brister och svagheter, som falla bort av sig själva, när människan genom inkarnationerna når högre nivåer. Lärjungar uppmanas att icke se på dessa, vare sig hos sig själva eller andra, utan lära sig taga sig själva och andra sådana de äro. Att plåga sig själv är lika felaktigt som att plåga andra. Vi måste ha fördrag med oss själva. Uppmaningen är naturligtvis intet försvar för släpphänthet.

³Det finns ju gott om tanklösa människor, som icke bekymra sig om mänsklighetens fruktansvärda nöd. Men de "levande" människorna kunna icke detta. Att de icke desto mindre uppmanas att alltid vara glada och lyckliga, förefaller psykologiskt oöverkomligt, vilket det också skulle vara, om de icke betänkte, att deras medlidande icke minskar utan tvärtom ökar lidandet i världen, att allting skall bli bra till slut, att lidandet är övergående, att icke alla inkarnationer äro avbetalningar. Kontakten med Augoeides i lyckans, glädjens, sällhetens världar och de essentialmolekyler han sänder medföra också en lyckokänsla, som intet lidande kan förhindra. Genom att vara glada och lyckliga bidra vi i vår lilla mån och i vår omgivning till att lätta livets bördor.

⁴Känn din egen begränsning! Acceptera din livssituation (utan klagan)! Skratta åt dig själv! Ta andra sådana de äro!

⁵Det uttalande, som tillagts Christos i evangelieromanerna, att "icke stå det onda emot" är återgivande av en urgammal esoterisk levnadsregel om "icke-motstånd". Det är fråga om inre inställning till vad vi möta i livet, i släkt med stoikernas oberördhet. De flesta äro antagonistiskt inställda, möta livet med sin desorienterade livssyn, sina fördomar, sina fiktioner, vilket allt omöjliggör riktig, opersonlig, saklig bedömning och icke sällan yttrar sig i ett slags "andlig kramp", som ofelbart får livsenergierna att strömma till fel centra och därmed ofta lägger grunden till sjukdom av många slag. Det icke-motstånd som avses är utslag av en alltförstående frihetskänsla, som ingalunda utesluter ett bestämt handlingsschema i frågor hörande under livslagarna. Det är vår oavvisliga plikt att motstå lagbrytare (det må vara individer, grupper eller nationer).

⁶Med större livserfarenhet slutar man upp att rätta andras felaktiga uppfattningar. Det ogillas av dem man rättar, varför man behåller sina åsikter för sig själv och aldrig predikar för andra utan endast svarar, om man blir tillfrågad, ifall man förstår, att frågaren själv vill lära. Däremot har man aldrig skyldighet svara på frågor om personliga förhållanden, att tillgodose oberättigad nyfikenhet. Esoterikern talar aldrig om sig själv annat än med sin esoteriska grupp.

⁷De flestas hjärnor äro föga annat än robotar som skvala, och tänkande människor låta sig icke beröras av dylikt, allra minst förargas däröver. Vi måste lära oss taga människorna som de äro: i stort sett "oansvariga" för både tal och handlingar (offer för okontrollerade och ofta okontrollerbara impulser). Att inse detta hör också med till kärleksfulla förståelsen. De flesta ha väl också erfarenhet av att de ha sagt saker, som de icke menat.

⁸Genom att läsa den stora massan för levnadskonsten värdelös litteratur försvagar man förmågan att tillgodogöra sig livsvärdet i verklig kulturlitteratur. Ju mer man läser, desto mindre intryck gör det lästa och desto fortare förflyktigas de lärdomar man inhämtat. Det är vad som menas med att vara "sönderläst". Valet, det kräsna valet, av värdefull litteratur är av mycket större betydelse än många insett. Med full rätt kan man påstå, att bok-hyllan avslöjar, vilken nivå ägaren befinner sig på, förutsatt givetvis att han läser dessa böcker. Den som icke läser alls, nöjer sig med sina egna livserfarenheter och vad han kunnat lära hörselvägen. Det mesta man lär sig den vägen torde vara mer desorienterande än upplysande.

⁹Envar inlägger i orden det "verklighetsinnehåll" han har möjlighet att fatta på sin nivå, under sina livsomständigheter och tillfällen till livserfarenheter. Alltför ofta tala människorna förbi varandra, och missförstånd bli oundvikliga. Det visar sig bäst, när man hör folk redogöra för vad andra sagt. Det blir till något helt annat än vad talaren menat. När man får igen vad man sagt, känner man icke igen det och kan ärligt hävda, att man icke sagt så. Att sedan många icke veta vad de sagt och icke mena vad de säga och bli indignerade när de få igen det, är en sak för sig. Vanligt är att folk säger ett, menar ett annat och gör ett tredje.

9.92 Identifikation och frigörelse

¹Förutsättning för utveckling är frigörelse från det lägre. Denna frigörelse kallas för offer (offrandets lag), därför att den förefaller vara detta. Offret gör man innan man kan vinna visshet om att man får "ersättning". Först när man offrat, kan man inträda i sin nya värld. Offret är "inträdesavgiften". Men det är meningslöst att göra just detta offer, förrän man nått inträdesporten. Det är totalt förfelat att offra i avsikt att vinna något för sin egoism. Det kan bli god sådd till god materiell skörd i kommande liv men ökar själviskheten.

²Så länge individen identifierar sig med någon av sina höljesmedvetenheter eller med något i dessa medvetenheters innehåll, kan han omöjligt fatta sig själv som ett av dessa tillstånd oberoende eget jag. Han är det han identifierar sig med. Förutsättning för möjlig befrielse från det identifierade är insikt om, att han är något annat, någon som vill vara något annat. Därmed har han gjort första svaga upptäckten av sitt jag. Fortsätter han på frigörelsens väg, upptäcker han allt mer av sig själv, att han är ett jag, som kan identifiera sig med allt högre slag av verklighet och att denna identifiering beror på honom själv.

³Visserligen är frigörelsen från det lägre nödvändig för förvärv av det högre. Men frigörelse är i och för sig meningslös, ifall man icke förstår, vad man bör frigöra sig ifrån och varför. Många avstå från sådant, som är nödvändigt för deras utveckling, och visa därmed, hur allting kan missuppfattas. Med enbart försakelse når ingen högre nivåer. Även i det avseendet kan man lugna dem som eftersträva utveckling, att de tids nog få veta vad de behöva göra och de erforderliga förutsättningarna, som i många fall äro individuella. Frigörelsen är ofta en automatisk procedur. Det som ej behövs faller bort av sig självt. Ibland är frigörelsen ett resultat av yttre livsomständigheter. Man kan också påpeka, att för tidig frigörelse är förfelat.

9.93 Glömma självet

¹Att glömma sig själv, bortse från emotionalhöljets reaktioner (alla slags känslor gentemot egna jaget), tycks för många vara det svåraste av allt. Men det är förutsättningen för förvärv av högre slags medvetenhet. Man förstärker annars det man borde svälta ut genom att ej beakta det. Att lära sig behärska egna uppmärksamheten, själv bestämma vad den skall sysselsätta sig med

och ej låta den viljelöst dras till höljenas tendenser, är levnadskonstens förutsättning. Människan är fri först, när hon kan själv bestämma över sina egna medvetenhetstillstånd. Det kan hon lära sig.

²Helgonsträvan är i och för sig förfelad. Man blir icke ett helgon genom att försöka bli helgonlik, genom att syssla med sig själv. Man blir helgon genom att glömma sig själv, glömma att man skall bli helgon. Helgon blir man automatiskt genom att tjäna livet och att leva för andra. All iver, hets, hast, jäkt, intensiv önskan att utvecklas, motverkar sitt ändamål. Växten blir icke fortare färdig genom att man ständigt plockar upp den för att se på rötterna. Växandet sköter sig självt enligt egen lag, om man undanröjer hindren och i övrigt uppfyller betingelserna, enkelt, omedelbart, okonstlat, lugnt, förtröstansfullt i enlighet med sunt förnuft. Allting tar sin tid, och man måste räkna med inkarnationerna.

HINDER FÖR SJÄLVFÖRVERKLIGANDET

9.94 *Oförmågan att tiga*

¹Ett av de största hindren på vägen är oförmågan att tiga. Att kunna tiga är levnadskonstens viktigaste förmåga, och det ligger mycket mera däri än den oinvigde kan ana. Man prackar icke sitt vetande på de oemottagliga. Man vittnar icke om sig själv. Man talar icke illa om andra (första stadiet, tills man inser frihets- lagens giltighet och slutar intressera sig för andras förstajag med alla dess fel och brister). Men konsten att tiga går djupare än så. Därmed avses konsten att icke känna och icke tänka annat än sådant som är sant, rätt och hjälpsamt. (Våra tankar om andra få vi igen med samma effekt.) Ifall folk kunde tänka själva och icke bara tänka vad andra sagt, skulle de själva kunnat räkna ut detta med vetskap om livslagarna.

²Det räcker med enbart lagen för orsak och verkan, sådd och skörd. Ifall folk frågade efter orsaken till den verkan de uppleva i alla livets avseenden, en orsak de själva skulle kunna räkna ut, skulle de kunna börja leva ett förnuftigt liv. Men observera därvid, att detta gäller endast dem själva just därför att de släpa på sina förflutna inkarnationer. Hur det yttrar sig hos andra, kunna de icke veta, emedan de gjort totalt olika erfarenheter: envar är ett unikum. Det vore i sanning illa ställt, om folk kunde rätt bedöma andra. Det är lyckligtvis omöjligt. Endast ett 45-jag kan bedöma ett förstajag.

³Med vårt sladder om andra hindra vi andra och därmed indirekt oss själva. Icke nog därmed. Vi bli oförmögna att själva leva på rätt sätt. Studera sladdrare och konstatera deras oförmåga att svara mot de normer de använda ifråga om andra. De fel och brister vi se hos andra ha vi själva. Annars skulle vi icke se dem. Överdrift? Det är ett esoteriskt axiom 45-jag kunna bekräfta, som genomskåda det latent undermedvetna, detta som en gång skall komma i dagen just därför att vi sladdrat om andra.

9.95 *Omdömeslöshet*

¹Vanliga omdömeslösheten beror i regel dels på härskande desorienterande ideologier med deras fiktivitet och illusivitet, dels på att dessa ideologier förlamat latent livsinstinkten, dels på den ännu ohjälpligt infantila psykologien. Allt detta gör att många aldrig nå upp till sin egentliga utvecklingsnivå. De bli idiotiserade av alla teorier, som försvagat deras livsinstinkt, så att de icke längre våga lita på den. Följden blir en både inre och yttre osäkerhet, vilken de vanliga ytliga bedömare ta som tecken på lägre nivå. Ifall de genom esoteriken befriats från sin osäkerhet, kunna de också med större självförtroende följa sin livsinstinkt. Hur många beklaga inte, att de först mot slutet av sitt liv fått den säkerhet de borde kunnat få i barndomen, om de uppfostrats i esoterisk atmosfär och kunnat använda sin latent erfarenhet? Hur många beklaga inte, att de icke bättre förstått maningarna från sin Augoeides? Eliten blir deltagare i gemensamma livsokunnighetens offerväsen i stället för att kunna leda utvecklingen; ett exempel på gemensamma ansvaret.

²Ett typiskt exempel på allmänna omdömeslösheten är, att folk bedömer sig själva genom jämförelse med andra. Ifall de ha mera vetande, äro överlägsna sin omgivning i olika avseenden, så anse de sig vara märkvärdiga. Men allmänna nivån är genomgående av sådant slag, att den icke duger som utgångsnivå för bedömning. En god regel är att aldrig jämföra sig med någon man anser underlägsen utan i stället med dem som i något avseende stå över en själv. Detta om man alls skall jämföra sig med andra. En esoteriker har andra mått. Han konstaterar, hur mycket han har kvar till kausalstadiet och essentialstadiet. Och då blir han ödmjuk, första tecknet på verklig självkännedom.

³Ett annat typiskt exempel på omdömesnivån är de så kallade studentdemonstrationerna i alla länder i alla tider, ett utslag av den så kallade ungdomsidealismen (som saknar sinne för

proportioner, för kunskap om verkligheten och livet). Med skolväsendet såsom grund och utan livserfarenhet är saklig, opartisk, förstående bedömning omöjlig. Hos de flesta förvärfas den aldrig; hos dem på högre civilisationsnivåerna först i 35-årsåldern.

9.96 Tro

¹De, som lita mera på så kallade heliga skrifter än på eget sunt förnuft (resultat av otaliga generationers arbete på medvetenhetsutvecklingen), ha därmed försvårat tillämpningen av lagen för självförverkligande. Människans "själ" (kausalmedvetenheten, idévärldens medvetenhet) är hennes enda sanna auktoritet. Heliga skrifter äro människors alster och ha alltid till slut visat sig leda vilse. Såväl Bibeln som Koranen (de tre judiska sekternas papperspåvar) äro förfalskningar. Två tredjedelar av mänskligt lidande kunna skrivas på deras skuldkonto.

²Det kommer alltid att finnas de på emotionalstadiet, vilka för sin utveckling behöva en fast, orubblig tro. Det är psykologiskt misstag att beröva dessa den hjälp de behöva för att alls kunna tänka och handla i överensstämmelse med sin förmåga på sin nivå.

³Dogmatiska ståndpunkten är alltid förfelad, likgiltigt om man är teist eller ateist. Man uttalar sig om det man icke kan veta. Den enda riktiga inställningen är agnostikerns, som lämnar frågan obesvarad tills han vet.

⁴De som blint tro äro ohjälpliga för den inkarnationen. I nästa få de blint tro något annat. Nästan lika illa är det ställt för dem som tro sig förstå. De ha åtminstone försökt sig på att begripa och stannat vid någon (mental) fiktion, som de godtagit. Även i dylika fall torde det vara hopplöst försöka få dem att taga hänsyn till nya fakta, som skulle medföra omtänkande.

⁵Sokrates försökte lära folk att tänka och har misslyckats allt intill denna dag, varpå teologi, filosofi och allt annat dogmtänkande äro bevis.

⁶Tro sig förstå göra nästan alla. Verkligen förstå göra endast fåtalet. Talesätten äro förvillande lika, men verklighetsförståelsen högst olika. Nivåerna igen: man förstår ej över egna nivån och vet ej ens sin egen.

9.97 Självbedrägeri

¹"Må sanning härska i mitt liv." Människorna äro alltigenom så aningslöst förljugna, att de förstört all instinkt för sanningen. Därpå beror också, att de begå idel misstag i livshänseende. Det fordras inkarnationer av målmedveten egen motivforskning, innan alla de dolda motiven kunna bringas upp i dagsmedvetenheten och utmönstras. Triadens undermedvetenhet (sammanfattningen av alla höljens) följer oss genom alla inkarnationerna.

²Psykologisk förklaring av de flestas omedvetna hyckleri är, att de icke märka, hur föga deras livsföring överensstämmer med de ideal de fortfarande tro de "skulle förverkliga, om inte...". Det finns mycket att skylla på. Med självkännedom kommer insikten om egna hyckleriet och fegheten att skylla ifrån sig egna ansvaret. Att för sig själv erkänna egna otillräckligheten i alla (icke bara i några) avseenden, hör med till uppriktigheten och soliditeten. Och det yttre beviset härför är, att man icke kan döma.

³Risken med esoterisk kunskap är att människorna ha så lätt att inbilla sig att deras förmåga motsvarar det vetande de fått till skänks. Hur många är det inte, som förväxla sin högre emotionalitet med essentialitet, utan förståelse för att essentialmedvetenheten tillhör andrajaget och att de själva icke ens äro mentaljag, fullständiga förstajag. Självbedrägeriet är otroligt stort.

⁴"Om jag vittnar om mig själv, är mitt vittnesbörd intet." Med detta esoteriska axiom äro alla självutnämnda profeter och världsfrälsare ohjälpligt avslöjade inom alla områden. Det bör ihågkommas inför de otaliga världsfrälsare, som ska framträda inom de närmaste århundradena. Självbedrägeriet är lika stort som omdömeslösa lättrogenheten är talrik.

9.98 Moral och moralism

¹Enligt moralisterna består människan av fel och brister. Därpå måste man svara, att dessa i så fall äro utvecklingsfaktorer, eftersom människan likväl utvecklas. Och esoterikern kan tillägga, att handlar det verkligen om fel och brister (vilket i stort sett är andras felsyn), äro dessa nödvändiga erfarenheter.

²Vi få aldrig vid våra bedömningar av människorna utgå från ett absolutifierat fullkomlighetsideal. En individ kan vara ett geni, även om han i många avseenden är medelmåttig, han kan vara ett "helgon" trots många brister. Man får icke, som en författare gör, kalla Copernicus feg, Kepler hypokondrisk, Galilei neurotisk och högfärdigt grälsjuk. Dessa äro subjektiva omdömen, fällda utan förståelse för dessa människors situation. Vi ha ingen som helst rätt att fälla dylika omdömen, ty vi veta för litet om människan, och envar har med all sin begränsning rätt att få vara sådan han är (bevarad för moraliska omdömen), när han icke överskrider gränsen för andras rätt.

³Moralisternas alla slags förbud, som må ha sitt berättigande på mänsklighetens omyndighetsstadium, ha medfört en negativ, passiv, inaktiv inställning till livet. För dem, som förvärvat kunskap om livet och livslagarna och sträva efter självförverkligande, är friheten från förbud, "guds barns härliga frihet", av stor betydelse. Man måste vara "fri" för att utvecklas. Inställningen "man får inte" ersätts med att man är tacksam slipa, man vill inte, man kan inte.

⁴Endast den livsokunnige väntar sig tacksamhet eller dylikt från hatmänniskorna. I regel är det tvärtom så, att de genom att finna motiv för sitt hat (den som söker finner också) måste befria sig från plågsamma känslan av att häfta i skuld. Det är något alla, som "givit" något i något avseende, få ständigt erfara. Sedan man lärt vad man tror läraren har att ge, kastar man bort honom som urkramad citron: skolmästaraktig, antikverad (om icke något värre). Det hör med till offerväsendet.

⁵"Människorna (på civilisationsstadiets lägre nivåer) förlåta aldrig", icke ens i saker, som icke beröra dem. De inse ej, att de sakna varje rätt att döma eller förlåta. Alla dessa förvända betraktelsesätt höra till det moraliska träsket.

9.99 Det förflutnas makt

¹Många hållas tillbaka av det förflutnas makt, förlamas av sina många misstag och tycka sig misslyckade och ovärdiga. Den synen är ett fatalt misstag. Det förflutna har berikat egna livserfarenheten. I och med att vi inse misstagen och lära av dem, är deras makt bruten. Det var den ursprungliga symboliska meningen med "syndaförlåtelsen" (med avsedda psykologiska effekten av ritualen: glömska av det förflutna), som blivit så totalt misstolkad i kristna teologien. Av betydelse är insikten att våra laster, när vi väl insett deras livsförvändhet, i kommande inkarnationer i stället bli våra förnämsta dygder.

²Vi ha först och främst att kämpa mot de medfödda tendenserna i våra inkarnationshöljen, förvärvade under tusentals inkarnationer, samt med de undermedvetna illusioner och fiktioner, som få oss att såsom självklart godtaga allt vi känna igen i vårt nya liv. Och detta gäller även för dem som nått högre nivåerna, så snart de få växa upp i en olämplig miljö. För dem kan det taga ända upp till 40 år, innan de börja utmönstra allt det livsförvända de inympats med genom föräldrar, syskon, kamrater och lärare. Icke att undra på, att det blir långsam utveckling genom inkarnationerna. Det är många, som i nytt liv icke återuppnå sin egentliga nivå.

³Mångas underlägsenhetskomplex bero antingen på olämplig uppfostran och omgivning eller på att de jämföra sig med verkligt överlägsna eller på att de ställa för stora krav på sig själva. Överlägsenhetskomplexet beror i de flesta fall antingen på kompensation i självhävdelse eller på verklig överlägsenhet över omgivningen. Såväl underlägsenhets- som överlägsenhetskomplex äro i alla avseenden hindrande komplex, som individen måste befria sig ifrån för att kunna förvärva opersonlig, saklig syn på människorna och verklig förståelse.

⁴När man i vår tid bevittnat fascismens, nazismens och bolsjevismens illdåd och dessa ideologiers försvar för brutaliteten och bestialiteten, inser man hur nära barbarstadiet mänskligheten ännu står, förstår man hur litet vi ha att lära genom "klärvoajanta" studiet av egna inkarnationer. Det är ingen uppbygglig syn att se alla de misstag vi begått i det förflutna. Esoterikens uppmaning "se icke tillbaka!" (syndaförlåtelsens psykologi) gäller icke endast nuvarande inkarnation utan även föregående.

ÖDESLAGEN

9.100 Nödvändiga insikter om ödeslagen

¹“Bäst som var, är och blir.” Det är svårt för människorna, som ha erfarenhet av individerna i tredje och fjärde naturriket på vår planet, att inse det esoteriska axiomets riktighet. Även de giftiga växterna ha en uppgift i naturen, om människorna förstode att använda dem såsom läkemedel.

²Till insikten hör, att organiskt liv icke är normal företeelse, icke ingår i allmänna planen för monadernas medvetenhetsutveckling. På andra planeter, där alla ha enbart aggregathöljen, äro s.k. naturkatastrofer utan betydelse och finnas inga s.k. olyckshändelser.

³Många problem skulle lösas av sig själva, många missuppfattningar undanröjas, många misstag helt undvikas, om man gjorde klart för sig, vad det innebär, att hela kosmos är sammansatt av uratomer–monader och att monad betyder individ. Allting består av individer på olika utvecklingsnivåer, alltifrån omedvetna urtillståndet till kosmisk allvetenhet. Varje individ är en egenart i alla avseenden, vilket betyder eget sätt att uppfatta, uppleva, bearbeta erfarenheterna etc. Icke två individer ha gjort samma erfarenheter genom alla manifestationsprocesserna. Icke två individer äro lika, men alla på samma nivå kunna förstå varandra i allt väsentligt, och högre slag av medvetenhet med aktualiserad gemensamhetsmedvetenhet kan uppleva lägre som egen medvetenhet.

⁴Konsekvensen av det sagda är, att envar måste bedömas individuellt i alla avseenden. Det är denna förmåga att individualisera, att kunna rätt tillämpa det allmänna på det enskilda, som utmärker den “födde” pedagogen, psykologen, läraren, läkaren, ja, så orimligt det låter, även hantverkaren eller allmänne yrkesutövaren. Det är detta som ger “handlaget”, förmågan att “ta folk” på rätta sättet, vad engelsmannen kallar “skill in action”.

⁵De många inkarnationerna äro icke meningslösa. Vi utbildas genom hela serier inkarnationer att bemästra det ena erfarenhets- och livsområdet efter det andra. Särskilt påtagligt är detta genom manliga och kvinnliga inkarnationer med helt olika livsuppgifter. Det är framtida esoteriska psykologiens och pedagogikens uppgift att lära människorna inse meningen med deras inkarnation och vilka erfarenheter behöva göras, förmågor och egenskaper behöva vidare utvecklas. Okunnigheten i detta avseende gör att många inkarnationer genomlevas slumpartat med onödigt långsamt förvärv av erfarenheter.

9.101 Misstag ifråga om ödeslagen

¹Människorna ha svårt lära sig taga livet som det är och anpassa sig till förefintliga livsomständigheter. Många leva i en ständig revolt mot livet utan förståelse för att de erfarenheter de göra (om de taga dem på rätt sätt) äro avsedda att utveckla nödvändiga egenskaper och förmågor.

²Mänsklighetens oansvariga sätt att obekymrat alstra barn utan tanke på deras framtid har sina följder för föräldrarna i nästa inkarnation. Mänskligheten skall icke anklaga livet för överbefolkningens obeskrivliga misär. Miljoner födas i otid och tvingas så gott som mot sin vilja ner i fysiska världen och i varje fall oberoende av ödesmakternas avsikter. Katolska kyrkans fortsatta uppmuntran till barnalstring är icke i överensstämmelse med vad den kallar “guds vilja”, något den aldrig vetat något om, eftersom den aldrig varit i kontakt med planetregeringen. Ett förståelsefullt studium av kyrkohistorien borde ha klargjort den saken. Kyrkan har i hela sin politik gått emot “guds vilja”. Den har systematiskt motverkat medvetenhetsutvecklingen och idiotiserat mänskligheten med sina livsfientliga dogmer.

³Det är förfelat att raser blandas och att, såsom ofta sker, västerlänningar flytta över och bli orientaler. Det är verkan av ödeslagen och livets avsikt att individerna inkarnera i vissa raser och

nationer. Varje ras och nation har sina speciella egenskaper, sin speciella departementstillhörighet, möjliggör lättare förvärv av viss erforderlig livserfarenhet. Det är icke på en slump individen inföds i en ras, nation, klan, släkt, familj.

9.102 Ledning

¹I såväl teologien som mystiken och ockultismen har det talats mycket om “guds ledning i människans liv”. Det mesta av vad som tagits för dylik ledning har varit önsketänkande. Visst finns det en “ledning” enligt livslagarna. Men den ledningen är icke avsedd att motverka lagen för självförverkligande, motverka självtillit och självbestämmdhet, motverka individens självinitierade medvetenhetsaktivitet. Allt som gör människan passiv, inaktiv, allt som verkar hämmande, förlamande på egna initiativet och aktiviteten, allt som gör människan viljesvag, är totalt förfelat. Ledningen visar sig i yttre skeendet, i omständigheter och icke i medvetenheten. Visst kan Augoeides hjälpa, men endast de som nalkas kausalstadiet kunna rätt tyda hans anvisningar. Andra bli offer för allsköns illusioner och livsokunnigas påverkan, alla slags “röster” i människans världar.

9.103 Vår planets enastående ställning

¹Vår planets sju departement, svarande mot sju atomvärldar (43–49), äro underavdelningar av solsystemets andra departement (kärlekens och vishetens departement). Det betyder, att enheten är starkaste materieenergien. Men vad gagnar det människorna, om de icke vilja mottaga och tillgodogöra sig den kraften, om de fortsätta att hata varandra och allt levande? Att motsätta sig en naturkraft leder förr eller senare till katastrof, en sak mänskligheten fått uppleva två gånger och gör sitt bästa för en tredje gång. Nog kan man säga, att det är en underlig, oefterrättlig samling monader, som utgöra vår planets mänsklighet.

²Av de tolv planeter, som finnas i vårt solsystem, är det visserligen endast sju, som kallas “heliga planeter”, men ingen av de övriga fem uppvisar en sådan oefterrättlig tendens som planeten Tellus. Den är ett fenomen, som studeras av besökare icke blott från andra planeter utan även andra solsystem.

³Det var detta esoteriska faktum, vederbörligen (som alltid) missuppfattat och förvrängt, som kyrkofäderna (kvasignostikerna) kunde använda vid sin fantasikonstruktion av vår planets enastående ställning i universum med behov av en guds son såsom frälsare. Den fiktionen passade också till många andra: vår planet såsom centrum i universum, läran om synden såsom brott mot ett oändligt väsen, vår obotliga arvsynd etc. Kyrkofäderna stodo på samma intellektuella nivå som sin samtids sofister, och resultatet blev också gallimatias av likartat slag.

SKÖRDELAGEN

9.104 Skördelagen

¹Som alla esoteriska beteckningar har "karma" olika betydelser. Vanligtvis har man därmed menat lagen för orsak och verkan, lagen för sådd och skörd (kortare: skördelagen). Denna lag finns i alla världar. Det finns lika många olika huvudslag av orsak-verkan-förhållanden som det finns huvudslag av höljesmedvetenhet med dessas energier: grovfysiskt, fysiskt-eteriskt, emotionalt, mentalt etc. Dyligt borde man icke behöva säga men behöver ändå göra det, eftersom folk icke tänker.

²Indiska föreställningen om karma, såsom ett en gång för alla fastställt skeende, är felaktig. Sådd skall skördas; det är det enda oundvikliga. Men på vad sätt den skördas, beror i hög grad på individen själv. Vi kunna till exempel genom självalt "offer" gottgöra lidande vi tillfogat andra.

³Att "karma" mest fattas i betydelsen av dålig skörd och alltså fått en olycksbådande klang, beror på att vi i det förflutna mest levererat dålig sådd; man kan nog påstå, att våra medvetenhetsyttringar med dessas konsekvenser i olika avseenden till 90 procent varit repellerande. Mänskligheten måste "frälsa" sig själv genom vilja till enhet och sunt förnuft, icke genom ohållbara ideologier. Men förrän mänskliga eliten på mentalstadiet beaktar alla tiders vises gemensamma erfarenhet, är icke mycket att hoppas på.

⁴I sin vidaste innebörd avses med "karma" planen för manifestationsprocesserna, något endast planethierarkien kan förstå och veta något om. Eftersom planen givetvis också gäller framtiden, har "karma" blivit sammanfattningen av förflutet och närvarande skeende, alltså själva tiden med dess otaliga slags cykler.

⁵Skördelagen är och måste vara den primära lagen för upprätthållandet av den balans utan vilken kosmos skulle urarta i kaos. Sådd måste skördas; orsak har en ofrånkomlig verkan. Vid fastställandet av horoskopet och de vibrationer, som starkast ska påverka individen, går skördelagen före allting annat. Det är detta, som gör skördelagen till vad planethierarkien själv kallar "en fruktansvärd lag". Evolutionsmonaderna i fysiska, emotionala och mentala världarna i vår planet äro så skördebelastade, att livet måste te sig som ett helvete för alla, som alls äga verklig kunskap om världshistorien och vår värld i nuet (och icke efter egen erfarenhet av lycklig inkarnation, som kan förekomma).

⁶Det finns fog för synsättet, att skördelagen finns endast i människariket, nämligen i bemärkelsen av god eller dålig skörd såsom följd av val av motiv. I de undermänskliga rikena finns ingen möjlighet till fritt val. I de övermänskliga rikena äro motiven alltid i överensstämmelse med livslagarna. Där blir det ingen god skörd utan i stället ständigt ökad kapacitet: resultatet av perfekt utfört arbete.

⁷I ljuset av detta förstår man, varför begreppet "förtjänst" ej finns för esoterikern, som strävar att tillägna sig andrajagets livssyn. Han vägrar betrakta sitt tjänande såsom god sådd till god skörd. Det kan på sin höjd bli fråga om gottgörelse för egna eller gruppens misstag (medansvarigheten). På ett sätt, som människorna icke kunna fatta, är enligt kollektivitetens lag hela mänskligheten ansvarig för varje människa. Detsamma gäller för alla grupper.

9.105 Orsakslagen och naturrikena

¹Orsakslagen är giltig i alla naturriken, och orsakslagens verkningar eller "karma" finns i dem alla. Djurets "karma" måste vara "kvittad", innan djuret kan kausalisera, liksom människans, innan hon kan bli ett andrajag. Individens sådd hör till hans naturrike och måste skördas eller på annat sätt avslutas i detta rike; den kan icke skördas över till ett högre rike. Blavatskys och Besants påståenden, att karma icke finns djurriket, gälla det så kallade moraliska ansvaret. Något sådant kan ej finnas, när djuret saknar möjlighet förstå betydelsen av motivval och innebörden av

lagbegreppet. Med ökad insikt följer ökat ansvar.

²Djurrikets skuld till människoriket synes snart vara "betald". Under tjugo miljoner år har människan varit så gott som värnlös mot de vilda djuren, och antalet av djur dödade människor kan enligt D.K. räknas i miljarder. Utgående från att människans kausalhölje motsvaras av en djurgruppsjäl med tusentals djur, förstår man, att skulden uppgår till fantastiska siffror. Planethierarkien räknar emellertid med att den oerhörda djurslakt som pågår snart medför att balans inträder, förmodligen inom hundra år. Då kommer mänskligheten att bli helt vegetarisk i sin livsföring. Till dess kan människornas köttätande ej ådraga dem någon "karmisk skuld" och icke anses moraliskt förkastligt. Att kött dieten är olämplig och är upphov till otal sjukdomar, som vetenskapen snart skall inse, är en helt annan sak.

9.106 Sådd

¹Man kan indela dåliga sådden i tre huvudslag: skada vi tillfogat kollektiviteten, lidande vi tillfogat människor och djur, misskötsel av egna höljen (fysiska genom förfelad diet och förfelat levnadssätt, emotionala genom odlande av hatet, mentala genom idiotisering av förnuftet).

²Det räcker icke med att uppnå en viss utvecklingsnivå för att nå nästa högre. Man måste också ha förvärvat rätten att uppnå denna, en sak som skördelagen avgör. Gammal dålig sådd kan utgöra ett hinder.

³Vi ha i förflutna inkarnationer sått ojämförligt mycket mer dålig sådd än god i såväl kvalitativt som kvantitativt hänseende. Det vore därför icke underligt, om skördelagens verkningar skulle snarare vara negativa än positiva, mer hämma än befrämja vår utveckling. Vi få vara tacksamma om mycken dålig skörd besparas oss, tills vi nå sådan nivå, att vi kunna möta den med förståelse och på sådant sätt, att vi icke på nytt så dålig sådd.

9.107 Skörd

¹Skörd är resultatet av individens, nationens, släktets tillämpning av natur- och livslagar, kända och okända, i alla höljen i alla världar och med avseende på de tre verklighetsaspekterna under miljontals år och tiotusentals inkarnationer. Kanske man inser, hur omöjligt det är för mänskligheten att bedöma hithörande problem.

²Man kan säga, att individens skörd i stort sett visar sig i hans utvecklingsnivå och icke kan bedömas efter ödeslagens och skördelagens verkningar i en enstaka inkarnation eller ens i en serie inkarnationer.

³Individen kan ha sitt kausalhölje väl utvecklat (fyllt med både mentalatomer och -molekyler) och ända förefalla outvecklad i fysisk inkarnation. Det beror på skördehöljet (eterhöljet), som genom sin beskaffenhet kan hindra energierna från högre höljen att tränga ned till hjärnan. Inga av kausala förmågorna kunna då göra sig gällande. Omgivningens bedömning i sådana fall få väl de flesta erfarenhet av, innan de äro färdiga.

⁴De, som ha fått veta om lagen för sådd och skörd, ha ofta undrat över, hur denna oblidkeliga rättvisa kunde tillåta Christos att bota sjuka. Den för viss inkarnation utmäta skörden kan vara kvittad när som helst. I annat fall är resterande skörd överförd till nästa inkarnation. Sådd måste skördas. Den lagen är ofrånkomlig. Men hur och när kunna vi aldrig avgöra, vilket alltför många ockultister trott sig om. Kanske de rätta sig, om de få veta, att skördeinstanserna efter noggrann prövning avgöra saken för varje särskild inkarnation enligt föreliggande förhållanden i otal avseenden. Vi kunna aldrig veta när och hur vi få skörda eller vilken sådd vi skörda. Vid studiet av skördelagen överraskas man ständigt av det mest oväntade och även skenbart orsakslösa.

9.108 Kollektiv sådd och skörd

¹Det är mycken individuell dålig sådd, som skördas kollektivt (av familj, släkt, kast, nation etc.). Människan saknar möjlighet att avgöra i vad mån en individs olyckor etc. äro betingade av individuell eller kollektiv sådd. Det hävdas energiskt av planethierarkien, att människan är ur stånd att bedöma skördelagens verkningar och om individuell skuld föreligger i de särskilda fallen.

²Det är absurt tillskriva en nation förtjänsten av dess genier och stora män. De äro produkter av hundratals inkarnationer. Att de blivit infödda i viss nation, är ej nationens förtjänst utan snarare dess dåliga skörd. I regel har nationen misshandlat dem.

³Läran om återfödelse och karma har i sin förvrängning hos indierna medfört, att de flesta icke arbeta på självförverkligandet utan skjuta det bekymret på framtiden. Det har återverkat på nationens hela liv.

⁴Svenska folket kommer att om hundra år vara lika fattigt som det var för hundra år sedan. Det kommer att få återgå till jordbruket såsom nationens näringskälla. Som väl är, kommer svenska folket att få lida mycket, ty det är enda sättet att väcka nationen till insikt om sanna verkligheten och livets mening.

9.109 Exempel på sådd och skörd

¹Den, som vet det rätta och icke gör det (betecknande för större delen av mänskligheten), icke blott förlorar förmågan att inse vad som är rätt utan även motverkar förmågan att förvärva förutsättningarna för att rätt tillämpa vad han vet. Det är en truism för de invigda (varmed menas de som en gång varit invigda) men ännu ingalunda för våra psykologer och pedagoger.

²De finnas, som fullt medvetet begå misstag, fullt medvetna om att av dålig sådd blir dålig skörd. De säga sig "taga konsekvenserna". De böra då veta, att dylik sådd blir extra dålig skörd, men de behöva väl lära sig den läxan. Det gäller även ifråga om s.k. vita lögner. De medföra ovillkorligen ökad oförmåga att skilja på rätt och orätt, förstärka tendensen till illusivitet.

³Det finns något som kallas "bönhörelsens lag". Blir människan bönhörd, har hon antingen genom god sådd förvärvat rätt till bönhörelse eller får hon betala priset för bönhörelsen i framtiden. Ty orsak och verkan kunna aldrig skiljas åt. Allting har ett pris, som envar får betala.

⁴Får människan "kunskap till skänks", medför det ett ansvar, en skuld som måste betalas, antingen genom rätt bruk av kunskapen för allas väl (arbetets avbetalning) eller förlust av kunskap eller förlust av rätt till kunskap eller genom förlust av förnuft (i samband med annan skuld) eller på annat sätt. På vad sätt sådd skall skördas beror på många olika faktorer, men skörden är oundviklig.

⁵Orsak och verkan äro lika, i otal kombinationer människorna sakna möjlighet att fatta. Verkan kan synas totalt skild från or- saken, och trots detta stämma sådd och skörd "på kornet". Det vi få av livet få vi betala priset för eller ha vi lyft ett tillgodohavande på livets bankkonto. Många skulle ångrat vad de begärde, om de vetat priset. Den som är förvånad, må fråga sig, vad som menas med absoluta rättvisans livslag.

9.110 "Oförtjänt" lidande

¹Påståendet, att individen ej kan drabbas av något ont, som han icke förtjänat, hör till de teosofiska överdrifterna. Även en del yogier ha motsvarande missuppfattning. Den förutsätter, att individen hade en skyddsande, som ständigt vakade över allt som hände honom eller som han själv ofrivilligt ådrog sig och avvärjde allt som ej vore enligt skördelagen. Dessa spekulanter bortse därvid ifrån, att han i varje ny inkarnation har att fortsättningsvis tillämpa kunskapen om natur- och livslagar och att varje underlåtelse härav skapar "ny karma". Annars skulle individen kunna tänkas ha möjlighet att ostraffat trotsa naturlagarna. Lagen för orsak och verkan måste

givetvis avse även nuet, ögonblicket.

²Däremot är det riktigt, att slutbalansen vid övergång till nästa naturrike är exakt, till exempel vid människomonadens definitiva överflyttning till andratriadens essentialatom. Utjämningen äger rum vid nya inkarnationer, då hänsyn tas till "oförtjänt" lidande.

³Låt oss taga ett drastiskt exempel. Om ett inkarnerat 45-jag kör en bil och i ett ögonblicks distraktion kör mot ett träd, så att bilen krossas, så krossas även 45-jagets organism. Orsakslagen frågar icke efter vem som körde bilen.

⁴Ett exempel (visserligen obetydligt) hämtat ur verkligheten, vilket vederlägger påståendet, att intet ont kan hända den som ej har dålig sådd att skörda, är att D.K., som bor i närheten av K.H., en natt ville besöka honom, rände mot ett träd och skadade sig själv.

⁵Man har undrat över hur Jeshu (ett 46-jag) kunde bli mördad, ehuru han icke kunde haft någon kvarvarande dålig sådd att skörda. De stora, som inkarnera, måste räkna med att dela människornas lott, exempelvis genom oaktsamhet bli skadade. De få finna sig i att bli underställda de lagar som gälla i människans världar vid naturkatastrofer etc. Att intet ont kan hända dem, är lika vanlig som felaktig uppfattning.

⁶Att Jeshu förutsåg mordet och frivilligt fann sig däri, var samtidigt ett exempel på att ingen gräns finns för enhetsmedvetenheten och ett oöverträffligt föredöme för mänskligheten. Vilka - motiven än varit, ett är säkert: så som Paulus utlade saken, är den förfelad och var även största psykologiska misstag, vilket teologiens historia visar. Synd såsom brott mot ett oändligt väsen är den mest groteska fiktion mänsklig fantasi mäktat konstruera, ett veritabelt "satans påfund".

9.111 Gottgörelse

¹Det finns två vägar att välja emellan ifråga om dåliga skörden i det förflutna. Den ena är att ofrivilligt genomlida det onda man tillfogat annat levande. Den andra är att frivilligt vandra gottgörelsens väg och genom att handla av kärlek och leva för andra avbetala sin skuld. Vi kunna i stor utsträckning välja vilkendera vägen vi ska gå. Gottgörelse mot kollektiviteten genom att förkunna sanningen (kunskapen om verkligheten) och genom alla åtgärder som gagna, höjer mänskligheten.

²Även misskötseln av egna höljen och dessas uratomer (monader) måste vi avhjälpa. Vi få ofta finna oss i att själva uppleva verkningarna, men vi kunna även i detta avseende genom ändamålsenligt levnadssätt gottgöra många misstag, som annars skulle ha medfört dåliga följder. Svår att gottgöra är misskötseln av organismen. Det sker i en serie inkarnationer, i vilka vi metodiskt förädla hjärna och nervsystem samt de olika organen. Vi få räkna med att under tiden drabbas av allehanda sjukdomar. Det går icke, som många påstå, i en inkarnation, ty den vanskötsel, som pågått under en serie inkarnationer, kräver längre tid att avhjälpa. I varje inkarnation kunna vi förädla denna organism, tills slutligen alla latent sjukdomsfrön eliminerats.

9.112 Skördelagen och livsokunnigheten

¹Enligt vad D.K. påpekar, är det mycket i den traditionella framställningen av lagen för sådd och skörd, som tillhör fantasispekulationen. Författarna ha tilltrött sig kunna avgöra skördeinstansernas syn på skördesättet. Men så där enkelt som det framställts är det icke. Det är mycket som ingår i kollektiva skörden, mycket som kvittas i aspirantens prövningar, mycket som förintas i förstajagets avsägelser och så kallade offer av allt lägre. I vår så gott som totala livsokunnighet kunna vi människor som regel förstå varken orsak eller verkan. Vi veta denna lags betydelse i största allmänhet men icke mera.

²Med andra ord veta vi för litet för att i särskilda fallen kunna avgöra vad som hör under individuella skörden. I vår okunnighet göra vi oss skyldiga till de mest orättvisa felbedömningar. Sådana äro särskilt påtagliga i indiska synen på "karma", varav följt underlåtenhet att göra allt för lindrande av andras nöd. Vi måste lära oss att bortse från det individuella och i stället betrakta

kollektivitetens gemensamma ansvarighet för individuella nödlägen. Det är vår gemensamma skuld, som är verkliga orsaken till mycket som händer individen. Varje kärlekslös tanke, varje kärlekslöst ord har både individuell och framför allt kollektiv effekt. Däri ligger grundfelet i vår missuppfattning av skördelagen. Det är enhetens lag vi kränka med vår liknödhet, vårdslöshet, kärlekslöshet, och det går före allt individuellt.

³Vi ha fått veta, att skördelagen är outrannsaktig för människan. Det hindrar icke, att vi göra våra försök att förstå åtminstone något av dess verksamhet. Det finns all anledning förmoda, att det hela är ett kraftspel mellan olika slags idématerieenergier i olika atom- och molekylarslag; i emotionala världen visande sig i oöverskådligt förgrenat nät av relationer under evig attraktion och repulsion, påverkande eterhöljets materieenergier och i sista hand organismen. Skördelagens yttringar skulle närmast kunna hänföras till rörelsespekten, energiaspekten, viljeaspekten. Det skulle kunna förklara det esoteriska uttrycket "allting är energi", innebärande att allt skeende är resultatet av krafternas inbördes påverkan.

⁴Med den förklaringen har man åtminstone berövat skördelagen dess för västerländska filosofer och vetenskapsmän så motbjudande och av mystiker och österlänningar så älskade mystik med ohämmad fantasiexpansion.

⁵Två citat från 45-jag. "Karma ever works in the most unexpected ways." "You know nothing of the ins and outs of the work of karma – of the 'sideblows' of this terrible Law."

9.113 Nödvändiga insikter om skördelagen

¹Vi skulle ha lättare "att förlåta våra fiender", om vi betänkte, att dessa faktiskt göra oss en tjänst genom all sin förföljelse. De befria oss genom att låta oss (i regel på lättare sätt) skörda - gammal dålig sådd. Det har också i alla tider varit martyrernas vinst. För all orätt, allt lidande, som möter individen, finns en komensationens lag, nära förbunden med såväl skördelag som ödeslag.

²Det behöver icke beröra oss, vilka livserfarenheter vi få genomgå. Allt som kommer till individen utifrån är skörderesultat från föregående inkarnationer. Däråt är ingenting att göra, och det är därför meningslöst att bekymra sig för dylikt. Men de flesta ta dem på fel sätt och tillåta dem orsaka onödiga sorger och lidanden. Genom att bära dem så som livet avsett utveckla vi vår karaktär för framtiden.

³Skördelagen ger oss inga rättigheter. I visst avseende kan dess utslag snarast vara vad de kristna kalla "nåd". Att vi ha en god skörd i en inkarnation, är visserligen tecken på god sådd. Men vi veta ej, hur mycken dålig sådd, som återstår att skörda. På mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium med tusentals inkarnationer av dålig sådd är resterande skörd i regel fasansfull. Så vi ska icke tro oss märkvärdiga och långt komna, därför att vi någon gång få en inkarnation av god skörd. Den, som icke inser detta, får göra erforderliga erfarenheter i nya inkarnationer. Vi få vara mycket tacksamma för det goda, som livet ger oss, och inför lidandet vara tacksamma för att det icke är värre. De flestas uppfattning av vad de kalla karma är totalt felaktig.

AKTIVERINGSLAGEN

9.114 Medvetenhetens aktivering

¹Det är genom aktiveringen av passiva medvetenheten i sina höljen, som individen (monaden) dels lär sig behärska medvetenheten i dessa, dels blir medveten i höljenas allt högre molekylarslag. Gränsen till närmast högre naturrike markeras av individens högsta hölje. När han lärt sig att självaktivera detta höljes högsta molekylarslag, övergår han till det högre riket. Denna aktivering av monadernas medvetenhet i allt högre naturrikens allt högre höljen är livets mening.

²Medvetenheten aktiveras genom vibrationer utifrån, impulser från undermedvetenheten, inspirationer genom övermedvetenheten samt monadens självinitierade.

³Aktiveringen sker nerifrån, eftersom monaden befinner sig i det lägre och söker nå allt högre.

⁴När individen icke är aktiv, är han slav under sina höljenas aktivitet, som bestäms av utifrån kommande vibrationer. Höljena äro perfekta mottagare, robotar, som med ofelbar precision registrera alla utifrån eller från monaden kommande impulser. Självaktiverade medvetenheten är monadens egen medvetenhet, all annan är robotmedvetenhet. Monaden kan behärska sina höljenas medvetenhet, när monadens vibrationer äro starkare än de utifrån kommande.

⁵Det är denna självinitierade medvetenhetsaktivering, som medför den snabbaste utvecklingen.

⁶Det är genom arbete vi utvecklas, uppmärksamheten blir sysselsatt och erfarenheten gör oss allt skickligare i att lösa våra dagliga problem.

⁷Ingen medvetenhetsyttring kan gå förlorad i tillvarons kollektivitet. Därav följer också, att ingen "ansträngning" någonsin är bortkastad.

⁸Det människorna kalla glömska är tecken på att medvetenhetsinnehållet blivit latent, sjunkit ned i det undermedvetna, blivit oåtkomligt för dagsmedvetenheten. Detta beror bland annat på hjärncellernas oförmåga att reproducera en gång upplevda vibrationer.

⁹Eftersom jaget är medvetenhetscentrum och det som skall utvecklas i sina egna höljen, så blir den uppfattning jaget har den definitiva. Varje försök andra individer eller grupper göra att påtvinga jaget sin uppfattning är kränkning av den gudomliga, okränkbara frihetslagen och motverkar livets mening. (Det bör tilläggas, att det finns många slag av våld eller tvång.)

¹⁰De flesta människor äro beroende av sina illusioner och fiktioner. Detta behöver dock ingalunda betyda att de misslyckas med sin inkarnation. De kunna förstärka goda egenskaper och förvärva förmågor genom att bearbeta erfarenheter och medvetet sträva mot något visst mål, genom att tänka självständigt frigöra sig från beroendet av okunnigas åsikter. Även om detta kanske endast innebär utbyte av gamla fiktioner mot nya, har självinitierade medvetenhetsaktiviteten sin betydelse. De bli i nytt liv icke så lätt som de alltid osäkra, offer för allsköns påverkningar. De ha därmed tagit ett avgjort steg framåt.

¹¹Människan är slav under sina inkarnationshöljenas medvetenhet, så länge hon behärskas av energierna från centra under diafragman. Frigörelse vinner hon genom att överföra sakrala energierna till strupcentrum och solarplexusenergierna till hjärtcentrum. Utan kunskap om människans höljen och deras centra för medvetenhet och aktivitet kunna psykoanalytikerna icke lösa sina problem. Det gäller att väcka strupcentrums energier genom "skapande" (egentligen formande, gestaltande fantasiarbete i förening med visualisering och meditation) och öppna hjärtcentret genom kärleksfull förståelse för allt levande. Det är detta esoterikerna mena med "sublimering", ett gruvligt missförstått uttryck.

9.115 Passivitet och robotism

¹Den, som icke är medvetenhetsaktiv utan -passiv, riskerar att bli offer för vibrationerna utifrån, och den, som icke lever i det mentala, riskerar att påverkas av vibrationerna från emotionala träsket. I det träsket lever mänskligheten, och därför omger det oss alla. Detta gäller

aldeles särskilt under sömnen.

²De, som icke vunnit kontroll över medvetenheten och energierna i sina höljen, bli ständigt på nytt offer för dessa robotars aktivitet.

³Människorna äro offer för sina egna energier, föga anande vilka möjligheter dessa erbjuda, ifall de ändamålsenligt användes.

⁴Vi fästa alltför stort avseende vid våra robotars egenaktivitet; den mentala robotens sottiser och den emotionala robotens känslouttryckningar och reaktioner. Ju mindre vi beakta dylikt, desto lättare lyckas vi tämja odjuren. Ju mer vi klandra oss själva, gräma oss för dylikt, desto större makt få de över oss.

⁵Det är så mycket lättare att förbli oberörd av andras omdömen och beteenden, när man insett att de flesta till stor del äro offer för sina emotionala och mentala robotar, vilkas individuellt betingade impulser från allmänna opinionens trask de sakna möjlighet att förstå och behärska. De äro aningslösa om egen ansvarslöshet; också ett bevis på mänsklighetens allmänna utvecklingsstadium. Allas ömsesidiga påverkan är grund och orsak till den kollektiva dåliga skörd som de senaste årtusendenas historia vittnar om. Ingen ras, ingen nation har varit utan delaktighet i gemensamma ansvaret för de flestas dåliga sådd och skörd.

9.116 Det omedvetna

¹I esoteriken skiljer man mellan monaden eller jaget, höljet, höljesmedvetenheten och höljesmedvetenhetens innehåll. Höljet är monadens verktyg, och höljets medvetenhetsinnehåll är objektet för jagets uppmärksamhet.

²Det omedvetna är höljesmedvetenheternas allt övriga innehåll och verksamhet, när jaget har uppmärksamheten riktad mot något visst medvetenhetsinnehåll i någon av höljesmedvetenheterna. Höljerna äro praktiskt taget aldrig i vila, ty de reagera på alla inströmmande vibrationer från höljenas världar. Dessa utifrån kommande vibrationer äro andra människors (de många miljonernas) medvetenhetsyttringar, som dygnet runt sändas ut från individernas höljen, likt lika många radiostationer i verksamhet. Alldeles särskilt starka äro de eter vågor, som utsändas från de riktiga radiostationerna och likt blixnar kretsa kring jorden. De ha blivit en extra påfrestning. När monaden förvärvat medvetenhetskontroll i sina höljen, kan den göra sig oberoende av dessa utifrån kommande vibrationer, ty höljerna reagera då endast på monadens vibrationer. Monaden är då som först suverän i sina höljen.

³Man inser då, att andrajagen äro skyddade för människors tankar. Lärjungen får emellertid lära sig en metod att påkalla sin egen lärares uppmärksamhet, ett privilegium han dock ej får missbruka för egen del.

9.117 Det undermedvetna

¹I triadens undermedvetenhet finnas alla de erfarenheter människan gjort och bearbetat, alla de egenskaper och förmågor hon förvärvat. Triadens undermedvetenhet är även sammanfattningen av förflutna inkarnationers illusioner, fiktioner och livsmisstag.

²Vi både överskatta och underskatta det undermedvetnas betydelse. Så mycket beror på den nya inkarnationens tillfällen att på nytt kontakta det vi en gång bemästrat. Infödda i förhållanden, som direkt motverka vår utvecklade grundinstinkt, kunna vi förirra oss på de mest förfelade avvägar.

³Det undermedvetnas makt är oerhörd, resultatet av jagets emotionala och mentala medvetenhetsaktivitet i tusentals inkarnationers avlagda höljen. Bli dess egenarts huvudtendenser dessutom förstärkta i aktuella inkarnationen, är den orubbilig. En avvikande tendens i nytt liv kan, ifall den särskilt odlas, göra sig gällande, men risk finns att vi på äldre dagar "återfalla" i gammal emotionalitet utan att vi märka det.

⁴Endast grundliga studier kunna bibringa esoteriske läsaren, vilken oerhörd belastning

undermedvetenheten utgör för människan. Den verkar automatiskt neddragande med sina en gång förvärvade tendenser, som det tar flera inkarnationer av ihärdigt, målmedvetet arbete att befria sig ifrån. Alla de misstag ifråga om livslagarna hon begått under tiotusentals inkarnationer (visserligen till stor del skördade under dessa), alla de vidskepelse, som hon godtagit såsom fakta och som förvillat henne och de kollektiv hon tillhört, förklara mer än väl teologernas fiktion om arvsynden.

⁵Undermedvetenheten är icke, som filosofen Hartmann trodde, för alltid oåtkomlig för människans medvetenhet, utan latent funder av gjorda erfarenheter under föregående inkarnationer. Denna fond visar uppnådd utvecklingsnivå, och dess innehåll väckes till liv av motsvarande erfarenheter i nya inkarnationer.

⁶Psykoanalysen söker utforska människans undermedvetenhet (avlagringar i skikt efter tiotusentals inkarnationer), särskilt genom så kallad drömtydning. För esoterikern är denna metod förfelad. Det kan i bästa fall bli endast sporadiska dykningar i närmast liggande skikten. Resultaten, oftast symboliska meddelanden, tarva också uttolkning. Utan kunskap om verkligheten (hylozoiken) har varje forskare sitt eget fiktionssystem såsom ersättning för kunskapen. Därför bli varje eminent forskares förklaringar på de själsliga företeelserna olika övrigas.

⁷För att kunna analysera undermedvetenhetens avlagringar måste man ha möjlighet studera människans förflutna inkarnationer. I varje inkarnation har individen nya och olika departement i sina mentala, emotionala och fysisk-eteriska höljen, och studiet av dessa är av fundamental betydelse. Därför kunna Leadbeaters inkarnationsstudier icke klargöra jagmedvetenhetens utveckling. Framför allt saknar man redogörelsen för övermedvetna kausalmedvetenhetens insats i denna utveckling.

9.118 Det övermedvetna

¹Uppdelning av medvetenheten i olika atom- och molekylarmedvetenhet är avsedd att orientera de esoteriskt okunniga i för dem obekanta medvetenhetens värld, kosmiska totalmedvetenheten, i vilken alla ha omistlig del.

²I och med att lärjungen lärt sig aktivera allt högre medvetenhetsområden och införlivat dessa med sin jagmedvetenhet, utgöra alla dessa olika slag en enhet, som förefaller odelbar, utan medveten uppdelning i fysisk, emotional, mental etc. medvetenhet. En alltför skarp uppdelning av övermedvetenheten kan utgöra ett hinder för uppfattningen av hithörande medvetenhetsområden. Det underlättar förvärv av högre medvetenhet, om man utgår från själva kollektiva medvetenhetens enhet och icke låser fast den i skilda kategorier. Sättet för medvetenhetsförvärvet är individuellt, beroende på egenart, departement, medvetenhetsövervakning, egna försök att uppfatta högre slag av vibrationer, experiment med tankeöverföring etc. Det är ett mödosamt arbete på lång sikt, kanske utan märkbart resultat. Men ingen ansträngning är någonsin bortkastad. Man har det tillgodo en gång i framtiden.

³Det övermedvetna består objektivt sett i en lång skala vibrationsslag. Frågan är hur många av dessa vi kunna uppfatta och hänföra till för oss begriplig verklighet. En "själsforskare" kan liknas vid en forskare i ett vetenskapligt laboratorium, där själva medvetenheten, "förmimmelsen", utgör forskningsplatsen. Ju större sensibiliteten för dessa aningens vibrationer, desto mer ökas vår mottagningsförmåga och möjlighet till kontakt med högre slag av verklighet.

⁴Förvärv av övermedvetenheten genom inkarnationerna sker steg för steg till allt högre nivåer, varvid varje steg för individen ter sig såsom en "uppenbarelse" av verkligheten.

⁵Man kan säga, att det vi kalla aning är ett förstadium till intuition, närmast att fatta som en jagets evolutionsdrift, ett "själens spårsinne", en oavslutad, omedveten strävan efter det övermedvetna eller utforskade, resultat av den dragning den ännu icke medvetna kausalmedvetenheten automatiskt utövar.

⁶För att kunna uppfatta kausala ideer (47:3) måste människan ha aktiverat mentalatomer i sitt mentalthölje och för essentiala intuitioner (46:7) essentialatomer i samma hölje. Denna omedvetna process försiggår samtidigt med trevare till dessa världar genom kausalhöljets kunskapscentrum och enhetscentrum. Dessa trevare kunna förstärkas genom aktiveringen av strupcentrum (emotionalt och mentalt skapande).

⁷“Såsom en människa tänker i sitt hjärta, sådan är hon”, är en livslag. Ständig längtan efter kunskap och enhet måste medföra att livsinställningen förändras och förvandlas, ty från kausala och essentiala världarna dragas därmed ned energier, som efterhand utföra sitt befriande verk. Är man därtill lyhörd för “den röst som höres i tystnaden” (när emotionala och mentala vibrationerna lagt sig till ro), får man kontakt med sin Augoeides. Det blir icke mycket kvar av allt det människan dittills införlivat i sin medvetenhet.

⁸Från det ögonblick människan beslutar sig för att leva för mänskligheten, utvecklingen, enheten upprättar hon en om än omedveten kontakt med Augoeides, som länge väntat på den stunden. Han kan nu skicka ner sina inspirationer (mentala tankeformer) i mentalthöljet, som ständigt utvidgas genom tillförseln av ideer från idévärlden, ideer beräknade att kunna uppfattas och kunna långsamt arbeta sig ner till hjärnan och jagets dagsmedvetenhet. Hur lång tid detta tar, beror på individens intresse för omsättande av dessa i ändamålsenligt handlande.

⁹Automatiskt utvecklas “känsligheten” för ideernas verklighetsinnehåll. I övermedvetna delen av mentaliteten utformas ett magnetiskt attraktionsområde, som drar till sig allt fler “ideer” och blir allt större i den mån de få möjlighet tränga ner till dagsmedvetenheten genom individens hjärtcentrum i eterhöljet, ett centrum, som vitaliseras genom enhetsstråvan, tjänande och offervilja.

¹⁰Det är mycket som sker i det omedvetna, när individen genom egen erfarenhet och insikt förvärvat livstillit och lagtillit (raka motsatsen till förnuftslösa godtagandet av allsköns teologiska absurditeter). Det är då Augoeides kan i mentalmedvetenheten och det omedvetnas skydd leda individen allt efter förefintliga möjligheter i mångfald avseenden, icke minst till ökad förståelse för både verklighet och ändamålsenligt tjänande. Hela vår medvetenhetsutveckling är en automatisk process, när vi leva för andra, för annat än oss själva, när vi glömma oss själva och med gudomlig likgiltighet för egen utveckling arbeta på människornas väl. Ängslan för egen utveckling blir ett verkligt hinder. Esoterikern vet, att han får allt till skänks och att livsförståelsen blir resultatet av självglömska och arbete för något annat än egna jaget, som aldrig uppmärksammas i enheten.

9.119 Aktiveringsmetoder

¹Medvetenhetsutvecklingen hos människan är, tills hon blivit ett mentaljag, en process som förlöper automatiskt genom att hon gör erfarenheter och bearbetar dem, genom att hon automatiskt förvärvar förmågor och egenskaper. Denna utveckling yttrar sig i två parallella processer: förvärvet av medvetenhet och förmåga (egenskaper) sker jämsides med aktiveringen av centra (chakraer) i människans höljen. Den senare är en process, som förlöper automatiskt då egenskaperna förvärvas.

²Ifall individen blir uppmärksamgjord på möjligheterna, kan det hända att han börjar fuska i undermedvetenhetens arbete. Exempelvis tro layayogierna, att de kunna förvärva förmågor genom att rikta uppmärksamheten på eterhöljets centra och därmed vitalisera dessa. Detta är det bakvända förfarandet, som innebär senväg i stället för genväg. Därtill är det ett ytterligt riskabelt företag. I regel vållas skador, som först måste botas, varpå arbetet får göras om i många eljest onödiga inkarnationer. Enligt esoterikern få centra vitaliseras först sedan de automatiskt aktiverats genom individens förvärv av de egenskaper som hör till respektive centra. Egenskapen först, förmågan sedan. Motsatta förfarandet hör till svart magi och kräver för övrigt en erfaren lärare i någon av de svartas hemliga kunskapsordnar.

³Det så kallade renandet av höljena avser den materiella sidan av medvetenhetsaktiveringen, nämligen det utmönstrande av de lägre molekylarslagen som blir följderna av att uppmärksamheten konsekvent och ihärdigt inriktas på närmast högre medvetenhet. Särskilt betydelsefullt är elimineringen av molekylarslagen 48:5-7. De som lyckats därmed äro fria från inflytelser från dessa tre lägsta regioner och påverkningar av hithörande vibrationer.

⁴Avsiktligt lämnas i Laurencys skrifter inga anvisningar på metoder för aktivering av medvetenhet i högre molekylarslag eller världar. De enda exakta metoderna, de som godkänts av planethierarkien, få ännu ej komma till allmän kännedom. Om de offentliggjordes, skulle de som all annan kunskap missbrukas till livets förfång. Endast lärjungar till planethierarkien kunna få kunskap om rätta metoderna, och de tiga.

⁵När förstajaget förvärvat de egenskaper och förmågor, som ännu äro nödvändiga för fortsatt evolution, och dessutom vikt sitt liv åt tjänandet av mänskligheten, utvecklingen och enheten, blir han nödvändigtvis lärjunge till planethierarkien. Innan dess föra alla slags aktiveringsmetoder lätt på avvägar.

⁶Visserligen blir också det offentliggjorda esoteriska vetandet alltid missbrukat till förvrängningar, men dylika kunna alltid rättas till för de vilseledda när dessa kommit i ny inkarnation. Blir missbruket alltför desorienterande, kan det vetande som offentliggjorts berövas mänskligheten. Det har hänt förut och kan hända igen. De, som genom egna spekulationer vilseleda, få i nya inkarnationer skörda sin falskhets sådd genom att berövas förmågan att förstå. Sådana exempel finns det redan gott om i alla religioner, filosofier och ockultismer. Varningen "bliven icke många lärare" hade djupare betydelse än man ännu insett. Lagen för sådd och skörd har en mycket mer fruktansvärd betydelse än vad den något haltande symboliska beteckningen avslöjar.

⁷Man undrar icke över kulturens nödläge i vår mänsklighet med en sådan verklighets- och livsorientering, som teologi, filosofi och vetenskapliga fysikalismen erbjuder, som i stort sett är desorienterande. Icke att undra på att det åtgår årmiljoner för medvetenhetsutvecklingen.

9.120 Bön och bönhörelse

¹Meditation är icke bön. Bön tillhör det emotionala, meditation det mentala. Bön är begäran. Meditation är mental medvetenhetsprocess.

²Det finns olika grader av bön, begäran: om fysiska förmåner och hjälp, om egenskaper, för andra, om kunskap. Högsta slagets bön är hängivenhet, dyrkan.

³En bön har som alla medvetenhetsyttringar en energieffekt till gott eller ont. En bön för egna jaget stärker egoismen. En bön för andra har åtminstone en god skördeeffekt (kan stärka enheten).

⁴Bönen behöver icke, som Blavatsky menade, verka försvagande på viljan, såvida den icke får utgöra ersättning för egenenergien, utan kan tvärtom förstärka viljan, ifall den sker i rätta andan och med rätt motiv.

⁵När de religiösa och mystikerna be till gud, hysa begär eller längtan efter gud, fatta de gudomen såsom ett utompersonligt väsen. Esoterikern har kunskap om kausalhöljet och triadkedjan och vet, att det finns en enda medvetenhet i universum. Han söker allt större delaktighet i denna universalmedvetenhet genom att förvärva medvetenhet i allt högre världar. Han fattar icke gud såsom transcendent utan såsom immanent. Gud finns i allt, eftersom allt är en medvetenhet. Gud befinner sig alltså icke i motsättning till jaget, utan jaget är en del av gud.

⁶Menar man med gud högre naturriken än det mänskliga, så får man begreppet "gud transcendent". När yogin säger, "jag är gud", så kan detta betyda antingen, att han inser medvetenhetens enhet och alltings enhet och sig själv såsom del i enheten eller att han tror sig ha nått slutmålet för all evolution (det vanligaste misstaget).

⁷Båda begreppen, "gud immanent" och "gud transcendent", äro ofrånkomliga, tills jaget nått högsta eller sjunde gudomsriket. Det ligger i begreppet "medvetenhetsutvecklingen".

⁸Människors bön betyder i sak en anhållan hos Augoeides om hjälp i något avseende. Det är en medvetenhetsyttring och har såsom sådan alltid en effekt, gagnande eller skadande bedjaren. Ifall anhållan går vidare till planethierarkien eller devahierarkien (laginstanserna) och beviljas, innebär detta en belastning av individens balanskonto. Allt vi få måste vi en gång själva betala, ty allting har sitt pris.

⁹Vi ha icke utan vidare rätt till bönhörelse. Beviljas anhållan, beror det vanligen på flera faktorer: att den gagnar (något vi ej kunna bedöma), att vi gjort allt vi kunnat för saken, att den är i överensstämmelse med livslagarna, att vi själva icke rest hinder för dess beviljande etc.

¹⁰Vi ha ingen rätt till annan kunskap än den vi själva kunna förvärva genom eget arbete. Få vi kunskap till skänks, är det en skuld, som vi måste betala som alla andra livsskulder. Skördelagen ("karma") borde lämpligen få en annan beteckning, nämligen lagen för debet och kredit.

¹¹Allt detta är problem, som mänskligheten egendomligt nog föga beaktat. De lösningar som hittills förkunnats äro i hög grad missvisande, liksom det mesta inom teologi och ockultism.

¹²I största allmänhet kan sägas, att varje högre slag av medvetenhet och energi behärskar närmast lägre slag. Sedan är det en helt annan sak, att för verklig effekt fordras kunskap om rätta - metoden härför. Den metoden kan anförtros endast sådana, som äro ur stånd att använda den för egen del. Återstår att vädja till Augoeides. Frågan är då, om han kan nås och om han får ingripa. Kan det tillåtas enligt dels skördelagen (skörden tagen såväl individuellt som kollektivt), dels ifråga om gagn eller skada, dels enligt självlagen? Har individen gjort vad på honom ankommer?

¹³En "innerlig" bön har alltid någon effekt, ty därmed väckas energier och byggs en "tankeform", som utför sitt verk.

9.121 Mantraer

¹De mantraer, som vi erhålla från planethierarkien och som den dagligen brukar, ha till uppgift dels att genom sina vibrationer vitalisera människornas tänkande, aktivera mentalmolekylerna i mentalvärlden, så att de lättare kunna uppfångas av dem som äro inställda på hithörande våglängder, dels att skingra emotionala illuiviteten.

²"Låt verklighet bestämma varje min tanke och sanning härska i mitt liv." Med den devisen, varje dag förnyad, skulle fruktan och oro reduceras till ett minimum, skulle allt av ogrundade spekulationer, antaganden, förmodanden och därmed vilshenhet i livet elimineras, skulle människan få en fast grund för sin övertygelse.

³Enklaste, kortaste meditation är att varje morgon man stiger upp säga följande mantra: "Allt liv utgör en enhet. Människorna äro ett och jag är ett med dem." Låt denna vetskap bli dagens - devis, och det skall ej dröja länge, förrän man har nått kontakt med Augoeides. Han väntar på att få höra just detta.

9.122 Meditation

¹När människan blivit mentaljag, suveränt behärskar medvetenheten i emotionala och fysiska höljena, och vill fortsatt utveckling, riktar hon sin uppmärksamhet mot övermedvetenheten och söker erövra denna genom meditation.

²I mentalhöljets aktiverade medvetenhet finns mycket, som aldrig når ned till hjärnan. I kausalhöljets medvetenhet finns mycket, som mentalmedvetenheten icke kan uppfatta. Endast få kausala ideer bli medvetna genom konkretisering (mentalisering). De mentala energier, monaden i mentalhöljet förfogar över, äro icke tillräckliga för att aktivera kausalmolekylernas medvetenhet. Annars skulle även de svarta kunna lyckas därmed i det som återstår av deras triadkedja.

³För människan återstår i stort sett att bearbeta (meditera över) de fakta och ideer hon kan tillägna sig, tills hon når kontakt med Augoeides. Det behövs att Augoeides möter på halva vägen, och det gör han inte, om ej människomonaden uppger sin egoism och vill använda sin kausalmedvetenhet endast för att bättre kunna tjäna.

⁴Slaget av meditation (“bön”) visar utvecklingsnivån, visar förståelsen för verkliga relationerna mellan de olika naturrikerna, visar förmågan använda efterfrågade energierna.

⁵Egoism lönar sig inte. Allt dylikt faller inom ramen för skördelagen. Vår inställning till det för alla gemensamma visar vår livsförståelse. Vi äro en kollektivitet med ansvar för alla. Det kunna eller vilja vi ej inse, eller glömma vi det ständigt.

⁶Det finns många slag av meditation, avpassade efter olika utvecklingsstadier, departement och i sista hand egenart. Individuella avpassningen göres av läraren. Det finns meditation avseende de tre aspekterna, förvärv av högre slag av medvetenhet, förvärv av olika förmågor etc. Alla i högre riket meditera. Alla manifestationsprocesser äro resultat av meditation.

⁷För att mentaljaget skall kunna meditera på rätt sätt måste det med hjälp av emotionala attraktionen söka kontakt med enhetsmedvetenheten (essentials) och med dess energier aktivera kausalmedvetenheten.

⁸Meditation består i en serie medvetenhetsyttringar och som alla dylika med energieffekt. Detta förbises av de okunniga, aningslösa om vilken väg energierna taga och hur de verka. Esoterisk meditation förutsätter vetskap om de tre aspekterna och uppgjord plan för meditationens systematiska genomförande.

⁹Meditationsprocessen har tre stadier: koncentration, meditation, kontemplation. I verkliga processen betyder koncentration jagets oavblåtliga uppmärksamhet, meditation mentalmedvetenhetens inriktning på övermedvetenheten och kontemplation det tillstånd i vilket esoterikern når medveten kontakt med Augoeides. Tills lärjungen kan nå sin lärare direkt, går kontakten med denne via Augoeides.

¹⁰Mentala meditationen och kausala kontemplationen ha bland annat till uppgift att föra ned ideerna till hjärnan, så att de genom daglig vitalisering automatiskt utföra sitt verk.

¹¹Vid riktig kontemplation uppnår man kontakt med kausalvärlden (platoniska idévärlden). Men utan esoterisk lärare blir det i regel emotionalvärlden och hör det som fås till illusionernas värld liksom övriga oemotståndliga infall och hugskott, “inspirationer” och “ideer”, ockult ogräs på esoterikens åker.

¹²Såsom lärare i meditation uppträda alltför många, som sakna insikt om dess verkliga betydelse. Vi ha att motse allt fler dylika lärare i och med att intresset för meditation ökar. Också det kan bli ett näringsfång. Inga verkligt “auktorerade” lärare ta betalt för sitt arbete. De behöva det icke, ty vad de behöva ordnas på annat sätt.

¹³Man bör ha klart för sig, att såväl medvetenhets- som rörelseaspektens yttringar i människans höljescentra (chakraer) äro resultat av en långvarig process från begynnande rotation av själva “hjulet” till frigörelsen för de olika ekrarna och dessas allt hastigare rotation i allt högre dimensioner. Alla hjul i människans inkarnationshöljen äro numera aktiva, särskilt de under diafragman, men full aktivitet uppnås ej förrän på kausalstadiet, då centralkanalerna (Sushumna) öppnats för energierna mellan hjässcentrum och bascentrum hos kausaljaget.

¹⁴Såsom ämne för meditation äro följande postulat av betydelse:

¹⁵Kausalväsendets krafter strömma oavbrutet genom mitt liv. Jag förnimmer det i min inställning till livet, i det ljus jag mottar och som hjälper mig att tjäna, hjälper mig att se ljuset i andra.

¹⁶Andrajagets enhetsenergier genom mitt hjärta väcka förståelse, deltagande och hjälpa mig att möta alla med kärlek.

¹⁷Själens glädje lättar livets bördor för mig själv och alla jag möter. “Herrens glädje är min styrka.”

¹⁸Högre jagets vilja blir min vilja och fyller mig med kärlek, frid och styrka att leva.

¹⁹Augoeides, min själ, min ledare, min gud, gör att jag “vandrar med gud” både dag och natt. Hans närhet uppenbarar sig hos alla och låter mig se det gudomliga hos alla.

9.123 Risker med meditation

¹Meditation är en betydligt allvarsammare sak än de många i västerlandet anbefallda metoderna klagat. Att i undermedvetenheten inetsa psykologiskt förfelade uppfattningar har sina mycket stora risker. Men även i och för sig riktiga förfaranden ha sina vanskligheter. Perioder av aktivitet och passivitet äro önskvärda, emedan människan icke ständigt kan leva i ett tillstånd av högspänning. Det blir då lätt överstimulering, enär höljena icke hinna med att ändamålsenligt förbruka nedströmmande energier. Utbytet av lägre mot högre molekylarslag i höljena tar också sin tid. Beroende på höljens beskaffenhet, innan individen tar itu med deras "omskolning", kunna därtill åtgå inkarnationer. Ingenting vinnes med desperata ansträngningar. Tvärtom riskeras bakslag, som medför tidsförlust.

²Läraren i esoterik råder i stället aspiranten att vänta med systematisk meditation, tills han såsom lärjunge får den anvisad av ett 45-jag. Då som först kan han få en meditation, som svarar mot hans egenart, utvecklingsnivå, hans höljens departement och sammansättning. Bästa meditation är att dagligen läsa något i en esoterisk kunskapsbok och begrunda varje mening. I regel gör man en ny upptäckt varje gång, om man insätter meningen i de sammanhang där den hör hemma.

³"Energi följer tanken." Meditation ("bön") drar ner mental-, kausal- eller essentialenergi från de världar vår tanke når. Viktigt är att dessa energier icke stanna inom emotionala eller mentala höljena utan få ändamålsenlig användning. Annars kunna de skada den mottagande. Lärjungen sänder ut dessa energiideer i emotionala världen för att mentalisera det emotionala och därmed befria mänskligheten från de illusiva företeelser som fångsla och förvilla. Han sänder dem ut i mentalvärlden, så att de, som äga förutsättning förstå och upptaga dem i mentalmedvetenheten, få erforderlig klarhet.

9.124 Samadhi

¹Blavatsky var ingen lärare utan en magicienne. Även hennes litterära prestationer voro snarast magiprestationer. Förutom att hon sällan fick säga "som det var" hade hon tydligen svårt att rätt formulera svaren på frågor hon fick. Endast ett exempel därpå är sanskritordet samadhi, som det skrivits så många utläggningar om, utan att folk fått någon verklig klarhet (icke ens Besant och Leadbeater hos H.P.B.).

²"Samadhi" är i själva verket benämning på flera olika tillstånd, vilka alla ha det gemensamt, att monaden i högre hölje medvetet lämnar lägre höljet. Lägsta slag av samadhi möjligt för förstajaget är det tillstånd som inträder, då emotionalhöljet medvetet och avsiktligt lämnar organismen med dess eterhölje, också för att organismen i detta djupa sömntillstånd ostört skall kunna tillgodogöra sig eterenergierna i och för "regeneration". För förstajaget högsta slag av samadhi är förmågan att frigöra mentalhöljet och kvarlämna emotionalhöljet hos organismen.

³Även för andrajaget finnas flera slag av samadhi. Lägsta slaget innebär förmågan att frigöra kausalhöljet och låta hela förstajaget med dess triadhölje leva sitt eget liv, medan monaden i andratriaden rör sig fritt medelst kausalhöljet i kausalvärlden. Därigenom kan andrajaget bättre tillgodogöra sig energierna från tredjetriaden och därefter med förnyade krafter återtaga sitt normala arbete. Endast detta slag betraktas av esoteriker såsom äkta samadhi.

⁴Många ha sammankopplat samadhi med förmågan av meditation, men de äro helt olika förmågor. Meditation hör till medvetenhetsaspekten och samadhi till materiaspekten. Att yogafilosoferna icke skilt på dessa två förmågor är ett av de många bevisen på deras otillräckliga insikt.

9.125 Medvetenhetsaktivering i vardagen

¹Liksom de kristna dagligen läsa sin bibel för att stimulera sitt känslöbehov, gör esoterikern klokt i att dagligen uppfriska sin mentalitet med att läsa något i sin litteratur. Den psykologiska

effekten härav bör icke underskattas. Utan daglig upprepning glider man alltför lätt in i det vanliga fysiska livets alla omsorger, och kunskapen blir en enbart teoretisk grund utan betydelse i övrigt.

²En dagbok, i vilken man antecknar alla reflexioner i esoteriska frågor, alla ovanliga iakttagelser och erfarenheter man gjort, kan bli en förtrogen vän, som man för samtal med, och kan i stor utsträckning ersätta meningsutbyte med andra, som icke äga erforderlig kunskap eller förståelse. Den blir en god övning i att på mest exakta sätt formulera, konkretisera det abstrakta; särskilt värdefullt för alla som ha till uppgift att undervisa eller redogöra för textinnehåll. Den underlättar även medvetenhetskontrollen med aktgivandet på egna tankar, ord och handlingar dag för dag. En samling dylika dagböcker kan även ge uppslag till en värdefull publikation i framtiden, när innehållet fått enhetlig bearbetning. I alla händelser medför den en självaktivering av värde för både emotionala och mentala medvetenheten. Gjorda erfarenheter bli bearbetade och glömmas ej så lätt.

³En god förövning till medvetenhetskontroll är "att leva i nuet" (i ögonblicket), ha uppmärksamheten stadigt fästad i fysiska medvetenheten, iaktta det närvarande, ej tillåta tanken syssla med annat än vad man har för händer. Läser man en bok, så koncentrerar man sig på innehållet, tills man läst färdigt och då bestämmer sig för att analysera det lästa. Man är alltså medveten om vad man gör och bestämmer själv vad uppmärksamheten får riktas på. Genom daglig övning blir detta till slut en automatiserad vana. I allt gäller det att vara uthållig, tills man nått önskat resultat. Annars blir det intet resultat.

⁴Reflekterande inställning med ständigt återkommande erinran visar sig hos många vara av större betydelse än intensiv meditation. Den är också mindre riskfylld, emedan den ej drar ner alltför starka energier, som icke få ändamålsenlig användning. En dylik inställning, som är vanlig hos mystikerna, vilka ej veta rätta meditationsmetoden, behöver ingalunda minska effektiviteten i fullgörandet av dagens arbete och plikter. Erinran återkommer efter fullgjorda fysiska uppgifter, då uppmärksamheten ej upptages av dessa, som alltid måste fullgöras före allt annat. Plikten framför allt. Den, som försummar sina plikter för sitt så kallade andliga arbete, begår tyvärr alltför vanligt misstag. Plikten, troheten i det lilla, grunden för pålitlighet, är av fundamental betydelse för förvärv av essentiala egenskaperna. En opålitlig människa har mycket långt kvar till lärjungaskapet.

9.126 Nivåhöjning

¹Alla påverka vi varandra, omedvetet eller medvetet; omedvetet genom våra känslors och tankars vibrationer; medvetet genom vårt liv, vårt sätt, vårt tal. Det är lätt att sänka nivån i en grupp, i ett sällskap, ty alla ha vi de lägre nivåerna i vår undermedvetenhet (våra föregående inkarnationers avlagringar). Att höja nivån är omöjligt, såvida icke de närvarande själva uppnått högre nivå. Man kan icke höja andras nivå. Vad som kan te sig så är att man kan påverka andras beteendemönster, tillfälligt höja känslonivån och diskussionsämnet.

²Den som vill höja måste söka leva i detta högre i sitt tänkande och kännande. Annars kvarhålls man på sin vanliga nivå. Det räcker icke med ansatser, med sporadiska försök, med någon minut av dygnets 1440, med ett par timmar en dag i veckan. Vi måste med våra tankar leva i det högre, när våra plikter icke kräva vår uppmärksamhet. Meditationsmaterial finns tillräckligt i vår esoteriska världs- och livsåskådning med hithörande problem. Det behöver icke ständigt vara nya tankar. Ädla tankar kunna upprepas hur ofta som helst.

9.127 Gruppkraften

¹Grupper ha alltid funnits och ha på okunnighetsstadiet (utan esoterisk kunskap) mestadels varit till förfång för dem som verkligen vetat. I dylika grupper har i regel sämsta hypotesen segrat, eftersom den förstods av alla, eller har en dominerande intelligens fått vara tongivande.

²Men vid sidan om neddragande masstänkandet och psykos- effekten finns en beslätad företeelse, som alltför litet beaktats. Det är den så kallade gruppkraften. Kollektivmedvetenhetens kollektivenergi förmå nämligen ofantligt mycket mer än den oinvidge (esoteriskt okunnige) har en aning om. Äro dessa energier i överensstämmelse med Lagen, kunna de åstadkomma vad folk kallar underverk.

9.128 Reflektions nödvändighet

¹Människor på lägre stadier kunna göra om samma slags erfarenheter i hur många inkarnationer som helst utan att lära något av dem. På högre stadier bli erfarenheterna bearbetade och ingå i det undermedvetna såsom instinkt i framtida liv. Utan bearbetning äro erfarenheterna så gott som bortkastade.

²Att folk gå genom livet som mekaniska robotar beror på att de icke reflektera, icke analysera utan nöja sig med färdiglagade åsikter. Det är dessa fiktioner, som göra oss blinda för vår egen okunnighet; de få ersätta både ideer och fakta. Mentalisten har inga färdiga åsikter utan är snarast skeptisk ifråga om allt vad åsikter heter och begagnar varje tillfälle att upptaga dem till granskning och förnyad analys. Det mentala har hos de flesta ett för alltid fixerat innehåll, medan det hos mentalisten alltid är flytande. Han har lärt sig tänka, icke bara säga efter.

³Det gamla könsföraktet är ofattbart för dem som veta könsens betydelse för medvetenhetsutvecklingen. Reflektera aldrig pojkar, som förakta flickor, över sin egen mor, att de ha henne att tacka för att de finnas till och att flickor ska bli mödrar? Den vanliga idiotien eller tanklösheten. Människorna gå genom livet såsom mentala papegojor, sägande efter vad de hört och utan att bruka den smula förnuft de ha. Egen tanke tycks höra till sällsyntheterna. Men säga efter kunna de och anse sig mycket duktiga. Den, som lärt sig tänka själv, häpnar över stupiditeten. Om folk tänkte, skulle världen förvandlas.

⁴Man löser problem genom att tänka på dem. Det finns problem, som kräva år eller flera inkarnationer för sin lösning. Men lösas måste de av alla. De problem, till vilka man får lösningen till skänks, återkomma i nya liv, tills man löst dem själv i nya sammanhang. Endast det man själv bearbetat kan aldrig gå förlorat.

9.129 Tankekraft

¹Varje tanke har två effekter. Dels formas en mentalelemental (levande tankeform), som flyter ut i mentalvärlden och kan uppfångas av någon inställd på den våglängden (i regel på låg nivå, eftersom de flestas tankar äro felaktiga). Dels slungas mentalvibrationer ut och kunna nå flera. Därpå beror ansvaret för vad vi tänka. Vi kunna med våra tankar gagna eller skada både oss själva och andra.

²Ideer äro krafter, dynamiska mentalatomer, och ingalunda ting att leka med. De kunna verka destruktivt i såväl mentalt som fysiskt avseende.

³Tre esoteriska axiom av stor betydelse äro: "tankar äro ting", "energi följer tanken", "rätt motiv medför rätt handling och skapar rätta former". Ännu lär det dröja, innan människorna inse dessa axioms riktighet och fundamentala betydelse. För aspiranten på lärjungaskap visa de nödvändigheten av tankekontroll. Därtill kommer vikten av att ständigt undersöka orsakerna till verkningarna, följderna, effekten av ord och tal.

⁴"Energi följer tanken." Men därvid gäller att med skapande fantasiens hjälp visualisera en levande bild av det önskvärda och låta denna tankeform utföra arbetet, vilket den ofelbart gör, om vi använt rätta metoden.

⁵Ibland får man höra den förbluffande frasen, att "tankar äro maktlösa". Men tanken är den starkaste makt som står till människans förfogande. Tanken är största skördefaktorn. Tanken ger upphov till känslor, och känslor till tal och gärningar. Tankens effekt är ofrånkomlig, även om psykologerna ännu icke kunna inse det.

9.130 Beakta icke det negativa!

¹En fundamental princip den bör iakttas som strävar att aktivera högre slags medvetenhet är att medvetet avstå från att beakta det negativa, fränsett i den utsträckning detta behövs för att klargöra det positiva. "Det negativa" tas här i vidaste utsträckning att innebära allt som hör till repulsionens livsområden, men därtill även det bristfälliga, felaktiga, livsodugliga, fula. Även om negativa livsinställningen vill intala oss motsatsen, finns, även i den bristfälliga fysiska världen, så mycken fullkomlighet, sanning, godhet och skönhet, att det är fullt tillräckligt för att vi ska kunna fylla vår uppmärksamhet därmed. Några exempel kunna klargöra, vilka olika slags negativa livsytringar vi böra lämna obeaktade.

²Det fatala med alla missuppfattningar är att de förstärkas genom varje upprepning enligt lagen att energien följer medvetenhetsriktningen. Eftersom upprepning är genomgående företeelse, icke minst på grund av association, är det så gott som alltid hopplöst söka rätta de felaktiga betraktelsesätten, vilket de ändlösa, resultatlösa dispyterna visa.

³När man uppnått den ålder, i vilken vanorna blivit hart när outrotliga, gamla tendenser med brister och fel trots allt bestående, är det bättre lämna dessa obeaktade och rikta uppmärksamheten mot tjänandets egenskaper och handlingar än att i valet ödsla tid på det negativa, som man förstärker genom att direkt bekämpa det.

⁴Vår tids konst, som med sina karikatyrer och allt annat snedvridet strävar efter att förfula tillvaron, är domen över vår tids s.k. kultur. Goethe var liksom esoterikern vis i det han vägrade betrakta något fult alls. Han präglade ordet "ögonsmärta".

9.131 Självakttagelse

¹Sinnesförmimmelser, känslor, tankar, kausala och essentiala ideer, utgöra sammanfattningen av den för människan möjliga subjektiva medvetenheten. Genom att ge akt på alla slags infall och ideer – från undermedvetenheten, omvärlden, övermedvetenheten – lär sig individen med tiden urskilja de olika slagen av vibrationer, som strömma genom hans höljen och hjärnan, lär han sig särskilja dessa olika slag av medvetenhetsyttringar. Därmed förvärvar han omsider förmågan att genast avgöra från vilka höljen och världar de komma. Kausala ideer från idévärlden ge kunskap om materiella verkligheten. Essentiala ideer ge livsförståelse och förståelse för våra medmänniskors olika medvetenhetsyttringar.

²Genom att ständigt ge akt på dessa subjektiva medvetenhetsyttringar lära vi oss leva i medvetenheten och aktivera de medvetenhetsslag som tillhöra vår övermedvetenhet; utveckla vi vår medvetenhet, vilket är livets mening.

³Allmänna livsokunnighetens emotionaltänkande, vilket rastlöst pågår dygnet runt, framkallar i emotionalvärldens lägre regioner en oavslutlig flod av vibrationer, som genomströmma allas emotionalhöljen och påverka allas undermedvetenhet (omedvetet upptagas av solarplexuscentrum). Esoterikern, som lärt sig medvetet uppfatta dessa, kan också konstatera att de, som söka förvärva riktig verklighetsuppfattning, få kämpa en oavslutlig försvarskamp mot dessa idiotiserande tankeformer (eller deprimerande sinnestillstånd), ända tills de befriat sitt emotionalhölje från åtminstone de tre lägsta emotionala molekylarslagen (48:5-7).

⁴Dessa emotionala vibrationer böra icke förväxlas med vibrationerna från planeterna, så tydligt återspeglade i människornas sinnestillstånd, som ständigt skiftar under dygnets alla timmar. Lättast konstaterbara äro jupiter-, saturnus-, venus- och marsvibrationerna.

9.132 Förverkligande

¹Många anamma ivrigt löftet om en förestående påskyndad utveckling. Men när det blir fråga om att medverka i förverkligandet av denna idé, begränsas deras intresse och hopp till det

mentala. Detta kan visserligen, om det når det emotionala, förstärka önskan. Men när erforderliga ansträngningar och uppoffringar i fysiska livet erfordras, stannar det hela vid svaga försök.

²Det är nämligen icke medvetenheten, som ger resultat. Idén är förvisso förutsättningen, som anger mening och mål. Men det är energien, som verkar förändringen.

³Den livserfarne har fått lära sig skillnaden mellan sin ungdomsidealism med dess enkla, omedelbara lätthet i mentalvärlden och den svåra konsten att förverkliga idealet i fysiska världen.

⁴Det är skillnad mellan den teoretiska ödmjukheten inför vetenskapen om vad förstajaget har kvar att förvärva och "hjärtats ödmjukhet", jagets upplevelse av att ingenting vara: teorien omsatt i praktiken. Teoriens uppgift är att möjliggöra förverkligandet. De flesta äro nöjda med sina teorier och tyckas mena, att "det andra ger sig självt", vilket är det stora livsmisstaget. Utan att leva för förverkligandet blir det intet förverkligande. Om icke ordet "meditation" hade så misstolkats, skulle man råda folk att leva i meditation, när de icke äro upptagna av livets nödvändiga bestyr. Det är mycket vi kunna uträtta med våra tankar. Med dem kunna vi hjälpa de flesta. Varje tanke är en kraft, en molekyl, som går raka vägen mot avsett mål. Och de flesta behöva ett tillskott av kraft, som lättar livets börda. Även de i emotionalvärlden kunna behöva detta. Är tanken mental och icke emotional, nås de i mentalvärlden; en idé att syssla med i saligheten.

9.133 "Som om"-metoden

¹Tyske filosofen Vaihinger, som klart insett att vi röra oss med fiktioner, kallade sin lära "Die Philosophie des Als-ob" (som-om-filosofien), vari han utgick från, att vi äro tvungna använda föreställningar inom religion, vetenskap etc., ehuru vi veta att de icke äro riktiga.

²Vi kunna använda den metoden, även när vi anse oss ha riktiga föreställningar, ehuru vi icke kunna bevisa det. Och det är en metod, som lärarna i planethierarkien anbefalla åt sin lärjungar, att leva "som om" de redan vore kausaljag. Det är icke jag som tänker detta, icke jag som känner så, icke jag som säger och handlar så. Det är mina höljen och icke jag. Men denna metod måste brukas med försiktighet och urskillning. Man får icke använda den för att smita från ansvaret för tanke och handling. Den kan förvisso icke fritaga mig från ansvaret för vad jag tänker etc., men den frigör från identifikation med höljesmedvetenheterna och är första steget till medvetna frigörelsen från beroendet av dem och till behärskandet av dem.

³Detta "som om" kan begagnas i många situationer och är av stor betydelse, när fantasien kan hjälpa oss att handla som om vi hade en viss egenskap etc.

⁴Även om denna metod är psykologiskt ändamålsenlig, finnas de som finna den ologisk. De säga sig: "Jag är icke gud, eftersom min monad är centrad i en förstatriad, och man kan icke tala om gudomlighet, förrän monaden är centrad åtminstone i tredjetriaden. Men jag kan bli ett redskap för min Augoeides och vara det, tills jag själv blivit kausaljag och ett andrajag, och jag vill göra allt jag kan för att med Augoeides' hjälp kunna bli ett redskap för honom och i sinom tid för planethierarkien."

⁵Att alla monader äro potentiellt gud genom sin oförlorbara delaktighet i kosmiska totalmedvetenheten, är en sak för sig. Den österländska "som-om-metoden" är såsom meditationsmetod tydligen olämplig för alltför känsliga västerländska logiker.

Ovanstående text utgör uppsatsen *Andrajaget del I* av Henry T. Laurency.

Uppsatsen ingår i boken *Människans väg*, utgiven 1998.

Copyright © Förlagsstiftelsen Henry T. Laurency 1998.